

టి.కా.తా.పు.రస్ వి.శే.సో.ర.సహితము.

మండిత మరిశ్నో

ప.వై.ప.పు.

మారుతిరాం అంబే

శ్రీ రామాయణము.
శ్రీ శారదాంబాష్టకము.

భాస్కర శతకము

పద్యము,

టీకాతాత్పర్యసహితము. పేజీ

శ్రీగలభాగ్యశాలిఁ గడుఁజేరఁగవత్తురు తారుదారె డూ
రాగమనప్రయాసమున • కాదటనోర్చియునైన నిల్వను
ద్యోగముచేసి రత్ననిలయుండనికాదె సమస్తవాహినుల్
సాగరుజేరు పెల్లమునిసన్నత! మద్గురుమూర్తి భాస్కరా! 1

టీ. మునిసన్నత = మునులచేస్తుతింపబడుచున్నట్టియు, మద్గురుమూర్తి =
నామ గురుస్వరూపుఁడ వైనట్టియు, భాస్కర = ఓ సూర్యభగవానుఁడా,
సూరాగమనప్రయాసమునకుఁ = మారమునుండి యే తెంచుటవలనఁ బుట్టిన
శ్రమకు, ఓర్చియుఁ = సహించియు, నిల్వఁ = నిలుచుటకు, ఉద్యోగముచేసి =
ప్రయత్న మొనరించి, తారు + తారు + ఎ - తమకుతామె, అదటఁ = అను
రాగముచేత, (ప్రేమచేత) శ్రీగలభాగ్యశాలిఁ = సంపత్తుఁగల యైశ్వర్య
వంతుని, కడుఁ = మిక్కిలి, (ఎక్కువగా) చేరఁగవత్తురు = సమీపించెదరు,
ఎట్టులనఁగా; సమస్తవాహినుల్ = సకలనదులును, సాగరుఁ = రత్నాకరుని
(అనఁగా సముద్రుని) చేరుట = సమీపించుట, ఎల్లనొ = అంతయు, రత్న =
రత్నములకు, నిలయుండనికాదె = స్థానస్వేరుఁడనియేకదా!

తా. సకలనదులును రత్నాకరుండను యపేక్షతో సముద్రునిగలియు నట్లు పలుకప్తములతోర్చియైనను, బ్రజలు తమంతతామె ప్రేమఁజూపుచు భాగ్యవంతు నింటి కేతెంచుచుందురు.

ఉ॥ అంగననమ్మరాదు తనయంకెకురాని మహాబలాధ్యు వే
భంగు మా యలొడ్డి చెఱుపందలపెట్టు వివేకియైన సా
రంగధరుంబులు కరంబులుఁగోయఁగఁజేసెదొల్లి చి
త్రాంగి నేకముల్ నుడువరానికుయుక్తులుపన్ని భాస్కరా!

టీ. భాస్కరా! తనయంకెకు = తనవశమునకు, రాని = రానటువంటి, మహాబలాధ్యున్ = మిక్కిలిబలముఁగల వానినైనను, వేభంగులన్ = వేయిమార్గములుగా, (అనగాన నేకవిధములననుట) మాయ = తంత్రములు, పన్ని = కూర్చి, చెఱుపన్ = చెడగొట్టుటకు, తలపెట్టున్ = తలంచును. కాబట్టి, అంగనన్ = స్త్రీని, నమ్మరాదు = నమ్మగూడదు, తొల్లి = పూర్వకాలంబున, చిత్రాంగి = చిత్రాంగియనెడిస్త్రీ, వివేకియైన = జ్ఞానియైన, సారంగధరున్ = తనసవతి పుత్రుఁడగు సారంగధరునికూర్చి, నుడువన్ = విచించుటకు, రానికుయుక్తులు = వలనుపడని ఘోరపన్నాగములను, పన్ని = కల్పనఁగావించి, పదములు = పాదములు, కరంబులు = హస్తములు, గోయఁగఁజేసెన్ = ఖండింపజేసినది.

తా. దుర్మతియగు చిత్రాంగి జ్ఞానవంతుడయిన సారంగధరునిమీద లేనినేరము లాలోపించి కరచరణములు నఱకించినట్లుగా, స్త్రీలు తమకు లోబడని బల్లిదునైనను వివిధమాయోపాయములు కల్పించి చంపఁజూతురు కావున స్త్రీలను నమ్మఁగూడదు.

ఉ॥ అక్కరపాటువచ్చుసమయంబునఁ జుట్టము లొక్కరొక్కరి న్మక్కువనుద్ధరించుటలు, మైత్రికిఁజూడఁగ యుక్తమేనుమీ

యొక్కటనీటిలోమెరక • నోడలబండ్లును బండ్లనోడలు
దక్కకవచ్చుచుండుట నిదానముగాదె తలంప భాస్కరా! 3

టీ. భాస్కరా! అక్కరపాటు=తగినట్టి యవసరము, వచ్చు సమ
యంబున=వచ్చునట్టి వేళయందు, చుట్టములు=బాంధవులు, ఒక్కొక్క
రి=ఒకరినొకరు, మక్కువ=దయచేత, (ప్రేమచే) ఉద్ధరించుటలు=కష్ట
ములనుండి తొలగించుకొనుటలు, చూడగ=యోచింపగా, (అలోచింప
గా) ప్రైతికి=స్నేహమునకు, యుక్తమేసుమీ=తగియున్నవేసుమీ, (ఎట్ల
నగా) ఒక్కట=ఒకకొలమందు, నీటిలో=నీటియందు, ఓడల=పడవల
మీద, బండ్లును=శకటములును, మెరక=మెట్ట ప్రదేశమందు, బండ్ల=
బడ్డయందు, ఓడలు=నావలును, తక్కక=నిలువక, వచ్చుచుండుట=వచ్చుట,
తలంప=చూడగా, (విచారింపగా) నిదానము=తార్కణము, (ప్రత్య
క్షము) కాదె=కాదా! (అగునని యర్థము.)

తా. ఒక్కొక్క సమయమందున నీటిలో నోడలపై బండ్లును, మెరక
ప్రదేశములయందు బండ్లపై నోడలును, వచ్చుచుండుట నిదర్శనము. అదేవిధ
ముగ లోకంబున బాంధవ్య లవసరముఁ గలిగినప్పుడుఒకరినొకరు కాపాడు
కొనెదరు.

చ॥ అడిగినయట్టియాచకుల • యాశలెఱుంగక లోభవర్తియై
కడపిన ధర్మదేవత యొకానొకయప్పుడు నీదు వానిక
య్యోడలనదెట్లు; పాలుతమ,కిచ్చునె యెచ్చటనైన లేగల
గుడువఁగనీనిచోఁ గెరలి • గోవులుతన్నునుగాకభాస్కరా! 4

టీ. భాస్కరా! (మానవుడు) లోభవతియై = లోభిగుణంబుఁగల
వాడై, అడిగినయట్టి యాచకుల యాశలు = అడిగినయట్టి = వాంఛించినట్టి,
(కోరునట్టి) యాచకుల=అర్థుల, ఆశలు=కోరికలు, ఎఱుంగక=తెలిసికొన

బాలక, కడపినన్ = సాగనంపినవో, ఒకానొకప్పుడు = ఒకానొక సమయం
 బున, వానికిన్ = అలోభి మనుజునకు, ధర్మదేవత = దైవము, ఈను = ఒకనగును,
 అయ్యెడలన్ = అట్టికాలములయందు, అడెట్లు = అదియెట్లునగా, లేగలన్ = చూ
 డలను, వడువగన్ + ఈనివోన్ = వడువనీయని యడల, గోవులు = ఆవులు,
 కెరలి = కోపముగలిగి, తన్నునుగాక = తన్నుచుండునుగాని, పాలుతమవన్ =
 పాలన్నియు దామె పిదువకొనఁ జూచువారికి, ఇచ్చునే = ఇయ్యకొనునా,
 (ఈయవు.)

తా. దురాపేక్షఁగల మనుజులు లేగలఁ గుడువనీయక, నావుపాల
 న్నియుఁ దామె యారగింపవలెనని ప్రయత్నించు వారి కె యావులు బాహీ
 యవు. అట్లే మనుజుఁ డత్యాశఁ గలవాడై తన్ను యాచించినవారి కోర్కెలఁ
 దీర్చక, వెడలనడిపినవో, నట్టి లోభికి ధర్మదేవతకూడ యొసంగను.

చ॥ అతిగుణహీన లోభికిఁ బదార్థముగల్గిన లేకయుండియున్
 మితముగఁగాని కల్మిగలమీదటనైన భుజింపడింపుగా
 సతమనినమ్ము దేహమును • సంపద నేఱులునిండిపాటినన్
 గతుకఁగఁజూచుగుక్క తనకట్టడమీరకయెందుభాస్కరా!

టీ. భాస్కరా! అతి = ఎక్కువ, గుణ = గుణములచేత, హీన = కొ
 అంతయును, లోభికిన్ = లుబ్ధునకు, పదార్థము = ధనము, కల్గినన్ = కలిగియున్న
 ప్పుడు, లేకయుండినన్ = లేనట్టికాలమందును, మితముగన్ = తగినట్లుగా,
 భుజించును. కాని, కల్మి = భాగ్యము = కలమీదటనైనన్ = కలిగినప్పుడైనను,
 ఇంపుగాన్ = బాగుగా, భుజింపడు = భక్షణసేయడు, దేహమును కాయము
 ను, (శరీరమును) సంపదన్ = భాగ్యమును, సతమని = నిత్యమని, నమ్మున్ =
 నమ్మకొనును, ఎట్టులనగా, ఏఱులు = నదులు, నిండి = పరిపూర్ణమయి, పాటి
 నన్ = ప్రవహించుచుండినను, గుక్క = శునకము, ఎందున్ = ఎచ్చటనైనను,

తనకట్టడకొ = తననియమ ప్రవర్తనమును, మీఱక = జవదాటక = (తప్పక) కతు
కఁగన్ = నాలుకతో కతుమటకే, చూచుకొ = నిరీక్షింపుచుండును.

తా. ఏలులునిండి పాలుచుండినను, జలము తక్కువైనను, మక్క-
తననైజమును విడువక నాలుకతోఁ గతుకఁజూచునుగాని, బాగుగా త్రాగ
నేరదు. అదేవిధముగా, లోభివానికి సంపదలెన్నియున్నను మితముతప్పక
భుజించు నేగాని, భాగ్యమున్నప్పుడైనను తనివిదీర భుజింపజాలడు.

చ॥ అదనుదలంచి కూర్చి ప్రజ + నాదరమొప్ప విభుండుకోరినకొ
గదిసి పదార్థమిత్తు + రటుకానక వేగమె కొట్టితెండనకొ
మొదటికిమోసమా; పొదుగుమూలముగోసినఁబాలుగల్గునే!
పిదికినఁగాక భూమిఁ బశుబృందమునెవ్వరికైన భాస్కరా

టీ. భాస్కరా! విభుండు = రాజు, అదను = సమయకాలమును, తలంచి
అలోచనఁజేసి, కూర్చి = సంతోష మొందజేసి, ప్రజకొ = ప్రజలను, అదర
ము + ఒప్పన్ = సగౌరవ మొదవునట్లుగా. కోరినకొ = (ధనమును, కో
రఁగా, కదిసి = (ఆప్రభువును) సమీపించి, పదార్థము = ద్రవ్యము, ఇత్తురు =
ఒసంగెదరు, అటుకొక = అసంగతి విచారింపక, వేగము + ఎ = త్వరిత
ముగ, కొట్టి = జనులను హింసించి, తెండు = (ద్రవ్యమును) తీసికొనిరండు,
అనకొ = అనిపలికినదో, మొదటికిమోసము + బొకొ = మొట్టమొదటనే చెడి
పోవును, (వానిచేఁజిక్కుక వెడలిపోవునురనుట) ఎట్టులనఁగా; భూమికొ =
ధరయందు, పశుబృందమును = గోసమూహమును, పిదికినఁగాక = పిండినఁబా
లుకలుగునుగాని, పొదుగుమూలము = పొదుగుమూలభాగమును, కోసినకొ =
కత్తితోఁగోసినయెడల, ఎవ్వరికైనకొ = ఎటువంటివారికైనను, పాలుకలు
గునె = క్షీరముదొరుకునే. (అనగా దొరకవనుట)

భాస్కర శతకము.

తా॥ మానవుఁడు నేర్పుచేత గోవులను బితికినఁ బాలునిచ్చునుగాని,
పొరుగుమూలమును గత్తుచేఁగోసినఁ బాలీయవు సరికదా మొదటికి మోస
చుగును. అట్లే, ప్రభువు తనప్రజలను మంచిమాటలచే నడిగినఁ గప్పములు
చెల్లించుచుండెదరుగాని, చార్జన్యమువహించిన ధనాదు లియ్యకుండుటయే
గాక, దేశమును బాసి పోయెదరు.

చ॥ అనఘునికైనఁ జేకులు నన్వనిగూడి చరించునంతలో
మనమెరియంగ నప్పు డవమానము కీడు ధర్మత్రయందు నే
యనువుననై నదప్పవు యధార్థము; తానదియెట్టులన్నచో
నినుమునుగూర్చి యగ్నినలఁయింప దెసమొట పెట్టుభాస్కరా!

టీ. భాస్కరా! ధర్మత్రయందుఁ=భూమియందు, అనఘునిఁ=అర్హ
త లేనివానిని, కూడి=చేరి, వరించినంతలోఁ=సంచరించునట్టివేళయందు, మ
నము=చిత్తము, ఎరియంగఁ=మండురీతిగా, అప్పుడు=అవేళయందే, అవమా
నము=తిరస్కృతి, (అగౌరవము) కీడుఁ=హానికరమును, అనఘునికైనఁ=
దోషరహితుఁడయినట్టివానికయినను, చేకులుఁ=సంప్రాప్తించును, వి+అను
వునఁ+విసఁ=ఏయుపాయముచేతనయినను, తప్పవు=తప్పిపోవు, యధా
ర్థము=నిజము, తాఁ+అది+యెట్టులన్నచోఁ=అదియెట్లునఁగా, ఇనుమును
గూర్చి=ఇనుముతో నేకీభవించుటచే, అగ్నిఁ=నిప్పును, నపెట్టపెట్టు=సుత్తి
దెబ్బ, అలయింపజె=కష్టపెట్టదే? (అనగా బాధించుననుట.)

తా॥ ఇనుము నాసించుటచే అగ్నికిగూడ సమైక్యపోట్లు తప్పనట్లు,
దుష్టునిసహవాసమున, బుద్ధిగలవారికిసయితము నగౌరవము, కీడుఁగలుగుట
నిశ్చయము.

చ॥ అలఘుగుణప్రసిద్ధుఁడగునట్టి ఘనుండొకడిప్పుడై తనుఁ
వలచి యొకించుకేమిడిన • వానికిమిక్కిలిమేలుచేయగా

తెలిసికుచేలుఁడొక్క- కొనిఁజెండడుకుల్ దనకిచ్చినన్ మహా-
ఫలదుఁడుకృష్ణుఁడత్యధికభాగ్యము లాతనికిడె? భాస్కరా! 8

టీ. భాస్కరా! అలఘు=ఘనమగు, గుణ=సగుణములచే, ప్రసిద్ధుఁడు=సద్గతి-ర్తిఁగాంచినవాడు, అగునట్టిఘనండు=అయినట్టి మహానుభావుఁడు ఒకఁడు=ఒకానొకడు, ఇట్టుడు+వి-హితవుగలవాడై, తన్నున్=తన్ను, ఎలచి పరింతి, ఒక+ఇంచక=కొద్దిగా ఏమి+ఇడినన్=ఏమియిచ్చినను, వానికిన్=ఇచ్చినయట్లేవానికి, మిక్కిలి=ఎక్కువ, మేలు=ఉపకారము, చేయుగా=చేయునుగదా? తెలిసి=(దేవుడని) తెలిసికొని, కుచేలుఁడు=కుచేలుడను నొకబ్రాహ్మనుడు, ఒక్కకొనిఁజెండు=ఒక్కచేరెడు, అడుకుల్=అడుకుల ను, తనకున్=తనకు, (కృష్ణభగవానునకు) యిచ్చినన్=ఇచ్చియుండగా మహా ఫలదుడు=గొప్పభాగ్యము లిచ్చినట్టి శ్రీకృష్ణుఁడు, అతనికిన్=అతఁడేలునకు అత్యధిక భాగ్యములు =అధికమైన యైశ్వర్యములు, ఈడె=ఈయఁడా? (ఇచ్చినయర్థము.)

తా. శ్రీకృష్ణభగవానునకుఁ గుచేలుడు చేరెడడుకులు భక్తితో నీయ గా, నానికి సకలైశ్వర్యముల నొసంగెను. ఆవిధముగా గుణముగలవాఁడు తనకష్టమైయుండి యేస్వల్పమాత్రని కిచ్చినను అతండధిక ఫలము నేయిచ్చును.

చ॥ అవనివిభుండు నేరుపరియై చరియించినఁ గొల్పువారలె
ట్లనగుఁటైన నేమి పనులన్నియుఁజేకురు వారిచేతనే
ప్రవిమలనీతిశాలియగు + రామునికార్యము మర్కటంబులే
తవిలియొనర్పవే? జలధిఁదాటి సురారులద్రుంచి భాస్కరా !

టీ. భాస్కరా! అవనివిభుండు=భూనాథుడు, (రాజు) నేరుపరియై వివేకముగలవాడయి, చరియించినన్=ప్రవర్తించినవో, కొల్పువారలు=

నేనించెడిభృత్యులు, ఎట్లు=ఎట్టి, అవగుణులు=దుర్గుణముగలవారు, అయిన
 నేమి=అయిననుగాని, వారిచేత నే=అట్టిదుర్గుణముకలవారిచే నే, పనులన్ని
 యుక్=కార్యములన్నియు, చేపరున్=సిద్ధించును. (ఎట్లనగా) ప్రవిమల
 స్వచ్ఛందమైన, సితకాలి=రాజసితచే విరాజిల్లుచున్నవాడు. అగురాముని కౌ
 ర్యము=అయినట్టిరామచంద్రునిపని. మర్కటంబులు ఏ=వానరులే తవిలి=
 పూనుకొని. జలధిక్=సముద్రమును, దాటి=దాటిపోయి సుర అరులన్=
 రాక్షసులను, తృంచి సంహరించి, ఒనగ్పవే=చేసియుండలేదా? (అనగా
 నెఱవేర్చిననుట.)

తా|| రాజసితవికాలగుండగు రాముడు, అల్పులగు వానరులంగూడి
 వారధినిదాటి, రక్షసులఁ బరిమార్చి విజయుడయినట్లు వివేకకాలియగు
 రాజేంద్రుడల్పులను భృత్యులచేత నేగొప్పకార్యములనైన జేయింపఁ
 గలఁడు.

ఉ|| ఆదరమింతలేక నరుఁడాత్మబలోన్నతి మంచివారికి
 భేదముచేయుటందనదు • పేర్మికిఁగీడపు మూలమెట్ల మ
 ర్యాదహిరణ్యపూర్వకశివఁ దనుజుండు గుణాధ్యుడైన ప్ర
 హ్లాదనకెగ్గుచేసి ప్రళయంబునుబొందఁడెమున్న భాస్కరా!

టీ. భాస్కరా! నరుడు=మానవుడు, ఆదరము=అనురాగము, (పేమ).
 ఇంతలేక=ఇంచుకయేనిలేక, ఆత్మబల + ఉన్నతి=తనబలపరాక్రముచేత,
 మంచివారికి=సుజనులకు, భేదము=దుఃఖము, చేయుటన్=చేయుచుండుట
 చేత, తన=తనయొక్క, పేర్మికి=పెంపునకు, కీడుఅగు=హానికలుగును.
 మూలము=దృష్టాంతము, ఎట్లు=ఏప్రకారమున, మున్ను=పూర్వము, అమ
 ర్యాద=దుర్వృత్తిచే, హిరణ్య=హిరణ్యశబ్దము, పూర్వ=మొట్టమొదట,
 శివపు+అన్=కశిపుండను (అనగా హిరణ్యశివుండను యర్థము.) దను

జుండు=నికాచరుడు, (రాక్షసుడు) గుణ+అద్యుడు=సుగుణాగ్రగణ్యుడు
 ఐన=అయినటువంటి, ప్రహ్లాదునకు=ప్రహ్లాదునకు, ఎగ్గు=అపకారము,
 చేసి, ప్రళయంబును=నాశనమును, పొందడు+ఎ=పొందలేదే? (అనగా
 మృతిజెంచెననిభావము.)

తా. తొట్టి, కూరాత్ముడగు హిరణ్యకశిపుడు గుణనిధియగు ప్రహ్లా
 దున కెద్దుజేసి, మృతిజెందినటులే, మానవుడు లోకంబున దయాశూన్యుడై
 బలహీనుడగు సుజనుని హింసించినచో దప్పక ప్రాణముల గోలుపోవును.

ఉ॥ ఆరయ నెంత నేరుపరియై చరియించిన వానిదాపునన్
 గౌరవ మొప్పఁగూర్చు నుపకారిమనుష్యుడులేక మేలుచే
 కూరదదెట్లు? హత్తుగడఁగూడునెచూడఁ బదాఱువన్నెబం
 గారములోననైన వెలిగారముకూడక యున్న భాస్కరా! 11

టీ. భాస్కరా! ఆరయన్=అలోచనసేయఁగా, (మానవుడనుట)
 ఎంత నేరుపరి=మిక్కిలి నేర్పుగలవాడు, అయిచరించినన్=అయి నడచు
 చుండినను, వానిదాపునన్=వానిసామీప్యమున (దగ్గఱ) గౌరవము=ఘనత
 (గొప్పమర్యాద) ఒప్పున్=ఒప్పునటుల, కూర్చు+ఉపకారిమనుష్యుడు=
 చేకూర్చెడి యుపకారియైన మనుజుడు, లేక, మేలు=మంచి, చేకూరను=
 కలుగ నేరదు, అది+ఎట్లు=అదియేప్రకారమనఁగా, చూడన్=చూడఁగా,
 (విచారింపగా) పదాఱువన్నె బంగారములోనన్ + ఐనన్=మేలిమిబంగా
 రులో నయినను, వెలి+కారము=బంగారునకుఁ గాంతినిచ్చెడి వెలిగారమును
 తెల్లనియుష్స్, కూడక + ఉన్నన్=కలియకున్నయెడల, హత్తుగడఁగూడును+
 ఎ=అంటుకొని యుండునా? (అదుమకొనదనియర్థము.)

తా. పదునారువన్నె బంగారపైనను టంకమునకు వెలిగారములేనిదే
 అంటుకొనని విధముగా, మానవుడు తానెంత విధ్యానిధియైనను గౌరవము
 గలిగించెడి యుపకారి ప్రాపకములేనిచో మేలుకలుగదు.

ఉ॥ ఈక్షీతి నర్థకాంక్ష మదిఁ నెప్పుడుపాయక లోకులెల్ల సం
రక్షకుఁడైన సత్ప్రభుని • రాకలఁగోరుదు రెందుఁ జంద్రికా
పేక్షఁజెలంగి చంద్రుఁడుదయించువిధంబునకై చకోరపుం
బక్షులుచూడవేయెదురఁపారముదంబునుబూనిభాస్కరా! 12

టీ. భాస్కరా! ఈక్షీతిఁ=ఈధరయందు, ఎల్లలోపలు=మనుజులందఱును, అర్థికాంక్షఁ=ధనముపై నాశను, ఎప్పుడు=ఎల్లవేళలను, పాయక=నిడునక, సంరక్షకుఁడు=తమ్ముఁబోషించెడివాఁడు, విససత్ + ప్రభునిరాకలు=అయినట్టి మహారాజు యాగమనములును, ఎందుకొకలమందైనను, కోరుదును=ఎదురు జూచుచుందురు, ఎట్లన; చకోరపు=బక్షులు=వెన్నెపులుగులు, చంద్రికా + అపేక్షఁ=వెన్నెలయందుగల యాసక్తిచే, చెలంగి=అనందాతిశయము కలవైయుండి, చంద్రుఁడు=జాబిల్లి, ఉదయించు విధంబునకు + అయి=చంద్రోదయము కొఱకయి, అపారముదంబును=అమందానందమును, పూని=పొంది, ఎదురుచూడవే=నిరీక్షించుకొని యుండవా? (అనఁగా వేచియుండునని యర్థము.)

తా. వెన్నెలకొనించి చకోరపక్షు లమితానందముఁ బొందును. చంద్రుఁడెప్పు డుదయించునోయవి వేచియుండు విధముగా, మనుజులు ధనముపై నాసచే బ్రభువురాకకై యెదురుచూచు చుందురు.

ఉ॥ ఈజగమందుఁ జామనుజుఁ • డెంతమహాత్మకుఁడైన దైవమా
తేజము తప్పఁజూచునెడఁ • ద్రిమ్మరికోల్పడు నెట్లన న్మహా
రాజకుమారుఁడైనరఘురాముఁడుగాల్నడఁగాయలకులు
భోజనమైతగస్వనికీఁబోయిచరింపఁడోమున్ను భాస్కరా! 13

టీ. భాస్కరా! మనుజుఁడు=మనుష్యుఁడు, తాఁ=తాను, ఈజగమందుఁ=ఈలోకమునందు, ఎంతమహాత్మకుఁడు=ఎటువంటి గొప్పవాఁడు

విసృజ్య=అయినను, ప్రాప్తము=ఈశ్వరుడు, ఆలేజము=అమహత్కృత (ప్రభావము) తప్పక=తప్పనట్లుగా, చూచు + ఎడక=చూచనట్టి వేళయందు, త్రివృత్తి=సంచారమొనరించి, కోలు + పడుక=సర్వము పోగొట్టుకొనును, ఎట్లనక; మహారాజకుమారుడు=రాజరాజగు దశరథుని కుమారుడు, విసర్జమురాముడు=అయినట్టి శ్రీరామచంద్రుడు, కాయలు=పండ్లును, ఆకులు=పత్రములును, భోజనము ఆయి=ఆహారము, తగక=తగునట్లుగా, కాల + నడక=కాలినడకతో, వనికక=అడవికి, పోయి=వెళ్ళి, చరింపడు+ఏ=సంచారము నేయలేదా? (అనగా దిరిగిననుట)

తా. జానకీ చిత్తవోరుండగు రాముండు కాలినడకతో సర్వామున కిగి, ఆకులములను భక్షింపుచు దిరుగాడినటుల, మానవుడెంతటి వాడయినను, యాత్వరానుగ్రహము లేనప్పుడు సకలమును గోలుపాయి, యన్యదేశముల గ్రువ్వురుచుండును.

చ॥ ఉరుకరుణాయుతుండునమః యోచితమాత్మదలంచియుగ్రవాక్పరుషతః జూపినకృతముః కల్గుటతధ్యముగాదె యంబుదంబుటిమినయంతినే కురియఃకుండునె వన్దము లోకరక్షణస్థిరతరపౌరుషంబున నశేషజనంబులెఱుంగ భాస్కరా! 14

టీ. భాస్కరా! ఉరుకరుణాయుతుండు=ఎక్కువయిన దయతోఁగూడినవాడు. సమయ+ఉచితము=కాలమునకుఁదగినయాలోచన, ఆత్మక=హృదయమునందు, తలంచితలపోసి, ఉగ్ర+వాక్+పరుషతన్=భయంకరమైన మాటలయొక్క కౌఠిన్యమును, చూపినక=చూపించినను, కృతము=లాభము, కల్గుట=ప్రాప్తిచుట, తధ్యముకొను+ఏ=నిశ్చయమేకదా; ఎట్లన; అంబుదము=మేఘము, ఉటిమిన+అంతక+ఏ=ఉటిమినంతమాత్రముననే, లోక=ప్రజలను, రక్షణ=రక్షణసేయుటందు, స్థిరతర=స్థిరతరమైనయట్టి, పౌ

రుషంబునన్ = మగటిమిచేత, (శౌర్యముచేత) అ శేషజనంబులు = జనులెల్లరును,
ఎఱుంగన్ = తెలిసినట్లు, వక్షము = వాన, మరియుకుండునా = నష్టంపక
యుండునా? (అనగా గురిపించినని)

తా. ప్రారంభసమయమున మేఘము యురుములచే జనులకు భయో
త్పాతముగలిగించినను, పిమ్మటవక్షించి జనానంద మొనఁగునట్లే, దయా
ర్ద్రహృదయుడు సమయానుకూలముగ కఠినోష్టలాడినను, దరువాతచప్పక
మేఘాసంగును.

చ॥ ఉరుగుణవంతుఁ డొడ్లుదనఁకొండపకారము సేయునప్పుడుం
బరహితమేయైనర్చు నొకపట్టున నైనను గీడుఁజేయఁగా
నెఱుంగఁడునిక్క మేకదయఁదెట్లనఁగవ్వముఁబట్టియెంతయుఁ
దరువఁగ శొచ్చినంబెరుఁగుఁతాలిమిసీయఁదె? వెన్న భాస్కరా!

టీ. భాస్కరా! ఒడ్లు = పరులు (ఇతరులు) తనకు = తనకు, ఒండు +
అపకారము = ఒకకీడు, చేయు + అప్పుడు = చేసెడివేశయంచైనను, ఉరు
గుణవంతుఁడు = మేటిగుణములగలవాఁడు, పరహితము + ఏ = ఇతరుల కుపకా
రమునే, ఒనర్చు = చేయును, ఒకపట్టున + ఐనను = ఒక సమయముందై
నను, కీడు = హానిని, చేయ + కా = చేయుటకు, ఎఱుంగఁడు = తెలపఁ
డు, (తెలిసికొనఁజాలడు) నిక్కము + ఏకదా = నిశ్చయమేకదా (నిజమేకదా)
ఎట్లనగా; పెరుగు = దధి, కవ్వము + పట్టి = కవ్వమునుచేతఁగొని, ఎంత
యు = మిక్కిలి, తరువగ + శొచ్చిన = తరచుచున్నను, (మధించినను)
తాలిమి = ఓర్పుచే, (శాంతముచే) వెన్న = నవరతమును, (వెన్నను) ఈ
యను + ఏ = ఈయదా (ఇచ్చినని యర్థము.)

15. ఒడ్లు = పరులు, భాస్యము అనబడును. “గుప్పెడునూ సరోడ్లు”
అని ఘట్టుప్రభుని ముచ్చటలో పాఖ్యానమునందలి ప్రయోగము.

తా. జనులు తన్నుఁ గవ్వము చేఁగొని తరచుచున్నను, వారికిఁగీడుసేయక, పెరుగు తనయందున్న వెన్నను ప్రజలకొసంగురీతిగా; గుణవంతుఁడు తనకొరులు హానిసేయుచున్నను, తానట్టివారలకు మేలుఁ గూర్చునుగాని కీడుఁజేయఁడు.

చ॥ ఉరుబలశాలినంచుఁ దనుఁనొల్లని యన్యపతివ్రతాంగనా
సురతముఁగోరెనేని కడఁసుమ్మది భూతికిఁ బ్రాణహానియా
శిరములుగూల రాఘవునిచే దశకంఠుఁడు దృంగిపోవఁడే
యెఱుఁగక సీతకాసపడి • యిష్టులమృత్యులఁగూడిభాస్కరా!

టీ. భాస్కరా! మనుష్యుఁడు (అధ్యాహారము) ఉరు=ఘనమైన (అధికమైన)బలశాలిఁ + అంచు=బలముచే నొప్పుచున్నవాడనని, తనుఁ=తన్ను, ఒల్లని=పరాంగనా సురతమున కొప్పుకొనని, (ఇష్టపడని) అన్య=వేటొక, పతివ్రతగ + అంగానా=పతివ్రతగల స్త్రీలయొక్క, సురతము=సంగమము (స్నేహము) కోరెఁ + ఏని=వాంచించినచో (కోరినచో) అది=ఆవాంఛ, భూతికిఁ=సంపదకు (విశ్వర్యమునకు)కడసుమ్మ=అంత్యకాలముసుమీ (నాశనమగుట) ప్రాణహాని=ప్రాణాపాయము. (శరీరమునుఁ గోలుపోవుట) ఔఁ=అగును, (ఎట్లన) దశకంఠుఁడు=రావణుఁడు (రాక్షసుఁడు) ఎఱుఁగక=తెలిసికొనలేక, సీతకుఁ=రాముని దేవేరికొరకు, ఆసపడి=ఆసించి, ఇష్టులఁ=హితులను, (స్నేహితులను) భృత్యులఁ=సేవకులను, కూడి=వారితోఁగలిసికొని, రామునిచేఁ=రామభద్రునిచే, శిరములు=తలలు, కూలఁ=తెగిపడఁగ, దృంగిపోవఁడు + ఏ=మృతిఁజెందలేదా? (చచ్చెననుట)

తా. కామాంధుడై రావణుఁడు సీతాదేవిని వరించి, బంధుజన సుతామాత్యముగ నాలమునఁజచ్చెను. కావున, మనుష్యుఁడు బలైశ్వర్యముల గలనాఁడనని కండకావరముచేఁ దనయందుఁ గోర్కెలేని యబలను బలాత్కరించిన నైశ్వర్యానులతో, ప్రాణంబులఁ గోలుపోవును.

ఉ॥ ఊరకవచ్చు బాటుపడకుండునైన ఫలంబదృష్టమే
పారంగగల్గువానికి బ్రయాసమునొందిన దేవదానవుల్
నారలటుండఁగా నడుమవచ్చినశౌంకి గల్గెఁగాదె శృం
గారపుఁబ్రోవులక్ష్యయును గొస్తుభరత్నమురెండుభాస్కరా!

టీ. భాస్కరా! అదృష్టము = భాగ్యము, విపారంగ = వృద్ధిజెందు
నట్లు, కల్గువానికి = కలిగియున్న మనుజునకు, పాటు = శ్రమ (కష్టము) పడక
యుండిన = పొందక పోయినను, ఫలంబు = లాభము, ఊరక = మిన్నక,
వచ్చు = వచ్చుచుండును, (ఎట్లనఁగా) ప్రయాసము = శ్రమను,
(ఆయాసమును) ఒందిన దేవదానవుల్ చెందిన సురలును అసురులును,
వారలు = అదేవతలు రాక్షసులు, అటు + ఉండఁగా = అట్లు ప్రత్యేకముగ
నుండఁగా, శృంగారపుఁబ్రోవు = అందముల కక్కయగు, లక్ష్యయును =
శ్రీలక్ష్యదేవియును, గొస్తుభరత్నము = గొస్తు భూమణికము, రెండు =
రెండును, నడుమన్ = మధ్యవేళను, వచ్చినశౌంకి = విచ్చేసినవిష్ణు మూర్తికి, కల్గె
+ కాదు + ఎ = పాప్తించెనుగదా. (లభించెనుగదా!)

తా. రాత్రింబవళ్లు శ్రమలొందుచున్న సురాసురులకు లభింపక, సము
ద్ర మధనకాలము నందువృద్ధివించిన శ్రీదేవియు, గొస్తుభమును, కృష్ణపడకుండ
మధ్యవచ్చిన విష్ణు మూర్తికి ఫలప్రాప్తి అగునటుల, అదృష్టవంతునకు ప్రయా
సము లేకయే ఫలితము గలుగును.

ఉ॥ ఊరకసజ్జనుండొదిగియుండిననైన దురాత్మకుండు ని
ష్కారణమౌర్వలేక యపకారముచేయుట వానివిద్యగా
చీరలునూటుటంకములు • చేసెడివైనను బెట్టెనుండఁగా
జేరి చిసింగిపోఁ గొలుకు • చిమ్మిట కేమిఫలంబు? భాస్కరా!

టీ, భాస్కరా! సత్ + జనుండు = యోగ్యుఁడు, ఊరక = ఇతరులతోలికిని
బోక ఒదిగి = అడఁగి, (అణగి) ఉండినన్ + ఐనన్ = ఉండినప్పటికిని, నుర్న్ +

అత్తమందు=నుష్టాత్తమందు=చెడుమనస్సుకలవాడు నిష్కారణముకొ=హేతు
వేమియు లేక (కారణము లేకుండ) ఓర్వలేక=చూడలేక (సహింపజాలక
అపకారము=కీడు, చేయుట=ఒనర్చియుండుట (సజ్జనునకపకారము సేయుట)
వానివిద్యకొ=అతనియొక్క, కార్యమేకదా, (ఎట్లన) పీఠలు=బట్టలు,
నూరుటంకములు=నూరు మొహానీలు, చెసెడివి=వెలగలిగినవి, అయినను=అయి
నప్పటికిని, పెట్టెన్=పెట్టెలో=ఉండగాన్=ఉండినప్పుడు, చేతి=వాటిని
సమీపించి, చినింగిపోన్=అశీరలు శిథిలములగునటుల(పాడగునటుల)కొలు
కు=కొలుకుచున్నటువంటి, చిమ్మటకున్=చిమ్మటయ నెడిపురుగునకు, ఏమి
ఫలంబు=ఏమిఁగా భిముగలుగును? (అనగా ఫలితము లేదనియర్థము.)

శా. వెలకుమించిన వస్త్రములు పెట్టెలోనున్నప్పటికిని, దనకేమియు
ఫలితము లేకపోయినను, చిమ్మటాయంబరములను ముక్క ముక్కలంగ
గొతీకవేయునటుల: సజ్జనులొకమూల నొదిగియున్నను, నుషుడు తనకు
లాభముగలుగకపోయినను, యకారణముగ నాయుత్తమున కపకారముఁ
జేయుచుండును.

ఉ॥ ఎట్టుగఁబొటుపడ్డ నొకఁ యించుకప్రాప్తము లేక వస్త్రపుల్
పట్టుపడంగ నేరవు ; నిబద్ధిసురావళిగూడి రాక్షసుల్
గట్టుపెకల్చిపాల్కడలిఁ గవ్వముచేసిమధించిరంతయున్
వెట్టియకొకయేమనుభవించిరి వారమృతంబు? భాస్కరా!

టీ. భాస్కరా! ఎట్టుగన్=ఏరీసిగ (ఎవిధముగ) పొటుపడ్డన్=శ్రమ
పడినను, ఒక + ఇంచక=కొంచెమయిన) ప్రాప్తము=అదృష్టము, వస్త్రపుల్
వస్త్రపులు (ద్రవ్యములు) పట్టుపడంగన్ నేరవు=లభింపవు, చొరక నేరవు)
నిబద్ధి=నిబద్ధము, (ఎట్లనగా) రాక్షసుల్=పలలాడినటులు
సుర + అవళిన్=దేవతాసంఘమును, కూడి=వారితోఁగలిసికొని, గట్టున్=

18. టంకము=వెలి. రము, కత్తియొలు, గడ్డపాఱ, గోపము.

టంకములు=పదియారు డబ్బుల బంగాలు నాణెములు, అనియర్థము.

మంధరాద్రుని, (మంధరపర్వతమును) పెకల్చి=పెల్లగించి, కవ్వముచేసి= కవ్వముగానొనర్చి, పాల్కడలి=క్షీరసాగమును, మధించిరి=తరిచిరి, అంత యున్=రాక్షసులకష్టమంతయు, వెట్టియకొక=ఫలాశూన్యమేకొని, వారు= ఆయసురులు, (దైత్యులు) అమృతంబును=సుధను, ఏమి అనుభవించిరి=ఏమి పానముచేసిరి. (అనగా ద్రావణదని యర్థము.)

తా. దైత్యులు దేవతలతోఁ జెలిమిఁజేసి, మంధరాద్రునిచెచ్చి కవ్వ ముగాఁజేసి పాలసముద్రమును బహుప్రయాసముతో తరిచినను, రాక్షసుల కమృతము దొరికినదికాదు. కావున, మానవమాత్రుడెంతటి యాయాసము నకుఁ గడంగినను, దానొనరించు యోగ్యములేనప్పుడు, పడిన కష్టమంతయు వృథాయగును.

చ॥ ఎడవక దుర్జనుండొరులఁకెంతయుఁ గీడ్చొనరించుఁగాని యే యెడలను మేలు సేయఁడొకఁ యించుకయైననుఁ జీడపుర్వుఁదా జెడఁదిననింఁతెకొక పుడిఁసెండుజలంబిడి పెంప నేర్చునే పొడవగుచున్న పుష్పఫలభూరుహమొక్కటి నైన భాస్కరా !

టీ. భాస్కరా! దుర్జనుండు=కూరుండు, ఎడవక=ఎడలక, ఒరు లకు=పరులకును, ఎంతయు=మిక్కిలి, కీడు=గుర్మార్గమును, (చెడుగుఁగు) ఒనరించు X కొని=చేయునుఁగాని, ఏ X ఎడలను=ఎప్పుడైనను, ఒక X ఇంచుకయు X వినను=శ్రాంతిచేయనినను, మేలు=బాగును, చేయఁడు=చేయఁ బోదు (ఎట్లనఁ) చీడపుర్వు=చీడపురుగు, తాన్=తాను, చెడన్=చేడు నట్లుగా, తిరున్=భక్తించుఁగాని, పుడిసెండుజలము=చేరెడునీళ్ళను, ఇడి= పోసి, పొడవు=పెంపును అగుచున్న=కొంచుచున్న, పుష్ప=పువ్వులతోను, ఫల=పండ్లతోను (కూడియున్న) భూరుహమున్=చెట్టును, ఒక్కటిన్ X వినన్=ఒకదానినైనను, పెంపన్ నేర్చునే=వృద్ధిఁజేయఁగలదా? (అనగావర్ధింప లేదనుట)

తా. బాగుగ వృద్ధిజేందెడి ఫలవృక్షాదులను, జీడపురుగుకొఱికివేయు చుండునుగాని, తేరెడు జలముఁబోసి ఒకవృక్షమునైనఁ బెంపలేనటుల, దుర్ల నుండొరులకుఁ గీడుసేయఁజూచునగాని, మేలుచేయుడు.

ఉ॥ ఎడ్డెమనుష్యుడేమెఱుఁగు • నెన్ని దినంబులు గూడియుండినన్
దొడ్డగుణాధ్యునందుఁగల • తోరపువర్తనలెల్లఁ బ్రజ్ఞఁబే
ర్పడ్డవివేకిరీతిరుచి • పాకము నాలుకగా కెఱుంగునే?
తెడ్డది కూరలోఁగలియఁ • ద్రిమ్మరుచుండిన నైన భాస్కరా!

టీ. భాస్కరా! ఎడ్డెమనుష్యుడు=మాధుర్యమునవుడు ఎన్ని దినం బులు - ఎన్ని వాసరములు, గూడియుండినన = చేరి యున్నప్పటికిని, దొడ్డగుణ + అధ్యునందున్ = సుగుణములచే నొప్పుచున్న మానవునియందు, కఠతోరపు వర్తనలు + ఎల్లన్ = కలిగియున్న సత్త్వవర్తనలన్నింటిని, ప్రజ్ఞచే బుద్ధిబలముచే, తేరు + పడ్డవివేకిరీతిన్ = విఖ్యాతఁగాంచిన జ్ఞానివలె, ఏమి + ఎఱుంగును = ఏమి తెలిసికొనఁగలఁడు, (ఎట్లనచే) రుచిపాకము = రుచిపాక మయొక్క మాధుర్యము, నాలుకగాక = జిహ్వగాక, తెడ్డు = కొయ్యగరిటె, కూరలోన్ = కూరయందు, కలయన్ = అంతటను వ్యాపించి, ద్రిమ్మరుచు + ఉన్నను = తిరుగుచున్నను, అది = అకట్టగరిటె, ఎఱుంగునె = ఎఱుఁగఁగలుగనా? (అనఁగా తెలిసికొనలేదనుట)

తా. బాగుగాఁ బచనముచేసిన కూరయొక్క చవిని నాలుక తెలిసి కొనునుగాని, ఎల్లప్పుడు నుడికయుడకని కూరలలోఁ దిరుగుచుండు తెడ్డారుచి పాకము యెఱుంగనటుల, సుగుణాధ్యుని సత్త్వవర్తనములు జ్ఞానికిఁ బెరియును గాని, మాధుర్యదేవతకాలము చెలిమిఁజేసినను గుణము గ్రహింపనేఱఁడు

ఉ॥ ఎప్పుడదృష్టతామహిమ • యించుకపాటిలు నప్పుకింపుసాం
పొప్పుచునుండుఁగాకయదియొప్పనిపిమ్మటరూపుమాయుఁగా

నిప్పున నంటియున్న యతినిర్మలినాగ్ని గురుప్రకాశముల్
దప్పిననట్టిబొగ్గునకుఁ • దానలుపెంతయుఁబుట్టుభాస్కరా !

టీ. భాస్కరా! ఎప్పుడు=ఏవేళయందు, (ఏకాలమందు) అదృష్టతా
మహిమ=భాగ్యాభివృద్ధి, భాగ్యముయొక్క, పెంపు) ఇంచక=కొద్ది, పాటి
లున్=ప్రాప్తించునో, అప్పుడు=అకాలమందు, ఇంపుసొంపు=చక్క, దనాతి
శయము, ఒప్పుచునుండుగాక=విరాజిల్లుచుండునుగాని, అది=అవిశ్వర్యము,
ఒప్పనిపిమ్మటన్=విడిచిపెట్టినతర్వాత, రూపు=తొంటిరూపము, మాయు
గా=నశించిపోవుచుగదా, (ఎట్లనఁగా) నిప్పునన్=అగ్నియందు, అంటియు
న్న=తగిసియున్నటువంటి, అతినిర్మల=మిక్కిలి నిర్మలమయిన, అగ్ని=అగ్ని
హోత్రునియొక్క, గురు=గొప్పవగు, ప్రకాశముల్=కాంతలు, తప్పినన్=
విడనాడిపోయిననో, అట్టిబొగ్గునకున్=అటువంటిచల్లరిపోయిన కట్టెతున
కకు, నలుపు=నల్లనికాంతి, తాక=తాను ఎంతయున్=మిక్కిలి, పుట్టున్=
బుగుచుండును.

తా. బొగ్గు అగ్నిదత్తమై యున్నప్పుడు ప్రకాశించెడి అగ్నికాం
తి, చల్లబడిన తోడనే నల్లనికాంతి గలిగినట్లు, భాగ్యతయ మున్నంత
కాలము మానవుడు ప్రభంగిలిగి విజృంభించుగాని, అది కానరానప్పుడు
విరూపమును గాంచును.

21. దినము—ఒకపగలును రాత్రియుఁగలసి దినమనబడును. వార
మనినను, దినమనినను, దినమునకే యర్థము. రోజు అనువాడుక పదము హిం
మాస్తాని పదమని యెఱుంగవలెను. గుచి—కాంతి, అందము, మాధుర్యము
అని యర్థము.

ఉ॥ ఏగతిఁ బాటుపడ్డఁగల • దే భువినల్పునకున్ సమగ్రతా
భోగము భాగ్యరేఖగల • పుణ్యనకుంబలె భూరిసత్వసం
యోగమదేభకుంభయుగఁజొత్తితమాంసము నక్కకూన కే
లాగుఘటించు సింహము దలంచినఁ జేకుఱుఁగాకభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఏగతిఁ - ఏగతిని (ఏవిధమున) పాటుపడ్డనఁ - కష్ట
పడుచున్నను, భువిఁ - భూమియందు, అల్పునకుఁ - చుఁకు, భాగ్యరేఖ -
విశ్వర్యలక్షణము, (అదృష్ట చిహ్నము) కలపుణ్యనకుంబలె = కలిగియున్న
సుకృతవంతునకువలెనే, సమగ్రతా = పూర్ణమయిన, భోగము = సుఖము, కలదే
కలిగియున్నదా, (లేదని యర్థము) కలను + ఎ - కలదే. అని ఏకారము వ్యతి
రేకార్థమున చెప్పియున్నది. (ఎట్టులనఁగా) భూరి = ఘనమయిన, సత్త్వ = సత్త్వ
యొక్క, సంయోగ = కూడికఁగల, మది + ఇభ = మదేభ = మదించిన యేనుగు
యొక్క, సంభయుగళ = సంభవ్యయమందు, ఉత్ + హిత = ఉత్థిత = జనించిన
మాంసము - పలలము, సింహము = మృగరాజు, తలంచినఁ - అపేక్షించినవో
(అసించినవో) చేకుఱున్ = స్థిలించునుగాని, (లభించునుగాని) నక్కకూనకున్
నక్కపల్లకు, ఏలాగు = ఎట్లుగా, లభించును = పొందించును, (దొరకును)
సంప్రాప్తము కాదనుట.

భా. మదించిన యేనుగుయొక్క సంభస్థలములయందున్న మాంస
మును మృగరాజుతోరిన లభించునుగాని, ఎంత ప్రయాసపడినను నక్కకు
సంప్రాప్తము కానటుల, నైశ్వర్యవంతునకు నపారసౌఖ్యము ప్రాప్తించు
నుగాని, యెంతకష్టపడినను అల్పునకు దొరకజాలదు.

ఉ. ఏడ ననర్హుఁడుండు నట • కేగు ననర్హుఁడు నర్హుడున్నచోఁ
జూడఁగ నొల్లఁడెట్లన న • శుద్ధగుణస్థితి నీగపూయముం

కూడినపుంటిపై నిలువఁ , గోరిన యట్టులు నిల్వనేర్చునే
సూడిదపెట్టు నెన్నుదుటిచొక్కపుఁ గన్తురిమీద భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! అనర్హుఁడు = అర్హతలేనివాఁడు, (చెడ్డవాఁడు) ఏదనుండున్ = ఎచటనుండునో, అనర్హుఁడున్ = అయోగ్యుఁడును, అటవన్ = అప్రదేశమునకు, ఏగును = వెళ్లుచుండును, అర్హుఁడు = యోగ్యతఁగలవాఁడు, ఉన్నవోన్ = ఉన్నస్థలములను, చూడఁగనొల్లఁడు = చూచుటకేని సమ్మతించుడు, (ఎట్లన) ఈగ = మక్షికము, అశుద్ధ = శుభ్రతలేని, గుణస్థితిన్ = స్వభావస్థితియు కలదగుటచే, పూయమున్ = చీమును, కూడిన పుంటిపైన్ = కలిగిన కురుపుమీద, నిలువన్ = నిలిచియుండుటకు, గోరినయట్లు = సమ్మతించినట్లు, సూడిద = కొనుకగా, (అనఁగా నలంకారార్థము) పెట్టు = ధరించు, నెన్నుదుటి = సుదుటియందున్న, చొక్కపు = సొగసైన, కన్తురిమీదన్ = మృగమదముపైన, నిల్వఁగనేర్చునే = లిచియుండఁగలదా? (అనఁగా నిలువలేదనుట)

తా. ఈగ, సువాసనఁగల కన్తురిబొట్టుమీద వ్రాలక, చీముతో నిండియున్న పుండుమీదనే వ్రాలెడివిధముగా, దుష్టుడు శిష్టునింజేరక, దుష్టాత్మునియొద్దకే పోవుచుండును.

ఉ॥ ఏలసమస్త విద్యల నొ , కించుక భాగ్యముఁ గల్గియుండినన్
జాలు ననేకమార్గముల , సన్నుతికెక్క; నదెట్లొకోయనన్
రాలకునేడ విద్యలు తి , రంబుగ దేవరరూపుచేసినన్

వ్రాలి నమస్కరించి వ్రసఁవంబులు వెట్టరెమీద భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సమస్త విద్యలన్ = సకల విద్యలతో, ఏల = ఏమి

యుపయోగము, ఒకించుక = కొద్దిగ, భాగ్యము - అదృష్టము, కల్గిఉండినన్ = కలిగియున్నయెడల, అనేకమార్గములన్ = పెక్కుతెలుగుల, (పలువిధముల) సన్నుతికిన్ ఎక్కన్ = కీర్తిఁగాంచుటకు, చాలున్ = సరిపడును, అదిఎట్లు

ఒకొ ఆనక=అదియే మార్గముననగా, విద్యలు=చదువులు, రాలకుక=శిల
లకు, (కరకురాళ్ళకు) ఏడక=ఎందున, (విద్యాకూన్యమనుట) తిరంబుగక=
సుస్థిరముగ, దేవరూపు=దేవతా విగ్రహరూపములుగ, చేసినక=చేసిన
యెడల, (మనుష్యులు) వ్రాలి=భూమికొఱగి, నమస్కరించి=వందన మాచ
రించి, ప్రసవంబులు, మనుమంబులు, (పుష్పములు) పెట్టరు + ఏ=సమ
ర్పించరె? (ఉంతురని యర్థము.)

తా. శిలులు విద్యల నభ్యసింపకున్నను సుకృతమువలన దేవతా రూప
ములుఁబొంది సమస్తజనులచే పూజానమస్కారములఁ బడయురీతిగా, మనుజు
లైశ్వర్య సంపన్నులయినవొక బెక్కుమార్గముల స్తుతింపఁబడుదురుగాని,
కేవలము విద్యల నేర్చుకొనుటవలనఁ గాదు.

ఉ॥ ఒక్కఁడెచాలు నిశ్చల బలోన్నతుఁడెంతటి కార్యమైనఁదా
జక్కనొనర్పఁ, గౌరవుల • సంఖ్యలుపట్టిన ధేనుకోటులం
జక్కఁగనీక తత్ప్రబల • సేన ననేక శిలీముఖంబులక
మొక్కపడంగఁజేసి తుదఁముట్టఁడె యొక్కకిరీటి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! నిశ్చల=చలింపని, బల=పరాక్రమముచేత, ఉన్న
తుఁడు=అధిపతియైనవాఁడు, ఒక్కఁడు + ఏ=తా నొక్కఁడే, ఎంతటి
కార్యము ఐనక=ఎంతటి ఘనకార్యమైనను, చక్కక=నేర్పుగా, ఒనర్పక=
సెరవేర్చుటకు (చేయుటకు) ఎట్లనన్; ఒక్కకిరీటి=ధనుంజయుఁడొక్కఁడే,
(ఒక అర్జునుఁడే) అసంఖ్యలు=లేక్కింప వీలులేని, గౌరవులు=ధార్తరా
ష్ట్రులు, పట్టిన ధేనుకోటులక=పట్టుకొనిన పశుబృందమును, (గోసమూహ
ములను) చిక్కగక + ఈక=కౌరవులకుఁ దక్కనియక, తత్ + ప్రబలసేన=
వారల గొప్పసైన్యమును, అనేకశిలీముఖంబులన్=వివిధబాణములచే, మొక్క
పడంగన్ + చేసి=పలాయకులఁగావించి, (జయించి) తుదముట్టఁడు + ఏ=
కార్యభారము సెరవేర్చుకొనలేదా? (అనగా నిర్వహించుకొనె ననుట.)

తా. కరువీరులెందరోవచ్చి విరటుని గోవులమందలనుఁ దోలుకొని యేగుచుండఁగా, వారి నెల్లర నర్జునుండొకఁడేయొడించి యావుల నన్నింటిని మరలించుకొని వచ్చినటుల; మహాబల పరాక్రమముగల వాడెట్టి సునకార్య సైన్యము నిర్వహింపఁగలడు.

ఉ॥ కట్టడఁదప్పితాము చెడుఁ కార్యముఁ జేయుచునుండి రేసి దోఁ బుట్టినవారినైన విశిఁపోవుటకార్యము; ఛార్మదాంధ్యముం దొట్టిన రానణాసురునితో నెడబాసి విభీషణాఖ్యుడౌ పట్టున రాముఁడేరిచిరపట్టముఁగట్టుకొనండే? భాస్కరా. 27

టీ. భాస్కరా! కట్టడ=మర్యాద, తప్పి=విడిచి, (వదలి) తాము=మానవులు, ఉండిరి + ఏని=ఉండినయెడల, తోక + పుట్టినవారికికొ + ఐనకొ=తనసహోదరునైనను, విశి=వదలి, పోవుట=చూరముగాచనుట, కార్యము=తగినపని, (మంచిపని) ఛార్మద + అంధ్యముకొ=మదమువలన సంభవించిన గ్రుడ్డితనమును, దొట్టిన=గలిగిన, రానణ + అసురునితోకొ=రానణుండను బైత్యునితో, ఎడకొ + పాసి=తొలగిపోయి, విభీషణ-అఖ్యుడు=విభీషణుండను నామంబుగలవాఁడు, అపట్టునన్=అసహాయమునను, రాముకొ=రాముని చేరి=శరణుఁగోరి, చిరపట్టము=కాశ్వతలంకాధిపత్యము, కట్టుకొనండు + ఎ=పట్టాభిషేకముఁగట్టుకొనలేదా? (కట్టుకొనెనని యర్థము)

28. విరటుని కొలువుకూటమునఁ బాండవులజ్ఞాతవాసముఁ గడుపుచుండిరిని దుర్యోధనుఁడాలించి, మొదట నిర్ణయప్రకారముఁ బాండవేయుల మరలఁ బడునాలుగువర్షము లరణ్యవాసమునకుఁ బంపవలెనన్న, విరటుని గోగణంబులనుఁ దోలుకొనివచ్చినవో వారు బయల్పడగలరని యూహించుకొన్నవాడై, చతురంగ బలంబులతో విచ్చేసి యావులమందలనుఁ దోలుకొని పోవుచుండెను. అట్టిసమయమున గడుపు చెల్లిపోవుటచే నర్జునుండు, కారవుల క్షీణిని, యొడించి, పశువులనుఁ దోలికొనివచ్చెను.

తా. క్రూరాత్ముడగు రావణాసురుడు చెడుప్రర్థనముగలవాడగుటచే, సోదరప్రేమనుగూడతలంపక విభీషణుండతనినివిడిచిపెట్టి, శ్రీరామునకాపుడై లంకాధిపత్యము వహించినట్లు; నుగ్గుడతగలవాడు సోదరుడైనను వానిని విడిచిపుచ్చిన వానికి మేలుకలుగును.

27. విభీషణుడు = త్యవంశజుడు. విశ్రవస్సునను, కైక సికినియట్టి నమూడవకుమారుడు. రావణుని తమ్ముడు ఇతడు సీతాపహరణము తగదని రావణాసురునకు ధర్మోపదేశము జేయగా, నతండువినక, యవమానముగూర్చినందువలన విభీషణుడతనినిదలి రాముని కరిణుజొచ్చెను. రాముడాతని కభయమునుసంగి, పిమ్మట లంకాధిపతిని గావించెను. ఇతడు చిరకాల జీ.

ఉ॥ కట్టడయైనయట్టి నిజకర్మము చుట్టుచువచ్చి యేగతిం బెట్టునొ పెట్టినట్లునుభవింపక తీరదు కాళ్లుమీదుగా గిట్టకవ్రేలుడంచు దలక్రిందుగఁ గట్టిరెయవ్వరై న నా చెట్టున గబ్బిలంబులకుఁ జేరిన కర్మముగాక భాస్కరా. 28

టీ. భాస్కరా! కట్టడ = పూర్వోక్తము. (విధయుక్తము) ఐన అట్టి నిజకర్మము = అయినట్టిపురాకృతకర్మము, చుట్టుచుకొనుట = తన్నావరింపబడుచు, వచ్చి = చనుదెంచి, ఏగతి = పెట్టును + ఒ = ఎట్టియాపదలొనఁగూర్చునో, పెట్టిన + అట్లు = అదికలుగఁజేసిన విధముగ, అనుభవింపక తీరదు = పొందక తీరదు. (ఎట్లనగా) ఆచెట్టునకొ గబ్బిలంబులకు = అవృక్షమునఁ దలక్రిందుగా వ్రేలాడు తైలపాయికలకు. (గబ్బిలములకు) చేరినకర్మముకొక = వచ్చిన పూర్వకర్మసం చితముగాక, ఎవ్వరు + ఐనకొ = ఏమనుజులైనను, కిట్టక = నోర్వలేక, కాళ్లు మీదుగాకొ = తలక్రిందుగాను, వ్రేలుడు = వ్రేలాడుచుండుడు. అంచుకొ = అని చెప్పుచు, కట్టిరె = బంధించిరా, (కట్టలేదనియర్థము).

తా. గబ్బిలములను తలక్రిందగా వ్రేలాడుమని పరులెవ్వరు బంధించ
కపోయినను, తమ పూర్వజన్మసంచిత ప్రారబ్ధమున నావిధముగ వ్రేలాడు
చున్నటుల; విధినిర్మిత మెట్లుండునో మానవుడట్లు నడువకతప్పదు.

ఉ॥ కట్టడలేనికాలమునఁగాదు శుభంబొరు లెంతవారు చే
వట్టిననె న మర్త్యనకుభాగ్యమురాదనుటెల్లగల్గ కా
దెట్టనిపల్కినన్ దశరథేశ వసిష్ఠులు రామమూర్తికి .
బట్టముఁగట్టగోరి రది పాయకచేకుటెనోటు భాస్కరా. 29

టీ. భాస్కరా! మర్త్యనకున్ = మనుజునకు. కట్టడ = విధినియమము,
లేనికాలమున్ = లేనట్టి సమయమందు, శుభంబు = మంగళప్రదము, కాదు = కా
నేరదు, ఒరులు = అన్యులు, ఎంతవారు = ఎంతటి ఘనమయినవారు, చేపట్టినన్
+ ఐనన్ = దగ్గిరఁజేర్చుకొనినప్పటికిని, భాగ్యము = సంపద, రాదు = చేకూరదు
(కలుగదు,) అనుట + ఎల్లన్ = అనిచెప్పెడిదంతయు, కల్లగాదు = మృషకాదు,
(అసత్యముకాదు.) ఎట్లు + అని = ఎప్రకారముగానని, పల్కినన్ = నుడివినవో

29 దశరథుడు = నూర్యఁగళపురాజు. అజమహారాజు కుమారుడు.
తొల్లి, దేవాసురయుద్ధమునందు, సురలకు సాయంబుచేయఁబోయి, శంభరుఁ
డను రాక్షసునితోపొరు సమయంబున, రక్కసమాయలకు నుక్కుదక్కియు
న్న దశరథరాజునకు, కైకేయి తోడుపడి, ధవళాంగుడను మునిశ్వరుడొసఁ
గిన మంత్రవిద్యచే శంబరాసురుని మాయోపాయము లఁగింప, నారాజేం
డ్రుఁడాపెను మెచ్చుకొనుచు వలయు వరంబులు వేడుకొన మనఁగా, నా
పెరెండు వరంబులు వడసి సమయమున కిచ్చునట్టొప్పగించుకొనెను. అవరమ
లె కాముని పట్టాభిషేక సమయంబున, నొకటి రామచంద్రునకు వనవాస
మును, రెండు భరతుని పట్టాభిషేకమును కైకకోరఁగా, దశరథుడు మా

దశరథశపసిష్ఠులు=దశరథరాజును, పసిష్ఠమహర్షియు, రామమూర్తికిన్=రామునకు, పట్టముకట్టన్=పట్టాభిషిక్తునిఁజేయుటకు, కోరిరి=ఇష్టపడిరి. అది=అపట్టాభిషేకము, పాయక=విఘ్నముఁగాకుండ, చేకూరెన్ + ఓటు=జరిగినదా జరుగ లేదనుట.)

తా. రాముని పట్టభద్రునిఁజేయుటకై దశరథ విశిష్టాదులెంత శ్రమ పడినను, నిష్ఫలమగునటుల, అదృష్టములేని మానవునకు శుభములు కలుగవు. ఎట్టిధనవంతుఁడు ప్రయత్నించి దరిఁజేర్చుకొన్నను సంపదలురావు.

రాధాగతుఁడయ్యెను. అంత, మీతఁడ్రియాజ్ఞగా వనవాసమునకుఁ బోమన్నెని కైకేయి రామునకుఁ జెప్పెను. ౩) రాముఁడట్లొనర్చెను. వెంటనే దశరథుడు కాలగర్భమునొందెను:—దశరథుని శాపకారణము.—ఒక మునికుమారుఁడు అంధులగు జనని జనకుల తృప్తిదీర్పఁ దటాకమునకేగి కమండలముతో జలము ముంచుచుండఁగా, వేటాడుచుండిన దశరథరాజు నీళ్ళచప్పుడాలించి, మద గజమును భ్రాంతిచే శరాసనఁబుఁజేఱుని బాణము సంధించి విడిచెను. ఆ బాణము మునిపుత్రునిదాకుటచే వెంటనే హా! యని ప్రాణములు విడిచెను. అంతనా మహారాజు తన తప్పిదమునుఁ చెలిసికొన్నవాడై, భయాకులచిత్తంబున నాగ్రుడ్డిదంపతుల చెంతకేగి, ఋషిబాలుని వృత్తాంత మావతయు నివేదించెను. పాపమా వృద్ధదంపతులు పుత్రహాకమును భరింపలేక, రాజునుఁ గాంచి, నీవును, మావలెనే పుత్రహాకార్తిచేఁ జచ్చెదవుగాకయని శపించి, వెంటనే మృతినొందిరి:—పసిష్ఠుని జన్మవృత్తాంతము.— పసిష్ఠుడుఁ బ్రహ్లాదమూనస పుత్రులలో నొకఁడు. మహాతపశ్శాలి. అర్కవంశజులకుఁబురో హితుఁడు. అరుంధతి వీనిభార్య. ఇతనికి నూరుగురు కుమారులు. సుతశతంబును, విశ్వామిత్రుఁడను రాజఋషి నాశనము జేసెను. ఈతండు దక్షప్రజాపతి తనూజయగు ఉడ్జనునివాహమాడి రజుఁడు, గోత్రుఁడు ఊర్ధ్వబాహు

ఉ॥ కానకచేరఁబోల రతికర్ముడునమ్మిక తెన్నిచేసినన్
దానదినమ్మి వానికడ • డాయగబోయిన హానివచ్చు న
చోనదియెట్లనం గొటకు • చూపుచునొడ్డినబోను మేలుగా
బోననికానకాసపడిపొవుచుఁగూలదెకొక్కుభాస్కరా 30

టీ. భాస్కరా! అతికర్ముడు=పాపపుకార్యముల సేయువాడు. ఎన్నినమ్మికలు, మిక్కిలి విశ్వాసములు, చేసినన్=చూపించినను, కానక=యోజింపక, చేరక + పోలను=దగ్గఱకేగ రాదు. తాన్=తాను, (మనుజుఁడు అది. నమ్మి-అంగీకరించి, (విశ్వసించి) వానికడన్=ఆ పాపియున్న తావును, డాయగన్=చేరగను, బోయినన్=వెళ్ళినను, అచోన=అస్థలమందు, హాని=ఆపత్తు, (కీడు) వచ్చున్=సంప్రాప్తమగును. అదిఎట్లనన్=అదియేప్రకారమనగా, కొమ్ము=పందికొమ్ము, కొఱుకు=మేతను, చూపుచున్=కనబఱచుచు, మేలుగాన్=మంచిగను, ఒడ్డిన=పన్నిన, బొనును=జంతువులను బంధించెడి యంత్రమును, (బోనుఅని,) తన్నుజంపఁగానునిచినయంత్రమని, కానక, తెలిసికొనలేక, అసపడి, అపేక్షఁగలిగి, పొవుచున్=నడచుచు, (అందున ప్రవేశించి) కూలదె=మృతిఁజెందదా? (చచ్చుననియర్థము.)

పు, సవనుఁడు, అనఘుఁడు, సుతఃపుడు, శుభ్రుఁడు, అను యేడుగురు పుత్రుల నాపెయందుఁ బడసెను. ఆసుతసప్తకంబును స్వాయంభువ మన్వంతరమున సప్తర్షులుగనుండి యున్నారు. పూర్వమితడుఁ బ్రహ్లాదానన పుత్రుడైనను, నిమియనుబుష్టిశాపముచేత, దొల్లింటిశరీరమునకు నాశనముగలుగుట వలన, తిరిగి మిత్రావరుణులకు జన్మించెను, ఒకొకొక సమయమున, మిత్రావరుణులకు, యూర్వసినిఁ గాంచినప్పుడు చేతన, లితహయి నప్పుడడి యొకకుంభమునందు, జేర్పఁబడఁగా, నందునుండి మగస్తుడ్యును, నసిమ్మడు జన్మించిరి. అందుకతన వీరిరువును కుంభసంభవులని పేర్కొనఁబడిరి.

తా. తన్ను జంపుకొంటు నొడ్డినబోను యందుఁగల పదార్థమున
కాసించి, నిజము గ్రహింపలేక, నందుజొచ్చి, మృతిజెందు, పందికొన్న
విధముగ; పాపాత్ముఁడునమిక్ర లెన్ని వక్కాణించినను, చెంతఁజేరరాదు.
అటులఁజేరిన, దప్పక హనికలుగును.

ఉ॥ కానిప్రయోజనంబు సమ + కట్టదు తాభువి నెంతవిద్య వా
డైనను దొడ్డరాజుకొడు + కైననదెల్లమహేశుపట్టివి
ద్యానిధి సర్వవిద్యలకు + దానె గురుండు వినాయకుండు దా
నేనుగురీతినుండియున + దేమిటికాడఁడు పెండ్లిభాస్కరా 31

టీ. భాస్కరా! భువిన్ = భూమియందు, తాన్ = తాను, ఎంతవి
ద్యావాఁడు + విసను = ఎంతటి విద్యకలవాడైనను, దొడ్డరాజు కొడుకు = గొ
ప్పభూపతియొక్క, పుత్రుఁడు విసన్ = అయినప్పటికిని = కాని ప్రయోజ
నంబు = అనుకూలపడని, కార్యము, సమకట్టదు, నెఱవేరదు, అది + ఎట్లనగా
మహేశుపట్టి = ఈశ్వరునికొడుకు, విద్యానిధి = చదువుల మనికిపట్టు,
సర్వవిద్యలకు = అన్ని చదువులకు, తాన్ = తానొక్కఁడే, గురుండు = బిడ్డ,
వినాయకుండు = అయినట్టిగణనాథఁడు, తాన్ = తాను, ఏనుగురీతి = గజము
వలెనే, ఉండియున్ = (అనఁగా ఏనుగుంతజవసత్వముఁగలవాడయి యున్న
ప్పటికి, పెండ్లి = వైవాహికము, ఏమిటికి = ఏమేతువుచేత, అడఁడు =
చేసికొనఁడు.

తా. ఈశ్వరపుత్రుండును, సర్వవిద్యలకధనాధుండును, అందరను
పదేశుఁడును, నేనుగంత బలపరాక్రముఁగలవాడైనను వివాహమాడలేక
పోయినటుల; లోకములో మనుజుఁ డెట్టివిద్యయుగలవాడైనను, మహారాజు
మూఁడుఁడైనను, ఈశ్వరానుగ్రహములేని కార్యమును జేసికొనలేడు.

ఉ॥ కామితవస్తుసంపదలు • గల్గుఫలం బొరు లానవడ్డచో
 నేమియుఁ బెట్టఁడేని సిరి • యేటికినిష్ఠు మున్నఁబోయినన్
 బ్రామికపడ్డ లోకులకుఁ • బండఁగ నే మది యెండిపోవఁగా
 నేమిఫలంబు? చేదు విడ • దెన్నటికైన ముసింసిభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! ఒరులు=ఇతరులు, కామితవస్తుసంపదలు = కోరిన
 పదార్థములయొక్క సంపత్తులు, కల్గుఫలంబు=కలిగిన ఫలమును, అపవడ్డ
 చో=కాంక్షించినప్పుడు, ఏమియు=ఇంచుకంతయు, పెట్టఁడేని=(ధన
 వంతుఁడు) ఒసంగకపోయె నేని, సిరి=లక్ష్మి, (సంపదలు) ఏటికి=ఎందు
 లకు, ఉన్నన్=ఉన్నప్పటికిని, పోయినన్=పాడయిపోయినప్పటికిని, నిష్ఠు
 లము=ప్రయోజనములేనిది. ముసిండి=ముష్టిచెట్టు, ఎన్నటికైనన్=ఎనాటి
 కైనను, చేదు=విషమును, విడదు=విడువదు, అది=అట్టిముసింటిచెట్టు=పండగ
 + ఏమి=ఫలించిన నేమి, ఎండిపోవఁగా=ఎండి పడిపోవునప్పుడైనను, బ్రా
 మికపడ్డ లోకులకు=భ్రాంతిజెందిన మనుజులకు, ఏమిఫలంబు=ఏమియును
 లాభములేదు.

తా. ఎంతకాలమైనను ముసిండిచెట్టు చేదును విడువనప్పు డాచెట్టు
 పండినను, యెండినను భ్రాంతిచే దానినాశ్రయించువారలకు లాభములేన
 టుల; ధనవంతుఁడు తన్నుగొల్చెడి యద్ధుల నాదరింపఁడేని, వానిసంపదలు
 న్నను, యూడినను నొకటియే.

ఉ॥ కారణమైన కర్మములుకాక దిగంబడవెన్ని గొందులం
 దూఱిన నెంతవారలకుఁ; • దొల్లిపరీక్షితు శాపభీతుడై
 వారిధిసొప్పు నుప్పురిగ • పైఁ బదిలంబుగ డాగియుండినన్
 గూరభుజంగదంతహతిఁ • గూలుడెలోకులెటుంగభాస్కరా.

టీ. భాస్క! ఎన్నిగొందులన్ = ఎన్ని సందులలో, మారినన్ = దాగి
యుండినను, ఎంతవారలకున్ = ఎట్టిమహాత్ములకును, కారణము = హేతువు,
వినకర్మముల్ = అగుకర్మములు, కౌక = అనుభవముఁగావండ, దిగంబడవు = నా
శనముకావు, (ఎట్లన) తొల్లి = పూర్వమున, (కలియుగారంభమున) పరీక్షితు =
పరీక్షిస్తమహారాజు, శాపభీతుఁడై = శాపమువలనభయభ్రాంతుఁడై, వారిధిన్ =
కడలియంగు, ఒప్పు = ఒప్పుచున్న, ఉప్పరిగవైన్ = సౌధముపైన, పదిలంబు
గన్ = భద్రముగా, దాగియుండినన్ = దాగిఁబోనియున్నను, హర = భయప్రద
పైన, భుజంగ = మండలియొక్క, (పన్నగముయొక్క) దంత = కోఱలయొక్క,
హతిన్ = దెబ్బచేత, లోమలు = ప్రజలు, ఏఱుంగన్ = తెలిసికొనునట్లుగా,
మూలఁడు + ఏ = ప్రాణములఁగోలుపోవఁడా? (అనగాఁజచ్చెననుట.)

శా. పరీక్షిస్తమహారాజు మునిశ్వరుఁ శాపభీతిచే సముద్రమధ్యమున మే
డగట్టినిలఁచి దాగియుండినను సర్పదష్టుఁడైనటుల; నెంతటివారైననుఁ దా
మనుభవింపవలసిన కర్మములు దాట నెందుఁజొచ్చినను, యనుభవింపఁ తీరదు.

48. పరీక్షిస్తు = అభిమన్యునకు సుత్తరయందుఁ బుట్టినమమారుఁడు.
ఇతని తాత అజాన్తుఁడు. మరు, పాండవయుద్ధానంతరమున రాజయ్యెను.
ఒకానొక సమయంబున నితండు వేటకుఁబోయి, మార్గములో నొకముని
నిష్ఠయందుఁ కూర్చుండగా, నటఁచచ్చిపడియున్న పన్నగము నాతని పైడలో
వైచెను. పిమ్మట, నాబుషిపుత్రుఁ డదివిని, యిట్టిపాపకార్య మాచరిం
చిన దుర్మార్గుఁడు నేటి కేడవదినంబున పాముచేఁ జచ్చుఁగాకయని శపింపఁ
గా, పరీక్షిస్తు డద్దానికి భయపడి, నడిసముద్రమున నొకమేడనిర్మించుకొని
యందుండఁగా నట నొకబ్రాహ్మణుఁ డొసఁగిన ఫలంబును వాసనఁజూచు
చుండ, నాఫలము పాముగామారి వానిని గఱచి చంపెను.

చ॥ కులముననక్కడక్కడ నకుంతిత ధార్మికుడొక్కడొక్కడే
కలిగెడుగాక పెంచుచు • కల్గినేరరు, చెట్టుచెట్టునన్
గలుగఁగనేర్చు నేగొడుగు • కామలు చూడగనాడనాడ నిం
పలరఁగనొక్కొక్కటినయంబున జేకులుగాక భాస్కరా

టి. భాస్కరా! అవంతిత ధార్మికుడు=వెనుకొడని ధర్మబుద్ధిగల
వాడు, కులమునన్=ఎక్కడమందు, అక్కడక్కడన్=ఒక్కొక్కస్థలమునందు,
ఒక్కడొక్కడే=ఒక్కొక్కడే, కలిగెడుగాక=ఉండదుగాక, పెన్
దలుచు=మిగులయధికముగా, కల్గినేరరు=కలిగియుండురు, చూడఁగన్=
విచారంపఁగా, గొడుగుకామలు=గొడుగుకజ్జలు, అడనాడన్=అందందున,
ఇంపు + అలరన్=ఒప్పుతీగా, నయమునన్=తీన్నగా, ఒక్కొక్కటి=
ఒక్కొక్కటియే, చెకులున్ + కాక=ప్రాప్తింపఁచుఁగాక, చెట్టుచెట్టు
నన్=ప్రతిచెట్టుయందును, కలుగఁగనేర్చున్ + ఎ=సంభవించునా?(అనఁగా
ఉండదనుట.)

కా. ఛత్రమునకు నమర్చుకొనఁదగిన తీర్థస్థలంక లెక్కడనో యొక్కొక్క
చెట్టున నుదయించునుగాని, ప్రతివృక్షమునందును వంకరలేనివి లభింపనట్లే
మంచిబుద్ధిగలవా డెక్కడనో యొక్కొక్క- ఎక్కడమందు జనించును
గాని, తెలుగానుండును.

ఉ॥ క్రూర మనస్కుల పశుల! గొల్చి వసించిన మంచివారికి
వారిగుణంబె వట్టి చెడు । వర్తన వాటిలు, మాధురీజుల
ధారలు గౌతమీముఖ మహానదులంబుధి గూడి నంతనే
క్రూరముజెందవే మొదలి । కట్టడలన్నియుదప్పి భాస్కరా!

టి. భాస్కరా! క్రూరమనస్కులు=కఠినమతులు, పశులన్=
అయినట్టి రాజులను, గొల్చి=సేవించి, వసించిన మంచివారికిన్=ఉన్నట్టి

యోగ్యులకు, వారిగుణంబె=ఆరాజుల దుస్వభావమే, పట్టి=అభ్యాసపడి.
చెడువర్తన=చెడ్డనడవడి, పాటిలక=సంప్రాప్తమగును, (ఎట్లన) మాధురీ
=మాధుర్యముతోఁగూడిన (తీయ్యదనముతోఁగూడిన) జల=నీటిచేత, ఉదా
రలు=ఘనమగు, గౌతమి=గోదావరి, మఖ=మొదలుగాగల, మహానదులు=
మిక్కిలి గొప్పనదులు, అంబుధిక=సాగరమును, కూడినంతనే=సంగమమైన
యంతనే, (కలిసినమాత్రముచేతనే) మొదలికట్టడలు + అన్నియుక=తొ
లుతఁగల మాధుర్య గుణగుణములన్నియు, తప్పి=విడిచి, తొరముక=ఉప్ప
దనమును, చెందవు + ఎ=పొందకుండునా? (పొందునని యర్థము.)

తా. మధురములగు జలముతో నొప్పాచెడి మహానదులన్నియు స
ముద్రమునఁ జేరినంతనే తొల్లింటిరుచులఁ బోవిడిచి యుప్పుదనమందు విధము
గా; కఠినకర్ముడగు రాజునుఁ గొల్పెడి మంచివాడుగూడ, తమ తమ సగుణం
బుల విడనాడి యాధూమిపతి దుర్గుణంబులను, బొంది దుర్మార్గవర్తను
లగుదురు.

ఉ॥ గిట్టుటకేడఁ గట్టడ లి! ఖంచిన నచ్చటఁగాని యొందుచోఁ
బుట్టదుచావు: జానువుల । పున్కలనూడిచి కాశిఁజావఁ గా
లట్టిన శూద్రకుక భ్రమలఁగప్పుచుఁ దద్విధి గుట్టమకాచునా
వట్టునఁగొంచు మఱికడఁ! బ్రాణముదీసెఁగదయ్యభాస్కరా,

టీ. భాస్కరా! గిట్టుటకుక=మృతిజెందుటకు, ఎడక=ఎక్కడ,
ట్టడ=నియమము, లిఖించినక=(నలువ) వ్రాసినయెడల, అచ్చటక +
ని=అప్రదేశమందెకాని. ఒందుచోక=వేటొకస్థలమందు, చావు=మృతి,
ట్టను=సంప్రాప్తముకాదు (కలుగదు) ఎట్లనగా; కాశిక=కాశీపట్టణ
నందు, చావక=చనిపోవుటకు, జానువుల=మోకాళ్ళయొక్క పున్కలక=
ప్పలను, ఊడిచి=ఊడదీసికొని, కాలట్టిన శూద్రకుక=కృతనిశ్చయుడైన

శూద్రక మహారాజు, భ్రమలఁ=మాయలచే, కప్పచఁ=సమీపించుచు,
తల్ + విధి=ఆదైవిము, గుఱ్ఱము + ఔచఁ=ఒకతురగము రూపమును దాలి
చి, ఆపట్టునఁ=ఆసన్నకాలము సమీపించు వేళకు, కొంచఁ= తనపైన
నెక్కించుకొని పోవుచు, మట్టికడఁ= ఒకమట్టిపృథ్వుమునొద్ద, ప్రాణముఁ
=జీవమును, తీసెఁ + కద + అయ్య=తీసెను గదా.

తా. శూద్రకుడను మహారాజు కాశీక్షేత్రమునఁ జాణసంసిద్ధుడై
తనమొకారి చిప్పల నూడతీసికొని, యచ్చటనె వసించియుండగా, దైవ
మొక గుఱ్ఱపై, వానిని తనవీపుమీద నెక్కించుకొనిపోయి, యొకమట్టిపృథ్వు
ముకడఁ ప్రాణముదీసెను. కొవునఁ, జచ్చుట కేస్తలంబున విధి విధించెనో,
యచ్చటఁగాక మఱియొండు చోటున మృతినొందఁడు.

చ॥ ఘనబల సత్త్వముచ్చపడఁ । గల్గినవానికి హానిలేనిచోఁ
దనదగు సత్తమే చెఱుచుఁ దన్నుః నదెట్లున? నీరులావుగాఁ
గనువసియించినన్ జెఱువు! కట్టకు సత్త్వము చాలకున్నచోఁ
గనుమలుపెట్టి నట్టనడిగండి తెగంబడకున్న భాస్కరా. 32

టీ. భాస్కరా! ఘనబలసత్త్వము=మిక్కిలి బలముతోఁ గూడిన సత్త్వ
మ, కల్గినవానికిఁ=కలిగియున్నమానవునకు, హాని=చేటు, (కీడు) లేనిచోఁ
=(ఇతరులవలన) లేకున్నను, తనది=తన సంబంధపైయున్నది. అగు సత్త్వ
ము=అయినట్టి బలము తన్నుఁ=తన్ను, చెఱుచుఁ=చెడఁగొట్టును. అది +
ఎట్లు + అనఁ=అది యేవిధముగాననగా, నీరు=ఉదకము, లావుకొఁ +
కఁ=అధికముగ, వసించినఁ=ఉండినప్పుడు, చెఱువుకట్టకుఁ=కొలనుగట్టు
నకు, సత్త్వము= సత్త్వ (బలము) చాలకున్నచోఁ=సరిపోవకున్నచో, కను
మలు=సండులు, పెట్టి=పడి, నట్టనడిగండి=ఆచెఱువుగట్టున మధ్యబలము,
తెగంబడక, తెగకుండ, ఉన్నె=ఉండునో. (ఉండని యర్థము)

త. కొలనులో జలమెక్కువగా నున్నప్పుడు చెలువుగట్టునకు బలము లేనియడల నడుమనుండిన గండి తెగిపోవునట్లుగా, తాను బలరాక్రమం డగుటచే నితరులవలన హానికలుగకున్నను దనసత్తువయె దన్ను నాశనము జేయును.

చ॥ ఘనుడగు నట్టివాడు నిజకార్య సముద్ధతణార్థమై మహింబనివడి యల్పమానవుని | బ్రార్థనచేయుట తప్పుగాదుగా; యనఘత కృష్ణజన్మమున | నావసుదేవుడు మీదఁబెత్తుగా గనుఁగొనిగాలిగానికడకాళ్లకు మొక్కుడెనాడు భాస్కరా 35

టీ. భాస్కరా! ఘనుడు=అధికుడు, అగునట్టివాడు=అయినట్టి మనుష్యుడు, నిజ=తనయొక్క=కార్య=పనిని, సముద్ధరణ + అర్థము=నెరవేర్చు కొనుటకై, మహి=ధరయందు, పనివడి=ప్రయత్నముచేసి, అల్పమానవుని=నీచులజూని, బ్రార్థనచేయుట=స్తోత్రము సేయుట, తప్పుకాదుకా=నేరముకాదుగదా, (ఎట్లనగా) కృష్ణజన్మమున= శ్రీకృష్ణ జననకాలమున,

38 వసుదేవుడు:—దేవకీదేవిభర్త. శ్రీకృష్ణ బలరాములకుఁ దండ్రి కంసరాజునకు బావమఱుది దేవకీదేవి యష్టమగర్భమునందునయించిన వాడు తనప్రాణంబు లపహరించునని కంసుడు దేవకీవసుదేవుల ఖైదుజేసెను. పుట్టినబిడ్డల నెల్ల దనపొట్టఁ జెట్టుకొను చుండెను. పిమ్మట నష్టమగర్భంబున శ్రీకృష్ణుడవతరించెను. తండ్రియగు వసుదేవుఁడాబిడ్డను సంరక్షింపఁ జేరువనున్న ప్రేషణకుఁ బోవునమయమున, కంసరాజుజ్ఞును, ద్వారమునఁగాపుపెట్టిన గాడిదను గాంచి, కార్యభంగమగు నేమోయని, దానికడ కాళ్ళకు నమస్కరించి, సఫలీకృత మనోరథుడయ్యెనని పుక్కిట పురాణంబుగాఁ జెప్పకొను చుందురుగాని, వేదములఁ గనబడదు.

అనఘరక=నిర్మల హృదయముచేత, ఆ వసుదేవుడు=కృష్ణునిగన్న తండ్రి
యగు, వసుదేవుడు, మీదపెత్తుగాక=జరుగఁజూపు కార్యమునకు పన్నుగడ
గా, కనుగొని=తలచి, నాడు=తొల్లి, గాలిగాని కడకాళ్ళకుక=గాడిద
యొక్క వెనుక పాదములకు, మొక్కడు + ఏ=నమస్కరింప లేదా (అన
గా నమస్కరించె ననుట)

తా శ్రీకృష్ణుడవతరించఁగా నతనికిఁగంసునివలన హాని . లేకుండ
ప్రేపల్లెకుఁ గొనిపోవుచు, కార్యము విఘ్నముఁగాకుండు నటుల గాడిదకాళ్ళకు
వసుదేవుడు నమస్కరించిన విధముగా, లోకంబున మానవుడు స్వకార్య
నిర్వహణార్థమునకొక నీచునిఁ బార్థించినను, గౌరవమునకు హానిలేదు.

చ॥ ఘనుఁడొకవేళఁగీడ్పడినఁ • క్రమ్మట నాతని లేమివాపఁగా
గనుఁగొననొక్కసత్ప్రభువు • గాక నరాధములోపరెందఱుం
బెనుఁజెలువెండినట్టి తఱి • బెల్లునమేఘుఁడుగాక నీటితోఁ
దనువఁదుమారముల్ శతశతంబులుచాలునటయ్య భాస్కరా

టీ భాస్కరా! ఒకవేళక=ఒక కాలముందు, ఘనుడు=అధికుడు
గీడ్పడినక=హానిఁజెందినచో (పేదయైనచో) క్రమ్మటక=తిరిగి, అతని
లేమి=అతని పేదతీకము, వాపగాక=బాపుటకు, (పోగొట్టుటకు) ఒక్క
సత్ప్రభువుగాక=మహారాజుగాక, నర + అధములు=నీచమానవులు, ఎంద
ఱుక=చాలమందియైనను, ఓపరు=తగరు, ఏట్టులనగా:—పెనుచెలుపు,
గొప్పతటాకము, ఎండిన + అట్టితఱిక=నీరెండిపోయిన సమయమున, పెల్లు
నన్=తక్షణమే, నీటితో=ఉదకముచేత, తనుపన్=నిండించుటకు, మేఘు
డుగాక=మేఘములుగాక, తువారముల్=మంచు తుంపరులు, శతశతంబులు
నూఱులైనను, చాలునటయ్య=సరిపోవునా? (సమర్థములు కావని అర్థము.)
తా॥ ఒక గొప్పచెలుపు యెండిపోయినప్పుడు, మరలవానిని నిండింపవలెనన్న

మేఘములు తగుగాని, మంచుబిందువు లెన్నియయినను, బ్రయోజనము లేనటులు; విధివశమున గొప్పవానికి పేదటికము సంభవించినచో నట్టిదానిని తొలగింప గొప్ప రాజేంద్రునకుఁ దగుఁగాని, తుచ్చమౌనపు లెందఱున్నను బాగుజేయ నసమర్థులు.

ఉ॥ చంద్రకళావతం సుకృప • చాలనినాఁడుమహాత్ముడైనఁదా
సాంద్రవిభూతిబాసియొక • జాతివిహినునిఁగొల్చియుంటయో
గీంద్రనుతాంఘ్రిపద్మమతి • హీనతనొందుట కాదుగా హరి
శ్చంద్రుడువీర బాహునినిజంబుగఁగొల్వఁడెనాఁడుభాస్కరా.

టీ॥ యోగీంద్ర=మునిశ్వరులచేత. సుత=స్తుతింపఁబడు. ఆంఘ్రి

40 హరిశ్చంద్రుడు=త్రిశంకునందనుఁడు. రవికులజుఁడు, నవఖండ మంలడలాధిపతి, భార్య చంద్రమతి. పమారుఁడు లోహితాస్యుఁడు. మంత్రి సత్యశ్రీ, అయోధ్యా పూరాధీశ్వరుడు. ఇతఁడు యజ్ఞార్థము విశ్వామిత్రునకు ధనంబాస గ వాగ్ధత్తముచేసి యుండెను. దేవేంద్రుని సమక్షము ప్రపతనఁబూనిన విశ్వామిత్రుఁడు: తనప్రతిజ్ఞ పరిపాలన నెఱవేర్చు కొనుటకై, మూలకన్నియలను వివాహమాడ విలసినదిగా హరిశ్చంద్రుని నిర్భంధింప, రాజేంద్రుడంత పదచ్యుతి కైనను నొప్పుకొందును గాని యా కన్నియల హరింపనని భీష్మించెను. ఆ మిషచే మునిశ్వరుఁడు రాజును రాజ్యభ్రష్టుగావించి, యజ్ఞార్థ మొనంగిన ధనంబుగూడ నిచ్చి పొమ్మని పలికెను. రాజువల్లెయని, సతీ, సుతసమేతముగా కాశీపురముజేరి, భార్యయగు చంద్రమతీదేవి యొక్క నొక భూసురునకు విక్రయించి తానొక మూలవాసకమ్మఁబడియుం విముక్తుడై కొంతకాలము ఛండాలవాని దాస్యంబొనరించి, పిమ్మటమహేశ్వరానుగ్రహమున, సుత, సతీసమేతముగ మరల తన రాజ్యాదిభోగములఁ గైకొనెను.

పద్మ=పాదపద్మములు, గలవాడ, భాస్కరా! మహాత్ముడు + అయినన్ =
 గొప్ప మనుజుడైనను, చంద్రకళా + అవతంసుకృప=శశిరేఖశిరోభూషణము
 గాగల మహేశ్వరునియొక్క దయ, చాలని నాడు=లేనికాలమందు,
 తా=ఆ మానవుడు, సాంద్రవిభూతి=ఘనమైన సంపదను పాసి=వదలి
 ఒకజాతి విహీనునిన్=ఒక ఏచ కులోద్భవుని. కొల్పిఉండుట.=సేవించియుం
 డుట, మతివిహీనత=తెలివిలేమి. కాడుగా=కాదు. గదా, నాడు=తొల్లి
 (కృతయుగము నందు) హరిశ్చంద్రుడు=హరిశ్చంద్ర మహారాజు. వీరబాహు
 నిన్=వీరబాహుడను చండాలుని, నిజంబుగ=నిశ్చయముగ, కొల్పిడు +
 ఏ=కొలువలెదా? (సేవించెనని యర్థము).

తా హరిశ్చంద్రుడు మహారాజైనను, యీశ్వరానుగ్రహము లేని
 కతన. వీరబాహుడను మాలవానిని గొలిచినటుల; భగవత్కృపలేని సమ
 యమున. నెంతటి గొప్పవాడైనను సంపదలఁగోలుపోయి ఏచు నొక్కని
 సేవించుట. నిజము అదియొక బుద్ధిమాంద్యముకాదు.

ఉ॥ చక్కదలంపఁగా విధివ • శంబున నల్పునిచేతనైనఁ దా
 జిక్కి యవస్థలుంబొరలు • జెప్పఁగరానిమహాబలాధ్యుడున్
 మిక్కిలి నల్వసంపదల • మీటినగంధగజంబు మావటీఁ
 డెక్కియదల్చి కొట్టికుడియించిననుండఁదెయ్యొర్చిభాస్కరా, 4

టీ. భాస్కరా! చక్క=బాగుగా, తలంప=విచారింపగా,
 చెప్ప=నుడువుటకు (చెప్పటకు) రాని మహాబలాధ్యుడు=ఆపార
 బలముగలవాడయినను, తా=తాను, విధివశంబున=దైవ వశముచేత,
 అల్పునిచేత + అయిన=తుచ్చుని చేతిలోనైనను, చిక్కి=తగులుకొని
 (చిక్కుపడి) అవస్థలన్=కష్టములను, పొరలు=కలుగుచుండును, ఎట్లన:-
 మావటీడు=గజమును సామవాడు, ఎక్కి=దానిమీదకూర్చుండి, అదల్చి=

భయపెట్టి, కొట్టి=అంకుశములతోఁబొడిచి, కుదించినన్=లాంగునట్లు,
చేసినప్పటికిని, మిక్కిలి=అధికమగు, సత్వసంపదలన్=బలసమృద్ధిచేత,
మాతిన=పరాక్రమించిన, గంధగజంబు=మదించినయేనుఁగు, ఓర్చి=సహించి,
ఉండగు + ఎ=ఉండలేదా? (ఓర్చియుండునని యర్థము)

తా. మిగుల సత్తువఁగల మదపుటెనుగు, మావటీఁడు తనపై నెక్కి
కూర్చుండినను, అదలించినను, అంకుశముతోఁ బొడచుచువఁగఁజేసినను, వాని
నన్నింటి నోర్చుకొనినట్లే; ఎంతటి బలాధిక్యతఁగల వాడైనను విధివశమున,
నల్పునిచే జిక్కి దురవస్థలఁ బొందుచుండును,

చ॥ చదువనియెంతఁగల్గిన, రసజ్ఞత యించుక చాలకున్ననా
చదువు నిరర్థకంబు గుణ + సంయుతలెవ్వరు మెచ్చరెచ్చటం
బదనుగ మంచికూర నల + పాకముచేసిననైన నందునిం
పొదవెడు నుప్పులేకరుచివుట్టఁ గ నేర్చునటయ్యభాస్కరా42

టీ. భాస్కరా! చదువుఅది=విద్య, ఎంతకల్గినన్=ఎంతయెక్కువ
యున్నప్పటికిని, రసజ్ఞత=సారము సంగ్రహించుట, ఇంచుక=కొంచెము,
ఎచ్చటన్=ఎందైనను, గుణసంయుతులు=మంచిగుణములుకలవారు, ఎవ్వరున్=
ఎవరైనను, మెచ్చరు=నుతియింపరు, ఎట్లనఁగా:—మంచికూరను, పదనుగన్=
పక్వముగా, నలపాకమున్=నలుడుచేసిన పాకముఁబోలేడి పాకమును,
చేసినన్=వండినప్పటికిని, అందున్=అకూరలో, ఇంపు + బదవెడు +
ఉప్పు=రుచి, గలిగించెడు లవణము- లేక=లేకుండిన రుచి=చవివుట్టగ నేర్చు
నటయ్య=కలుగునయ్యా! కలుగదని యర్థము.

తా. కూరనెంతబాగుగా వండినను, దానియందు లవణము గలియక
పోయిన రుచియుండదు. దానినెవ్వరు విశ్వసింపరు. అట్లే మనుజుఁడెంతవిద్యా
వంతుడైనను, రసగ్రహణ శక్తిలేకున్న, వాని చదువంతయు నిరర్థకమగుట
యేగాక, గుణగ్రహణ సారీణులెవ్వరును వానిని గణింపరు.

ఉ॥ చాలఁబవిత్రవశమున • సంజనితుండగునేని యెట్టి దు
శ్శీలునినైనఁ దత్కులవి • శేషముచేనొకపుణ్యఁడెంతయుఁ
దాలిమినుద్ధరించును; సు • ధానిధిఁబుట్టఁగఁగాదె శంభుఁడా
హాలహాలానలంబుగ శమందుధరించుటకుపూనిభాస్కరా. 43

టీ. భాస్కరా. చాలఁ = మిగుల, పవిత్రవంశమునఁ = పావనవైన
కులమందు, సంజనితుండు = ఉదయించినవాఁడు, అగుఁ + ఏని = అయిన
యెడల, తత్ + కులవిశేషముచేతఁ = వానికులగౌరవముచే, ఎట్టి దుశ్శీలుని
నైనఁ = ఎటువంటి దుర్మార్గునినైనను, ఒకపుణ్యఁడు = ఒకపుణ్యవంతుఁడు,
ఎంతయుఁ = మిగుల, తాలిమిఁ = ఓర్పుచేత, ఉద్ధరించును = సంరక్షించును,
ఎట్టులనః—శంభుఁడు = మహేశ్వరుఁడు, పూని = ప్రయత్న మొనరించి, ఆహా
లహాలానలంబు = ఆహాలాహలమనెడి = స్త్రీజ్వాలను, గళమందుఁ = కంఠమందు,
ధరించుట = తాల్చుట, సుధానిధిఁ = పాలసముద్రమునందు, పుట్టగఁ +
కాదె = జనించుటచేతనే గదా

తా. హాలహాలమనెడి భయంకరాన్ని కీరసాగరమున జన్మించిన దను
హేతువుచేత నశ్వరుఁడు గళమందునఁధరించినటుల; ఎట్టిదుర్మార్గుఁడైనను
సద్వంశమునఁ బుట్టుటచే దత్కులగౌరవమువలన, బుణ్యాత్ముఁడెవ్వఁడేని
వానిని గౌరవించి కాపాడును.

48. దేవదానవు లమృతముకొనుట పాలకడలిని దరువఁగా హాలహాల
మనెడి విషాన్నియందుఁబుట్టి, జగత్సంక్షోభముఁజేయుచుండ, దేవతాప్రార్థ
నమువలన శంకరుఁడావిషాన్నిని తన కంఠమందు నిడుకొనిలోకములకుకాంతిం
గలిగించెను. తత్కారణమున గరళకంఠుఁడు, నలగకుఁడు, శ్రీకంఠుఁడుం
నిషగకుండు నని యీశ్వరుడు పేర్కొనఁబడు చుండెను.

ఉ॥ చేరిబలాధికుండెటింగి • చెప్పినకార్యము చేయకుండినన్
 బారము ముట్టలేదొక నెపంబునఁదాఁజెడు నెట్టిధన్యుఁడున్
 బోరకపాండుపుత్రులకు • భూస్థలిభాగము పెట్టుమన్న కం
 సారినిగాకు చేసిచెడఁ • డాయెనె కౌరవభర్త భాస్కరా. 44

టీ. భాస్కరా! బల + అధికుఁడు = బలముఁగల గొప్పవాఁడు, చేరి =
 దగ్గరకువచ్చి, ఎటింగి = (ముందురాబోవు విషయమును) గ్రహించి, చెప్పిన
 కార్యము = చెప్పినట్టిపని, చేయక X ఉండినన్ = చేయకున్నయెడల, ఎట్టి
 ధన్యుఁడు = ఎటువంటి ధన్యాత్ముఁడును, పారము = కడను, ముట్టలేడు = పొంద
 జాలఁడు, ఒక నెపంబునన్ = ఒక హేతువుచే, తాన్ = తాను, చెడున్ = పాడయి
 పోవును, ఎట్లనఁగా:—పాండుపుత్రులకున్ = పాండురాజుకుమారులకు,
 భూస్థలిన్ = భూమిని, భాగము పెట్టుము = సగ పాలానఁగుము, అన్నకంసారిని =
 అనిన శ్రీకృష్ణభగవానుని, కాకుచేసి = తిరస్కరించి (నిందించి) కౌరవభర్త =
 దుర్యోధనమహారాజు, చెడఁదాయెనె = చెడిపోవలేదా? (చెడెననుట.)

తా. శ్రీకృష్ణమూర్తి సుయోధనుయొద్దకరిగి పాండవులకర్థరాజ్యంబు
 నొసఁగుమని యెంతయో బోధింపఁగా నతనిమాటలు నిరాకరించి దుర్యో
 ధనుఁ డన్నమించెను. అప్రకౌరముగ బలకాలి తనవస్త్రకేతెంచి చెప్పినకార్య
 ము నిర్వహింపనిహా శీఘ్రకాలమున నశించిపోవును.

ఉ॥ చేసినదువ్వచేప్ట నది • చెప్పక నేర్పునఁ గప్పిపుచ్చితా
 మూసినయంతటన్ బయలుముట్టకముండ దదెట్లు రాగిపై
 బూసిన బంగరుం జెదరిపోవఁగడంగిననాఁడు నాటికిన్
 దాసినరాగి గానఁబడ • దాజనులెల్ల నెఱుంగభాస్కరా. 45

టీ. భాస్కరా! మనుష్యుఁడు, చేసినదువ్వచేప్టన్ = తాఁజేసినచ్చెలి
 కార్యము, చెప్పక = పరులకెఱిగింపక, నేర్పునన్ = తెలివిచేత, కప్పిపుచ్చుడు =

చాటొనర్చి, తాన్ = తాను, మూసినయంతటన్ = అగపడకుండ జేసినను, బయలుముట్టక = బయలుపడక, ఉండను. అది + ఎట్లు = అదియెట్లునగా, రాగిపైన్ = రాగిమీద, పూసినబంగరున్ = పూతపెట్టినబంగారము, చెదిరిపోవన్ = చెదిరిపోవుటకు, కడంగినన్ = ప్రారంభించగా, నాడునాటికిన్ = క్రమక్రమమున, దాళినరాగి = అంటియున్న తామ్రము, జనులు + ఎల్లన్ = జనులందఱు, ఎఱుంగన్ = తెలియునట్లు, కావబడదా = కనబడలేదా? (కానుపించుచున్నది.)

తా. రాగిపై బూతపెట్టినబంగారము చెదిరిపోయినతోడనే, యందున్న తామ్రము యెల్లవారలకుఁ గానుపించునటుల పాపాత్ముఁడు తాజేసిన చుష్కార్యములు గప్పిపుచ్చినను లోకమునకుఁ జెలియకమానదు.

చ॥ తగిలిమదంబుచే నెదిరిఁదన్న నెఱుంగక దొడ్డవానితోఁ
బగఁగొని పోరుటెల్ల నతి • పామరుఁడై చెడుటెంతెకాకతా
నెగడిజయింపనేరఁ డది • నిక్కముతప్పదు; ధాత్రిలోపలన్
దెగియొకకొండతోఁదగరుఁదీకొనితాకిన నేమిభాస్కరా. 46

టీ. భాస్కరా! తగిలి = వెంటఁబడి, మదంబుచేన్ = మత్తచేత, ఎదిరిన్ = పగతురబలమును, ఎఱుంగక = తన్నును = తనబలమును తెలిసికొనలేక, దొడ్డవానితో, పగన్ + కొని = విరోధమువహించి, పోరుట + ఎల్లన్ = కలహించుటంతయు, అతిపామరుఁడు + వి = శుద్ధ మూర్ఖుఁడై చెడుట - పాడగుటయే, ఇంతెకాక = ఇంతకంటెవేఱుగా, తాన్ = తాను, నెగడి = వృద్ధి జెంది, జయింపనేరఁడు = సాధింపఁజాలఁడు, నిక్కము = నిజము, తప్పదు = ఇదితప్పిపోదు, ధాత్రిలోపలన్ = పుడమియందు, తగరు = గొట్టెపోతు, తెగి = సాహసముతో, ఒక్కొండతోన్ = ఒక అద్రితో, దీకొని = ఏదిఁబిచి, తాకినన్ = తలపడినవోమి = ఏమిఫలము? (ఫలములేదనుట.)

తా. గొట్టెపాట్టలు సాహసించి యొకపర్వతముతో డీకొనినవోఁ
దలపుటై బద్దలగుటతప్ప ఫలమింతయు లేకపోవునట్లు, బలహీనుఁడు తన
బలమును, యెదిరిబలమును యోజననేయక, బల్లిగునితోఁ జలహించినఁ దాను
నాశనమగుటయె గాని లాభము లేదు.

చ॥ తడవఁగరాదుదుష్టగుణుఁ • దత్వమెఱుంగక యెవ్వరై ననా
చెడుగుణ మిట్లు వల్పుడని • చెప్పిన గ్రక్కునఁగోపచిత్తుఁడై
కడుఁదెగఁజూచుఁగా, మఱుఁగఁగొనినతైలము నీటిబొట్టుపైఁ
బడునెడనాక్షణంబెగసిభగ్గునమండకయున్న భాస్కరా, 47

టీ. భాస్కరా! దుష్టగుణుఁ = దుర్గుణములుగలవాని, తత్వము = నిజ
ము, ఎఱుంగక = తెలిసికొనలేక, తడవరాదు = వానిజోలికేగరాదు, ఎవ్వరు +
వినఁ = ఎఱునుజులైన, అచెడుగుణము = వారలొనరించు చెడ్డపని, ఇట్లు = ఈ
ప్రకారము, వల్పుడు = వలను, అనిచెప్పినఁ = బోధించినయెడల, గ్రక్కునఁ
త్వరితముగ, (శీఘ్రముగ) కోపచిత్తుఁడు + వి = కోపముతోఁగూడిన హృద
యముగలవాడై, కడున్ = మిక్కిలి, తెగన్ = సాహసకార్యముఁ గావించు
టకు, చూచుగా = తలంచునుగదా, ఎట్లనః — మఱుఁగన్ = సలసలఉడుకునట్లు
కొనినతైలము = మఱిఁగినతైలము, నీటిబొట్టు = జలబిందువు, పైఁ = తనమీద,
పడునెడన్ = పడెడివేళయందు, అక్షణంబు + ఎ = అతక్షణమే, ఎగసి = పైకి
లేచి, భగ్గునఁ = భగభగమని, మండక + ఉన్నె = మండమందువా? (మందు
ననుట.)

తా. ఎక్కువగా మఱిగిన నూనెమీదనీటిచక్కపడినవో మీదికిలేచి
భగ్గునమందునట్లు; దుష్టుఁడుహితోపదేశముఁ జేయువారిపై క్రొధాతిరేక
మున మండిపడును. కావున, వాని తేజవెనకుఁ బోరాదు.

చ॥ తనకు ఫలంబు లేదనియొందండలపోయఁడు కీతిఁగోరునా
ఘనగుణశాలి లోకహితకార్యము మిక్కిలిభారమైన మే

లనుకొనివూను, శేషుడు • నహస్రముఖంబులగాలిగ్రోలితా
ననిశముమోవఁడేమటిమః హాభరమైనధరిత్రి భాస్కరా. 48

టీ. భాస్కరా! కీర్తి=యశస్సును, కోరు=అసించు (అపేక్షించు)
అనునగుణశాలి=అగొప్పగుణములచే నొప్పుచున్నవాఁడు, తనకు=తనకు,
ఫలంబు=లాభము, కాను + అని=కలిగియుండ లేదని, ఎద=మనస్సునందు,
తలపోయఁడు=యోజనసేయఁడు, లోకహితకార్యము=జగంబునకు మేలయిన
పని, మిక్కిలి=ఎక్కువ, భారము + విన=కష్టపడెను. మేలు=మంచిది,
అనుకొని=అలోచనచేసి, పూసున్=అకార్యమైనర్పణయత్నించును, ఎట
నఁగా; శేషుడు=అదిశేషుడు, నహస్రముఖంబుల=తనవేయి మొగముల
చేతను, పవనమును=గాలిని, క్రోలి=భక్షించి, తా=తాను, మఱి, మహా
భారము=మోయఁజాలనిబరువును, వినధరిత్రి=అయినధూమిని, అనిశము=
ఎల్లప్పుడును, మోవఁడు + ఎ = మోయుచుండలేదా? (మోయుచున్నాడని
యర్థము.)

తా. శేషుడు గాలిగ్రోలి లోకోపకారార్థము భూభారమును
మోయు చున్నట్లు, జగంబునగీర్తించి గోరువాఁడు తనకు ఫలితము లేకపోయి
నను, జగదుపకారమగుపని యెంతభారమైనను నెరవేర్చునుఁగాని, తనలాభ
ముకొఱకు చూడఁడు.

48. శేషుడు=కశ్యపబ్రాహ్మణి జ్యేష్ఠపుత్రుడు. నాగులలో నగ
గణ్యుడు. ఇతఁడు. తనతల్లియైన కన్దువయను, సోదరులనుచేసిన యక్ర
మము నీతఁడంగీకరింపక, వారి నెడబాసి దివ్యక్షేత్రములయందు ఘోర
తపంబొనర్చఁగా, నలువ యాతని తపస్సునకుపెచ్చి, భూభారమునుఁదాల్చి
శక్తివొనఁగెను. మఱియు, నీతఁడు మహేశ్వరానుగ్రహముచే నాఁ
యనునకుఁ బానుపై, భూభారము మోయుచుండెను. తొల్లి భృగుమహర్షి
యిచ్చిన కాపమువలన నీతఁడు బలరామోపకారమెఱెను.

చ॥ తనకు నదృష్టరేఖ విశ । దంబుగఁగల్గినఁగాని లేనిచో
జనునకునయ్యెడన్ బరుల । సంపదవల్ల ఫలంబులేదుగా
కనుఁగవ లెస్సఁగాఁ దెలివిఁ । గల్గినవారికిఁగాక గ్రుడ్డికిన్
కనుపడునెట్లువెన్నెలలుగాయఁగనందొకరూపుభాస్కరా.49

టీ. భాస్కరా! తనకు = తనకు, అదృష్టరేఖ = భాగ్యరేఖ, విశదం
బుగ = నృష్టముగ, కల్గినన్ + కాని = ఉండినఁగాని, లేనిచోన్ = భాగ్య
చిహ్నము లేనప్పుడు, జనునకున్ = మనుష్యునకు, ఎ + ఎడన్ = ఏవేళయిందును.
పరుల సంపదవల్లన్ = పరులైశ్వర్యమువలన, ఫలంబు = లాభము, లేదుగా = లేదు
కదా, ఎట్లనన్; కనుగవన్ = నేత్రములయందు, తెలివి = ప్రకాశమానము,
లెస్సగాన్ = బాగుగా, కల్గినవారికిఁగాక = కలిగియున్న మనుష్యులకుఁదప్ప,
గ్రుడ్డికిన్ = అంధునకు, వెన్నెలలు = చంద్రులు, కాయఁగాన్ = విజృంభింపఁ
గాన్ (వ్యాపింపఁగా) అందున్ = అవెన్నెలలందు, ఒకరూపు = ఒకరూపమై
నను, ఎట్లుకనపడున్ = ఏవిధమునయగడును. (కనుపడదనియర్థము).

తా. వెన్నెల దిశలంతట నలుముకొనియున్నను, దానిలో స్వరూప
ములు దృష్టిప్రసారము బాగుగానున్నవారికిఁగాని అంధునకు గోచరము
గానటుల, పరుల భాగ్యము లంతట బ్రసిద్ధమైయున్నను, వానివలన ఫలితా
ర్థముకలవారికిఁగాని, దురదృష్టవంతులకుఁ గలుగదు.

ఉ॥ తాలిమితోడు తందగవు । తప్పక నేర్పరియొప్పుఁదప్పలం
బాలన సేయుగాకటను । పాయవిహీనుఁడు సేయనేర్చునే?
పాలునునీరు వేటువటు । పంగ మరాళమెఱుంగుఁగాకమా
ర్జాలమెఱుంగునె తదుచు । చారురసజ్ఞతబూనభాస్కరా 50

టీ. భాస్కరా! నేర్పరి = వివేకముఁగలవాఁడు, తాలిమితోడుతకరా
ఓర్పుతో, తగవు = సత్యమును, తప్పక = పాయక, ఒప్పుతప్పలన్ = ధృఢ =

ధర్మములను, పాలనసేయుఁగాక=పాలించునుగాని, అటఁ=అకార్యమును, ఉపాయవిహీనుఁడు=తెలివిలేనివాఁడు, చేయఁ=చేసిన, నేర్పును + ఏ=సమర్థుఁడగునా! (కొదనుట) మరాళము=హంస, పాలును=క్షీరమును, నీరును=జలమును, ఏఱుపఱుపంగఁ=వేళ్వేరుఁజేయుటకు, (విభజించుటకు) ఎఱుంగుఁ + కాని=తెలిసికొనును గాని, మూర్ఖాలము=పిల్లి, తల్=ఆరాజహంసయొక్క, ఉరు=ఘనమైనదియు, చారు=మనోజ్ఞమయినదియు, నగు రసజ్ఞతఁ=రసగ్రహణశక్తిని, ఊనఁ=వహించుట, ఏఱుంగును + ఏ=తెలిసికొనఁగలదా? ఎఱుఁగలేదనుట.)

తా. క్షీర, నీరముల వేఱుపఱుప రాయంచకేతగుచుగాని, పిల్లికిఁ దగినటుల; న్యాయ, న్యాయవిమర్శనకు నిపుణతఁగలవాఁడు శక్తుఁడుగాని తెలివిహీనుఁడు సమర్థుఁడుకాదు.

ఉ॥ తాలిమితోడఁగూరిమిఁగృతజ్ఞనకెయ్యెడ నుత్తమోత్తముల్
మేలొనరించినన్ గుణము | మిక్కిలికీషిగుఁ, బాముపిల్లకున్
బాలిడిపెంచినన్ విషము | పాయఁగ నేర్చునె దానికోఱలం
జాలగనంతకంతకొక | చాయను హెచ్చునుగాకభాస్కరా! 51

టీ. భాస్కరా. ఉత్తమ + ఉత్తముల్=మిక్కిలిమంచివారు, తాలిమితోడఁ=కాంతముతో, కూరిమిఁ=దయచేత, కృతఘ్నునకుఁ=చేసినయుపకారమును మఱచువానికి, ఎయ్యెడఁ=ఏవేళయందును, మేలు=ఉపకారము, ఒనరించినఁ=చేసియున్నవో, గుణము=తానొనర్చిన మేలువలన గలిగెడుఫలము, మిక్కిలికీషు + అగుఁ=చెడుగలిగించును, (ఎట్లనఁగా) పాముపిల్లకుఁ=త్రాచిపిల్లకు, పాలు + ఇడి=పాలుఁబోసి, పెంచినఁ=పోషించినవో, దానికోఱలఁ=ఆపాముపిల్లకోఱయందు, విషము=గరళము, చాలఁగఁ=మిక్కిలిగా, అంతకంతకుఁ=క్రమక్రమముగా, ఒకచాయఁ

ఒక విధముగా, హెచ్చునుఁగాక = పృథ్వియగునుగాని పాయగఁ + నేల్పును + ఏ = అగరళమును విడిచి పెట్టునా? (విడువదని యర్థము.)

తా. పాముపిల్లకుఁ బాలువోసి పెంచినను, దానిదంతములయందు విషము క్రమక్రమముగా వృద్ధిఁజెందునుఁగాని తగ్గనటుల; చేసినమేలు మఱి చెడివానికి మేలుఁగలిగించినను నందువలన ఫలము మిక్కిలి విపరీతమగును.

చ॥ తెలియనికార్యమెల్లఁగడ । తేర్చుటకొక్క వివేకిఁజేకొనన్
వలయునటైనదిద్దుకొన । వచ్చుబ్రయోజనమాంద్యమేనియుం
గలుఁగదు, ఫాలమందుఁ దిల । కంబిడునప్పుడు చేతనద్దమున్
గలిగినఁజక్కఁజేసుకొనుఁ । గాదెనరుండదిచూచిభాస్కరా: 52

టీ. భాస్కరా! తెలియనికార్యము + ఎల్లఁ = తెలియని పనియంతయును, కడతేర్చుటకుఁ = నిర్వహించుటకు, ఒక్కవివేకిఁ = ఒక్కజ్ఞానముఁగల మానవుని, చేకొనఁ + వలయు = చేరదీసికొనవలయును, అటు + వినఁ = అటులయినయెడల, దిద్దుకొనినఁ వచ్చుఁ = లోపములను తొలిగించుకొని పనిని సానుకూలముఁ జేయవచ్చును. ప్రయోజనమాంధము = పనియందు నాలస్యము, ఏమియుఁ = ఇంచకంతయును, కలుగదు = సంభవింపదు, (ఎట్లనఁగా) నరుండు = మనుష్యుడు, ఫాలమందుఁ = నుదుటను, తిలకంబును = బొట్టును, ఇడునప్పుడు = పెట్టుకొనెడి తటీ, చేతఁ = కరమందున, అద్దముఁ = దర్పణమును, కలిగినఁ = ఉండినవో, అది = ఆయద్దమును, చూచి = వీక్షించి, చక్కజేసికొనుఁ + కాదు + ఎ = చక్కఁగా దిద్దుకొనునుఁగాదా!

తా॥ మానవుఁడు మొగమునఁ దిలకము దిద్దుకొనునప్పుడు కరంబున నద్దమున్నవో, దానినిఁ జూచుకొని బొట్టునుఁ జక్కఁగా సవరించుకొనునట్లు; తన కసాధ్యమగు కార్యమును సాధింపఁదలచిన, వివేకిని దరిఁజేర్చుకొనినవో, వాని మూలమునఁ దత్కార్యము నిర్వహించుకొనును.

ఉ॥ దక్షుఁడులేని యింటికిఁ బదార్థము వేటాకచోటనుండి వే
లక్షలు వచ్చుచుండినఁ బాలాయనమై చనుఁగల్గకాదు, ప్ర
త్యక్షము వాఁగులక వజిదలన్నియు వచ్చిన నీరునిల్చునే
యక్షయమైనగండితెగినట్టి తటాకములోనభాస్కరా. 53

టీ. భాస్కరా! దక్షుఁడు=నంసార భారమును వహించినట్టియజమా
నుఁడు, లేని యింటికిఁ=లేనట్టి గృహమునకు, పదార్థము=ధనము, వేటాక +
చోటనుండి=మఱియొక ప్రదేశమునుండి, వేలక్షలు=వేయిలక్షల రూప్య
ములు, వచ్చుచుండినక=వచ్చుచున్నప్పటికి, పాలాయనము + వి=పటాపంచ
రై (చెదాచెదరై) పోవును=అంతరించును, కల్లగాదు=అన్యతముగాదు,
ప్రత్యక్షము=స్పష్టము, (ఎట్లనక) వాగులు=కొండలలో బయలుదేరిన
కాలువలు, వరదలు + అన్నియుక=జలప్రవాహములన్నియు, వచ్చినక=వ
చ్చుచుండినను, అక్షయము=గొప్పది, వినగండి=అయినట్టి కన్నము, తెగినట్టి
తటాకములోక=పడిన చెరువులోపల, నీరు=జలము, నిల్చునే=నిలువఁ
బడునా? (ఉండదని యర్థము.)

తా. గండితెగిన తటాకములోని కన్ని నదీప్రవాహములు వచ్చు
చున్నను, నీరు గొంచెపైన నాచెరువున నిలువకపోయినట్లు; కుటుంబభార
మునుఁ బూనిన గృహధిపతి లేనియెడల, నెన్నిమార్గములుగా నింటికి
ధనంబు వచ్చుచున్నను. తక్షణమే చెల్లిపోవుచుండునుఁగాని కానైన
నిలువదు.

ఉ॥ దాన పరోపకార గుణ • ధన్యత చిత్తములోన నెప్పుడుక
లేనివివేక శూన్యనకు • లేములు వచ్చినవేళ, సంపదల్
పూనినవేళ, నొక్కనరి • పోలును జీకున కర్ధరాత్రియం
లేననదేమి పట్టపగ • లైన నదేమియులేదు భాస్కరా. 54

టీ. భాస్కరా! దాన=ఈవి, పరోపకార=పరులకు మేలుచేయుట, గుణ=సుగుణములచేత, ధన్యత=కృతార్థత్వము ఎప్పుడుకొ=ఏకాలమందును, చిత్తుములో=ఎదలో (హృదయములో) లేని విశేషకూన్యనకుకొ=లేనట్టి మూఢునకు, లేములు=బీదతనములు, (దారిద్ర్యములు) వచ్చినవేళకొ=సంప్రాప్తించిన వేళయందు, సంపదల్=భాగ్యములు, పూనినవేళకొ=ఎహించిన తఱి, ఒక్క సరిపోలును=ఒకరీతిగానే యుండును. (ఎట్లన) చీవనకుకొ=అంధునకు, అర్థరాత్రి=అర్థమరేయి, ఐనకొ + అది + ఏమి=అయినప్పుడు దాచునఫలమేమి, పట్టపగలు=మధ్యాహ్నకాలము, అయినకొ అదియేమి=అయిన దానిని అని లాభమేమి. అంధునకు నడురేయి, మధ్యాహ్నము నొకటియేయని భావము.

తా. గ్రుడ్డివానికి రే, బవలును యొకేవిధముగ నుండునుగాని, భేదము నూచింపనట్లు; దాన, ధర్మములెఱుంగని మూఢునకు దారిద్ర్యము వచ్చినను, సంపద గలిగినను నొకతీరుగానే పరిణమించును.

ఉ॥ దానము సేయఁగోరిన వ • దాన్యునకీయఁగ శక్తిలేనిచో నైనఁ బరోపకారమునకై యొక దిక్కునఁ దెచ్చియైన నీఁ బూనును మేఘుడంబుధికిఁ బోయిజలంబులఁ దెచ్చియాయఁడే వానసమస్తజీవులకు • వాంఛిత మింపెనలారభాస్కరా. 55

టీ. భాస్కరా! దానము=దాతృత్వము (ధర్మగుణము) చేయకొ=చేయుటకు, కోరిన వదాన్యునకుకొ=ప్రేమయున్న దాతకు, ఈయకొ + కకొ=ఒకఁగుటకు, శక్తి=సామర్థ్యము, లేనిచొకొ + ఐనకొ=లేకపోయినను, పరోపకారమునకుకొ=అన్యుల కుపకారము చేయుటకు, ఒక దిక్కునకొ=వేటొకచోటున, తెచ్చి + ఐనకొ=గొనివచ్చియైన, ఈన్=ఇచ్చుటకు, పూనును=ప్రయత్నించును, (ఎట్టులనఁగా) మేఘుడు=మబ్బు, అంబుధికికొ=కడలి దళికి, పోయి=వెళ్ళి, జలంబులకొ=నీటిని, తెచ్చి=కొనివచ్చి, సమస్తజీవు

అనుకొ=ఎల్ల ప్రాణులకు, వాంఛితము=కోరిక, ఇంపెసలు + అరకొ=ఫలిం
చునట్లుగా, వానకొ=వర్షమును, ఈయఁడు + ఎ=ఒకసంగడా ? (మరియు
చున్నాడనుట.)

తా. మేఘము తనయొద్ద జలము లేనప్పుడు కడలియొద్దకుఁ బోయి,
యుదకమును సంగ్రహించి, సకలజీవులు నానందముఁ నుగాంచినట్లు వర్షిం
చును. అట్లే, దానపరుఁడు తనయొద్ద ధనము లేనప్పు డొకరియొద్ద
ఋణముఁ జేసియైన నిచ్చుచుండును.

ఉ॥ దానముచేయ నేరని యథార్థికుసంపద యుండియుండియుకొ
దానెపలాయనంబగుటఁతధ్యము, బూరుగు మానుఁగాంచినకొ
దానిఫలంబులూరక వృ + ధా ఎడిపోవవె యెండి గాలిచెఁ
గానలలోన నేమిటికిఁ + గాకయభోజ్యములౌటభాస్కరా. 56

టీ. భాస్కరా! దానము=ధర్మము, చేయ నేరని అధార్మికు సంపద=
ధర్మముఁజేయ నిష్టపడని లోభివానియైశ్వర్యము, ఉండియుండినకొ=కలిగి
యుండినను, తాను + ఎ=తనుకుఁదానె, పలాయనంబు + అగుట=పారి
పోవుట, తధ్యము=నిజము, (ఏట్లనఁగా) బూరుగుమాను=శాల్మలివృక్షము
(బూరుగుచెట్టు) కొంచినకొ=పండినను (ఫలించినను) దానిఫలంబు=అబూరుగు
చెట్టుయొక్కపండ్లు, అభోజ్యములు=తినరానివి (భుజింపదగనివి) అగుటకొ=
అయియుండుటచే, ఊరక=మిన్నక, వృధా=వ్యర్థముగా, ఎండి=ఎండిపోయి,
గాలిచెన్=గాడ్పువలన, కొనలలోకొ=అరణ్యములలో, ఏమిటికిఁగాక=ఎం
దునకుఁగొరగానక, పడిపోవవు + ఎ=పడిపోవుచి ఁడలేదా?

తా. బూరుగువృక్షము ఫలించినను, దాని పండ్లవ్వరుఁ దినుటకేనిఁ
బనికిరాక, గాలితాకుడుచే నరణ్యముల రాలిపడి వ్యర్థమగురీతి, త్యాగము
లేనివానికి సంపదలన్నను నవియున్నట్లు లేయుండి, పగుల పుపయోగింపక
పోవుచుండును.

చ॥ నడువకచిక్కి లేమియగు • నాఁడు నిజోదరపోషణార్థమై
యఃసిగ్ధిభుజించుటలేనరులఁకారయవ్యంగ్యముకాదుపాండవులే
గడుబలశాలులేవురు న • ఖండవిభూతిఁదొలంగి భైక్షములే
గుడువరెయేకచక్రపురిఁగుంతియుఁదారొకచోటభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! నడవక = జరుగు బాటులేక, లేమియగునాఁడు = దారి
ద్రవ్యముసంభవించునప్పుడు, నిజ + ఉదరపోషణ + అర్థమై = తనపొట్టనింపు
కొనుటకు, అడిగి = యాచించి, భుజించుట = తినుటలు, అరయన్ = విచారిం
ప, నరులకు = మానవులకు, వ్యంగ్యము = నిందారోపణముకాదు. (ఎట్లనగా)
కడు = మిక్కిలి, బలశాలులు = పరాక్రమపేతులు, ఏవురు = అయిదుగురు,
పాండవులే = పాండుపుత్రులు, అఖండవిభూతి = అధికైశ్వర్యమునుండి,
తొలంగి = ఎడబాసి, ఏకచక్రపురి = ఏకచక్రమను పురంబున, తారును, తా
మును, (పాండవులును) వంతియు = (తల్లియైన) వంతిదేవియు, ఒకచోటన్ =
ఒక్కప్రదేశమందు, భైక్షములే = యాచించి తెచ్చినయన్నములు, గుడువరు +
ఎ = భుజింపరా? (భుజించిరనుట.)

తా. పాండువమూరులు బహోద్దీప్తికులయ్యు సకలైశ్వర్యాదులఁగోలు
పోయి, తల్లియగు వంతితో నేకచక్రపురంబున భిక్షాటనమొనర్చి జీవించి
నట్లు; జగంబున మనుజుఁడు దారిద్ర్యమనుభవించునప్పుడు, పొట్టనింపుకొను
టకై పరులయాచించినను లోపంబుకాదు.

చ॥ నుడుపులనేర్చుచాలని మనుష్యుఁడెఱుంగక తప్పనాడినం
గడుఁగృవతోఁజెలంగుదురు • కానియదల్పరు తజ్జులైద
ప్పుడుగులు వెట్టుచున్నడచు • నప్పుడుబాలునిముద్దునేయఁగా.
దొడఁగుదురంతెగానిపడఁద్రోయునురే యెవరై

టీ. భాస్కరా! నుడువులక=మాటలందు, నేర్పు=బాతుర్యము, చాలనిమనుష్యుఁడు=తేనట్టిమానవుఁడు, ఎఱుంగక=తెలియక, తప్పుక + అడినక=అన్యతముఁ బలికినవో, తత్జ్ఞులు + ఎల్లక=కాస్త్రువేత్తలందఱు, కడుక=మిగుల(మిక్కిలి)కృపతోన్=దయతో ప్రేమతోచెలంగుదురు=ఒప్పుకొందురు, కాని, అదల్పరు=కొపముతో గద్దరించరు, ఎట్లనఁగా) తప్పు + అడుగుల్=తప్పుటడుగులు, పెట్టుచున్=వేయుచు, నడుచునప్పుడు=నడచెడికాలమందు, బాలునిక=బాలకుని. ముద్దుచేయన్ + కాన్=ప్రేమించుటకు, తొడఁగుదురు=ప్రపారంభించెదరు, ఇంతేకాని=అదియేగాక, ఎవరే + వినక = ఎట్టిదుష్కర్ముడైనను, పడక = క్రిందఁబడునట్లుగా, త్రోయుదురు + ఎ = గంటుదురా?(త్రోయరనుట.)

తా. ఎంతటికఠినకర్ములైనను తప్పుటడుగులతో నడచెడిబాలుని ప్రేమింతురుగాని, క్రిందికిబడఁద్రోయరు, అట్లే పండితోత్తములు, మాటలందు చాతుర్యమెఱుంగనివారు తప్పుబలికినను, విని సంతసిల్లెదరుగాని యదలించరు.

ఉ॥ నేరిచి బుద్ధిమంతుఁ డతిఃసీతివివేకము దెల్పినం జెడం
గారణమున్నవానికది • కైకొనఁగూడదు నిక్కమేదురా
చారుఁడురావణసురుఁడఃసహ్యమునొందఁడె చేటాకాలముం
జేరువయైననాఁడునిర • సింది విభీషణబుద్ధి భాస్కరా. 59

టీ. భాస్కరా! బుద్ధిమంతుఁడు = జ్ఞానముఁగలవాఁడు, నేరిచి=అభ్యసించి, అతిసీతివివేకము=సీతియొక్క విశేషాధికమును, తెల్పినక=తెలియఁజేయఁగా చెడక=పాడయిపోవుటకు, కారణమున్నవానికిక=హేతువున్నవానికి, అది=అసీతి, కైకొనక=గ్రహించుటకు, గూడదు=చెల్లదు, నిక్కము + ఎ=సత్యమే, నురాచారుఁడు=దుష్ప్రవృత్తకానఁగలవాఁడు, (రావ

ఁడు) చేటుకాలము=నాశనకాలము, చేరువ + విననాఁడు= సమీపించిన
పుడు, విభిషణబుద్ధి=విభిషణుఁడు చెప్పిననీతిమాగఁము, నిరసించి=త్రోసి
వేసి, (నిందించి) అసహ్యముపొందఁడు + ఎ=కోతనుఁజెందఁడా (రోసెను)

.తా. క్రూరాత్ముఁడగు రావణాసురుఁడు తనకు పోగాలము వచ్చుట
జేత, తమ్ముఁడగు విభిషణుని సుబోధఁ దిగస్కరించినటాఁ; లోకమున మా
నవుఁడు తనకుఁ జేటుకాలమూసన్నమైనప్పుడు, ధీమంతుల హితవచనముల
నాలింపఁడు.

చ॥ నొశలినవేగి నెంతటిఘనుండును దన్నొక రొక్కనేర్పుతో
నగపడిపోది సేయక త + నంతట బల్మికిరాఁడు నిక్కమే
జగమున నగ్నియైనఁగడుసన్నగిలంబడియున్న నింధనం
బెగయగదొవియుదకమఁరెట్లురవుల్కొననేర్చుభాస్కరా

టీ భాస్కరా! నొగిలినవేళఁ=పేదరికము, గలిగియున్నప్పుడు,
ఎంతటిఘనుండుఁ=ఎంతగొప్పవాడైనను, తన్నుఁ=తన్ను, ఒకరు=మఱియొ
కరు, ఒక్కనేర్పుతో=ఒకయుక్తితో, (ఒక యుపాయముతో) అగపడి=
కానుపించి, ప్రోదిచేయక=రక్షణ సేయకుండ, తనంతట=తనకుఁరాను, బల్మి
కిరాఁడు=బలమును పొందలేడు, నిక్కము + ఏ=నిశ్చయమే (నిజమే)
ఎట్లనఁగా: జగమునఁ=లోకమునందు, అగ్నియైనఁ=వీరిహోర్తుడైనను,
కడుఁ=మిక్కిలి, సన్నగిలంబడియున్న=క్షీణించియున్న సమయమందు,
ఇంధనంబుఁ=పోయిలోనికట్టెను, ఎగయఁ + త్రోచి=పోయిలోనికెగ
ద్రోచి, ఊదక=ఊదకుండ, మఱిఎట్లు=ఇక నేలాగున, రవుల్కొనఁ
నేర్చుఁ=ఎట్లు మండనేర్చును.

తా అనఁడు ప్రకాశమానుడైనను సన్నగిలినప్పుడు పోయిలో
నికట్టెలను బాగుగా వెగద్రోసి యుపాయముతో నూదినగాని మరలమండ

నట్లు: ధనితనమఁ బేదరికముఁగలిగి నప్పుడు, మఱియొకఁడు వానిని జేరదీసి సాకినఁ గాని బలమును, వణింపలేడు.

ఉ॥ పండితులైనవారుదిగు • వందగనుండఁగ నల్పుడొక్కఁడు
ద్దండతఁబీఠమెక్కిన బుధప్రకరంబుల కేమియెగ్గుగున్
గొండొకకోతిచెట్టుకొన • కొమ్మలనుండఁగ గ్రిందగండభే
రుండమదేభసింహనికు • రంబములుండవె? చేరిభాస్కరా

టీ భాస్కరా! పండితులు=విద్వాంసులు, వినవారు. =అయినట్టి
మానవులు, దిగువఁ=క్రిందు, ఉండగఁ=వనించియుండఁగా, అల్పుడు=
కొద్దివాఁడు, (నీచుడు) ఒక్కఁడు, ఉద్దండతఁ=దుష్టస్వభావముచే, పీఠ
ము + ఎక్కినఁ=సింహాసనమునఁగూర్చుండినవో, బుధ ప్రకరంబులకుఁ=
పండితోత్తములకు, ఏమి ఎగ్గుఅగుఁ=ఏమి హాని సంభవించును, (కీడుఁగలు
గదనుట) ఏట్లనఁ; కొండొకకోతి=ఒకానొక మర్కటము, చెట్టుకొమ్మ
లఁ=వృక్షకాఖిలయందు, ఉండఁగఁ=వనించియుండఁగా, క్రిందఁ=నేల
మీద, (చెట్టు దిగువభాగమున) గండ భేరుండ=గండభేరుండ మను పక్షుల
యొక్కయు, మద + ఇభ=మదగజముల యొక్కయు, నికురుంబములు=స
మాహములు (గుంపులు), చేరి=కూడి, ఉండవు + ఎ=ఉండవా? ఉండునని
యుద్ధము.

తా. చెట్టు క్రిందిభాగమున గండభేరుండ మృగములాది నివనించి
యుండఁగా, నా తరుకాఖిలయందు కోతియొకటుండి నప్పటికి నాజంతువుల
కిసుమంతయులోపములేదు. అట్లేపండితులు నేలమీద గూర్చుండినతరుణమున,
నల్పుడొకఁడు చితాసనమునఁ గూర్చుండినంత మాత్రమున నావిద్వాం
సుల కంతమాత్రమునుఁ గొంతలేడు.

ఉ॥ పట్టుగనిక్కుచు మదము • బట్టిమహాత్ములఁ దూలనాడి
బట్టినకార్యముల్ చెడును • బ్రాణముపోవు నిరర్థదోషముల్
పుట్టు, మహేశుఁగాదని కుఁ బుద్ధి నొనర్చిన యజ్ఞ తంత్రముల్
ముట్టకపోయినక్షునికి • మోసమువచ్చెఁగదయ్య భాస్కరా

టీ భాస్కరా! మదముఁబట్టిఁ గరువముచేత, పట్టుగఁ=పట్టుదలగా
నిక్కుచుఁ=నీలుచు, (గర్వించుచు) మహాత్ములఁ=ఘనసీయులను, తూల
నాడినఁ=తృణీకరించునటులఁ, బలికిన. పట్టినకార్యముల్=తాను, అరంభిం
చినబనులు, చెడును=నాశనచుగును. ప్రాణముల్=జీవములు, పోవును, నిరర్థ
దోషముల్=నిమిత్తము లేని పాపములు, పుట్టుఁ=కలుగును, ఎట్లనగా; మ
మహేశుఁ=శంభుని, కాదని=ధిక్కరించి, మబుద్ధిఁ=గుర్భుద్ధిచేత (మత్స్యిత
బుద్ధిచేత) ఒనర్చిన యజ్ఞతంత్రముల్=చేసినట్టియా కార్యములు, ముట్టక=
కొనసాగక, పోయి=నశించి, దక్షునికిఁ=దక్షప్రజాపతికి, మోసము=హాని,
వచ్చెఁకద + అయ్య=ప్రాప్తి చెనుగదా.

తా మహేశ్వరునిపై ద్వేషించి యాతనినిఁబిలువక దక్షుఁడు, య
జ్ఞమూచరించెనుగాని, సంపూర్తి కాకపోవుటయేగాక, దక్షప్రజాపతి జీవం
బులఁ గోలుపోయినటుల, గుప్తాత్ముఁడు మదముచేఁ గ్రింను మీదునుఁ గానక
గర్వోద్రేకముచేఁ బూజ్యుల నపహసించి తానొకకార్యమును నిర్వర్తింపఁ
దలఁచినయెడల, నాపని పాడగుటయేఁగాక ప్రాణాంతకముఁగూడకలుగును

62 తొలి దక్షుఁడు, బ్రహ్మసభలోఁ దన్ను శివుడు గౌరవింపలే
దని కోపాద్దీపితుఁడై, తానొనరించు యజ్ఞమున నురప్రకరమును బోచి, యీ
శ్వరునిఁ బిలువక హవిర్భాగము సంగతున్న రుద్రుండా యవమానమును,
సహింపలేక వీరభద్రుని సృజించి, యజ్ఞమును నాశనముగావించి, దక్షుని ప్రా
ణంబులఁ బోగొట్టెను:

చ॥ పరహితమైన కార్యమతి • భారముతోడిదియనినఁబూనున
 త్పురుషుఁడులోకముల్ పొగడఁబూర్వమునందొక రాలవర్ష
 మున్॥ గురియఁగజొచ్చినన్ గదిసిఁగొబ్బినగోజనరక్షణార్థమై
 గినొక కేలనెత్తె నట • కృష్ణుడు! చిత్రముభాతి భాస్కరా.

టీ భాస్కరా! పరహితము=ఒరులకు మేలుచేయునట్టిది. ఐనకా
 ర్యము=అయినట్టిపని. అతిభారము తోడిది + ఐనకా=మిగుల బరువుతో నొ
 ప్పినదైనను. లోకముల్=జగములన్ని, మనుజులు=మనుష్యులు, పొగడఁగకా=
 స్తుతించునట్లుగా, పూనుకా=అకార్యముఁజేయ యత్నించును, (ఎట్లనగా)
 పూర్వమునందుకా=ద్వాపరయుగమున, ఒకరాలవర్షముకా=ఒకరాళ్ళవానను
 కురియఁగజొచ్చినకా=వర్షించుచుండగా, (కురియుచుండగా) కృష్ణుడు=వ
 నుదేవనందనుడు, గొబ్బినకా=త్వరితముగ, కదిసి=దగ్గఱగాబోయి, గో=గో
 వులను. జన=జనులను, కాపాడునిమిత్తము, గిరికా=మందరపర్వతమును,
 చిత్రముభాతికా=గొడుగురీతి, ఒకకేలకా=ఒకచెతితో, ఎత్తెనట=పైకెత్తి పట్టు
 తొనెననుట.

ఉ॥ ఎలుచని హీనమానవుఁడు • పాటిఁడలంపక నిష్ఠురోక్తులం
 బలుకుచు నుండుఁగానిమతిఁభాసురుఁడైన గుణవపూర్ణుడ
 ప్పలుకులఁ బల్కుఁబోవఁడు నిబద్ధిగ; నెట్లనవెల్లికుండఁదా
 దొలకుచునుండుఁగానిమఱిఁతోల్కు నెనిందుఘటంబుభాస్కరా.

టీ. తొల్లి గొల్లలందఱు నింద్రయాగంబునుఁ గావింపుచుండ కృష్ణ
 మూర్తి వారింపినందున మహేంద్రుఁడు గోపించి, శిలావర్షమును గుఱిపించి
 గోకులంబును బాధింపఁగా, నంద నందనుఁడు గోవర్ధమను పర్వతమునుఁబై
 కెత్తి గోవులను రక్షించెను. అంత నింద్రుండు భయావలిత చిత్తుఁడై వాసు
 దేవుని దయకుఁ బాత్రుండయ్యెను.

టీ. భాస్కరా! పలుచని హీనమానవుఁడు=మిక్కిలి జాలుక నిమనుష్యుఁడు, పాటి=ధర్మమును, తలంపక=యోచన సేయక, నిష్కర + ఉత్తలఁ=పరుషవాక్యములను, పలుకుచుఁడుఁగాని=చెప్పచుండునుఁగాని, మతిభాసురుఁడు=సన్నుద్ధిచేఁ బ్రకాశించువాఁడు ఐనగుణప్రపూర్ణుఁడు=సుగుణముచే నొప్పువాఁడు, ఆ + పలుకులన్=అమాటలను, నిబద్ధిగఁ=నిజముగా, పలుకఁ + పోవఁడు=సంభాషణచేయఁబోడు, ఎట్లు + అనఁ=ఏలాగుననగా. వెల్లితుండు=జలము తక్కువైన కడవ. తాఁ=తాను, (ఘటముయనుట) తొలకుచునుండుఁగాని=తొణకుచుండినగాని, నిండుఘటంబు=నీటిచే నిండియున్న ఘండ తొల్కును + ఎ=తొణకునా (కదలునా) తొణకదనుట.

తా. జలము వెలితిగానున్న ఘండలోనినీరు తొణకునటుల నీచమానవుండెప్పుడును వదరుచుండును. నిండుఘండ తొణకని విధముగా గుణవంతుఁడధికము సంభాషింపఁడు.

చ॥ పలుమరుసజ్జనుండుప్రియభాషలెపల్కుఁ గఠోరవాక్యముల్ పలుక డొకానొకప్పుడుడవిపల్కిన గీడునుగాదు; నిక్కమే చలువకువచ్చి మేఘుఁడొకఁ జాడను దావడగండ్లురాల్చినన్ శిలలగునోటు వేగిరమె • శీతలనీరముఁగాకభాస్కరా. 65

టీ. భాస్కరా! సజ్జనుండు=నత్పురుషుఁడు, (మంచివాఁడు పలుమఱు=అనేకమారులు, ప్రియభాషలు + ఎ=మంచివాక్యములె, పల్కుఁ=నుడువుచుండును, కఠోరవాక్యముల్=పరుషవచనములు, (చెడ్డమాటలు, పలుకఁడు = భాషింపఁడు, ఒకానొకప్పుడు = ఒకానొకసమయముందు, అవి=అపరుషోక్తులు, పల్కినన్=వినియించి నప్పటికి, కీడునుకొదు=చెఱుపుగాదు, నిక్కము + ఏ=సత్యమే, ఎట్లనఁగా; చలువకుఁ=చల్లదనముఁ గలిగించుటకు, వచ్చి=వలెంచి; మేఘుఁడు=మల్పు=తాఁ=తాడు,

వడగండ్లకొ=కరకలను, రాల్చినకొ=మటిపించినను, వేగిరము + ఎ=త్వరితము
గనే, శీతలనీరము (గాక=చల్లని యుదకముగా)కుండ శిలలగునోటు=తాళ్ళ
గునా (కొవని యర్థము)

తా. మేఘుండు నీటిబిందువులన్నియును నొకొకప్పుడు వడగండ్ల
మఁ గిరిసినను అవి రాలవలె కఠినము (గాక కరగి జలమగునట్లు సజ్జనుఁ
డెల్లవెళును నవినయము (గానేఁ బలుకుచు, నొకప్పుడు పరుషవాక్యములాడి
నలుఁ జెడుగునెయక మించిగనేఁ బరణమించును.

ఉ॥ పాపపుద్రోవవాని కొక । పట్టునమేను వికాసమొందినన్
లోపలదుర్గుణంబె ప్రబ । లుంగద! నమ్మగగూడ దాతనిన్
బాపటకాయకున్ నునుపు । పైపయిగల్గినఁ గల్గుఁగాకనే
రూపునదానిలోఁగలవి । రుద్ధపుజేదు నశించుభాస్కరా. 66

టీ. భాస్కరా! పాపపు ద్రోవవానికికొ=దుర్మార్గనకు, ఒకపట్టు
నకొ=ఒకసమయమందు, మేను=దేహము, వికాసము=ప్రకాశమానము,
ఒందినకొ=పొందినను, లోపలకొ=హృదయమునందు, దుర్గుణంబు + ఎ=చెడు
గుణమే, ప్రబలుంగద=వృద్ధియగునునదా, అతనికొ=అదురాత్ముని, నమ్మ
గకొకూడను=నమ్మరాను, పాపటకాయకుకొ=పాపిడికాయకు, పైపయి
=మీఁగుమీఁగుగా, నునుపు=ఉన్నతము, కల్గికొ=కలిగినవో, కల్గుకొ + గాక=
ఉండునుగాని, దానిలోకొ=అకాయలోపల, కల=ఉండినట్టి, విరుద్ధపు=
వికటమగు, వేదు=విషము, ఏరూపునకొ=ఏవిధమున, నశించుకొ=పోవును,
(హరింపదనుట).

తా. పాపటకాయకు మీదిభాగము నునుపుగానుండినను, దానిలో
నుండిన చెడు పోనట్లు, దుష్టాత్మునకు సౌందర్యమున్నను హృదయములోని
దుర్గుణములు మూత్రము పోలాత్త. అట్టివానిని నమ్మకూడను.

ఉ॥ పూనినభాగ్యరేఖ చెడి । పోయినపిమ్మట నెట్టిమానవుం
డైనను వాని నెవ్వరుఁ బ్రాయంబునఁ బల్కరు పిల్వరెచ్చటం
దానిది యెట్లోకోయిననఁ దధ్యము పుష్పమువాడి వాసనా
హీనతనొందియున్నయెడ నెవ్వరు ముట్టుదురయ్యభాస్కరా

టీ. భాస్కరా! పూనినభాగ్యరేఖ=తన్నుబొందిన యదృష్టపుగీత,
చెడిపోయిన పిమ్మట = పాడయిపోయిన తర్వాత, ఎట్టిమానవుండు +
ని = ఎటువంటి గొప్పవాడైనను, ఎచ్చట = ఏ ప్రదేశమందైనను, వానిని
= అయదృష్టహీనుని, ఎవ్వరు = ఏమనుజులును, ప్రియంబున = అనురాగము
చేత, పల్కరు = మాటలాడరు, పిల్వరు = రమ్యునరు, తధ్యము = సత్యము,
తా = అది, ఎట్లు + ఒకో + అనిన = ఏలాగుననిన, పుష్పము = సుమము,
వాడి = ఎండిపోయి, వాసనాహీనత = సువాసన లేకపోవుటచేత, (పరిమళ
ము) ఒంది = పొంది, ఉన్న + ఏడ = ఉన్న సమయమందు, ఎవ్వరు = ఏమను
జులయినను, ముట్టుదురు + అయ్య = తాకుదురా (స్పృశింపరు అనుట.)

తా. పుష్పము వాడిపోయి పరిమళహీనమైన సమయమున నెవ్వరును
తాకనట్లే, అదృష్టరేఖ సన్నగిరిన మానవు లెంతఘనవంతులైనను దగ్గరకు
రమ్మనక పోవుటయేగాక రమ్మని పిల్వరు.

ఉ॥ పూరిత సద్గుణంబుగల • పుణ్యనకించుక రూపసంపదల్
దూరములై నవానియెడ • దొడ్డగజాతురు బుద్ధిమంతులై
ట్లారయ గొగ్గులైనమఱి • యందులమాధురిఁజూచికాదె ఖ
యైరఫలంబులం బ్రయముఁచొప్పడలోకులుగొంటభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! పూరితసద్గుణంబు = పూర్ణమైన మంచిగుణముకల పుణ్య
నకు = కలిగినట్టి పుణ్యవంతునకు, ఇంచుక = కొంచెము, రూపసంపదల్ = అంద

మలయొక్క సమృద్ధులు, ధూరములు + వినక=లేకున్నను, వానియొడక= అట్టివానియొడల, బుద్ధిమంతులు=మంచివారు, దొడగన్=గొప్పగా, (ఘనముగా) చూతురు=చూచెదరు, ఎట్ల=ఏలాగుననఁగా, అరయక=అలోచింపగా లోకులు=మనుజులు, గొగ్గులెనక=ముడతలుపడియున్నను, ఖరూరఫలంబులక= ఖరూరపుఁబండ్లను, ప్రియముచొప్పడక=ప్రేతమగునట్లు కొంట=వెలకుఁ గొనుట, మఱి=ఇంతెఁగాక, అందుల, ఆఫలములయంగున్న, మాధురిక= తియ్యదనమును, చూచినకొచె=చూచియేకదా.

తా. ఖరూరపుఁబండ్లుఁ జూచుటకుఁ గొగ్గిగానున్ననుదానియందుఁగల తియ్యదనముఁజూచి జనులెల్లరునుఁ బ్రేమించికొనునట్లు సద్గుణంబులుఁగల వానికి సౌందర్యము లేకపోయినను సుజను లామనుజుని కడు గారవింతురు.

ఉ॥ ప్రల్లదనంబుచేనెఱుక • పాటొకయింతయులేక యెచ్చటన్
బల్లిదుఁడైన సత్ప్రభు నబద్ధ ములాడినఁదుంగిపోదు; రె
ట్లనభాస్థలింగుమతు • లై శిశుపాలుఁడు దంతవక్త్రుఁడుం
గల్లు గృష్ణునింబలికి • కాదెహతంబగుట్ల భాస్కరా. 69

టీ. భాస్కరా! ప్రల్లదనంబుచేక=ఏదరుఁబోతుఁడనముచే, ఎఱుక పాటు=వివేకము, (జ్ఞానము.) ఇంచుకవేత=కొంచువైననులేక, ఎచ్చటక=

69. శిశుపాల, దంతవక్త్రులు శ్రీహరి ద్వారపాలకులగు జయవిజయులు. సనకసనందన మహర్షులకాపమువలన దైత్యులై జనించిరి. ఈశిశుపాల దంతవక్త్రులు కృష్ణునియందు బద్ధుడైయుఁగలవారై, ధర్మజరాజనాయయాగ కాలయందు నిలిచి కృష్ణమూర్తి పూజ్యుడుగాడని ప్రల్లదంబులాడి నందనందనుని చక్రానలజ్వాలయందుఁబడి శిశుపాలుఁడుమరణించెను. అంతఁగొంత కాలంబునకు దంతవక్త్రునిఁగూడఁ జెంపెను.

ఎక్కడనైనను, బల్లిదుఁడు=పరాక్రమశాలి, వినస్వత్పభునిన్=అయినట్టివఁచి
రాజునుగూర్చి, అబద్ధములాడినన్=కల్లలాడినయెడల, త్రుంగిపోదురు=నాశన
మగుదురు, ఎట్లు=ఏలాగుననఁగా, శిశుపాలుఁడు, దంతవక్త్రుఁడును. హతం
బగుటెల్లఁ=చంపబడుటంతయును, అల్లసభాస్థలిన్ = (తొల్లి ధర్మజారాజ
నూయయాగ మందలి) సభాభవనమున, కృష్ణునిఁ=కృష్ణ భగవానునిఁగూర్చి
కల్లుపల్కికొడె=నిందించుట వలన నేకదా?

తా. యమనిందనుడైన ధర్మరాజు చేయు రాజనూయగ సభాస్థలం
బున, శిశుపాల దంతవక్త్రులు శ్రీకృష్ణమూర్తిని నిందించి యాపరమాత్ముని
చేఁజచ్చిరి. అట్లే, అవివేకియైన మానవుఁడు బలశాలియగు రాజునుఁచూల
వాడినఁ దప్పక మృతఁడెందును,

ఉ॥ ప్రేమనుఁగూర్చి యల్పునకుఁ • బెద్దతనంబును దొడ్డవానికిం
దామతి తుచ్చపుంబని నె • దంబరికింపక యీయరాదుగా;
వామకరంబుతోనగుదు • పంగుడిచేత నపానమార్గముం
దోమఁగవచ్చునేమిగుల • దోచనిచేతలుగాక భాస్కరా.70

టీ. భాస్కరా! ప్రేమనుఁగూర్చి=దయజూచి, అల్పునకుఁ=నీచునకు,
పెద్దతనంబును=గొప్ప యధికారమును, దొడ్డవానికిఁ=యోగ్యునకు, తాము=
భూమిశులైనవారు, తుచ్చపుంబని=హీనకార్యము, ఎదఁ=మనస్సునందు,
పరికింపక=విచారింపక, ఈయరాదుగా=ఈయఁగూడదుకదా, ఎట్లనఁగా:
మిక్కిలి, తోచనిచేతమిగులన్ కాక=బాతోగుటనాలోచింపక, వామకరంబు
తోడఁ=ఎడమచేతితో, వడువఁ=భుజించుటయు, వడిచేతన్=దక్షిణకరంబు
అపానమార్గమున్=గుదస్థానమును, (మలమును విడిచెడివోట) తోమంగఁ=
కడుగుటయు, వచ్చునే=కూడునా? (తగదనియర్థము)

తా. లోకమునందు మానవులు లేడమచేత భక్షించుటయు గుడిచేత గుడతూళనము చేసికొనుటయు, దగవట్లుగా, రాజులునుచునికి గొప్పయువ్యోగ మిచ్చుటయు, ఘనులకుఁ గొద్దియధికార మొసంగుటయుఁగూడదు.

చ॥ ఘామతిసూక్ష్మమైననునృపాలుఁడుమంచిగుణౌధ్యుఁడైనచో నెల్లనువివేకులాతనిక • పేక్షయొనర్చు; రదెట్లుచంద్రికా విలసనమైనఁ దామనుభ • వింపజకోరములాసఁజేరవే చలువగలట్టివాడుగుటఁ • జందురు నెంతయుగోరిభాస్కరా

టీ. భాస్కరా! నృపాలుఁడు = రాజు, మంచిగుణౌధ్యుఁడు = సద్గుణము లచే నొప్పెడువాఁడు, ఐనవోనన్ = అయినట్టయిన, ఫలము = లాభము, అతి నూత్నము = మిక్కిలిదమ్యవ, ఐనను = అయినప్పటికిని, వివేకులు = సతకోవిదులు, ఎలమిన్ = సంతోషముతో, అతనికిన్ = ఆప్రభువుకొఱకు, ఆపేక్షనర్తురు = కోరుచుండుదురు, అది + ఎట్లు = అదియెలననఁగా, చంద్రికా విలసనము ఐనన్ = వెన్నెలయొక్క ప్రకాశమాసవయైనను, చకోరము = వెన్నెలపులుగులు, చలువగల + అట్టివాఁడు = శీతలత్వముగలవాఁడు. అగుటన్ = అయిన కారణముచేత, ఎంతయున్ = మిగుల, చందురున్ = శీతమయాఖుని, కోరి = కాక్షించి, తాము = అచకోరపక్షులు, అనుభవింపన్ = ఆవెన్నెలలు భుజించుటకు, ఆసన్ = శ్రేమతో, చేరవె = ఆచందురుని సమీపమునకు వెళ్ళవా? (పోవునని యర్థము)

తా. వెన్నెల పులుగులు చంద్రునివలనఁ దిహకుఁడైనప్రకాశమాసమే గాని, విశేషలాభములేకున్నను (జల్లనివాడను హేళువుచేనా తనిరాకఁ గోరునట్లు; ప్రభువు మంచివాడయినచో నాతనివలన ఫలమధికములే కున్ననుయ పేక్షతో ప్రభువునేఁ గోరుచుండురు.

ఉ॥ బంధురసద్గుణాఢ్యుడొక | పట్టునలంపటనొందివన దు
స్సంధిదలంపడన్యులకుఁ | జాలహితంబొనరించుఁగాకశ్రీ
గంధపుఁజెక్క రాగిలుచుఁ | గాదె శరీరుల కుత్సవార్దమై
గంధములాత్మఁబుట్టఁదలు|గంబడియుండుటలెల్లభాస్కరా,

టీ. భాస్కరా! బంధుర=ప్రకాశించెడి, సద్గుణ=మంచిగుణములకు,
అధ్యుడు=అధిపతియైనవాడు, ఒకపట్టున=ఒకొకొక సమయమందు, లం
పట=కష్టమును, ఒందియైనను=వహించియైనను, అన్యులకు=ఇతరులకుఁ
హితంబు=బాగును (మంచిని) ఒనరించు=చేయును|గాని, దుస్సంధి=
చెడును, (ప్రతికూలమగుపనిని) తలంపడు=యోచింపడు, ఎట్టులనగా;
శ్రీగంధపుఁ జెక్క=మంచిగంధపుఁ జెక్క, రాగిలుచున్=ప్రకాశమానమ
గుచు, గంధములు=పరిమళములు, అత్మ=మనస్సులో, పుట్ట=కలుగునట్లు
గా. తలుగంబడి=తగ్గిపోయియుండుట, ఎల్లశరీరములకు=సకలజీవులకును
ఉత్సవ + అర్ధము=వినోదముకొలుపు, ఏకాదె-అయియేకదా? (అనుననుట)

తా. మంచిగంధపుఁజెక్క పరిమళములు తనయందుఁగలుగునట్లుగా,
హరించిపోవుచు జనులకుత్సాహంబుఁగలిగించునట్లు; నుజనాగ్రగణ్యుడు
తా నెన్ని సరికటములు పడుచున్నను, పరులకు హానసేయక మేలుఁగూర్చును.

చ॥ బలముఁదొలంగుకాలమునఁ| బాభవసంపదలెంతధన్యుడు
నిలుపుకొనంగనోప; డది | నిశ్చయమర్జునుడీశ్వరాదులం
గెలిచినవాడు బోయలకుఁ| గీప్పడిచూచుచుఁగృష్ణభార్యలం
బలుపురనీయఁడే నిలుపఁ | బట్టసమర్థుఁడుగాకభాస్కరా! 73

టీ. భాస్కరా! బలము=వైవలము, తొలంగుకాలమున=నశించెడి
వేళయందు, ఎంతధన్యుడు=ఎటువంటి పుణ్యుడును, ప్రాభవసంప

దలు=మదైశ్వర్యములు, నిలుపుకొనంగఁ=అపుకొనుటకు, చాలదు=సమర్థుఁడు
కాజాలదు, అది=అకార్యము, నిశ్చయమే=సత్యమే, ఎట్లవఁగా; ఈశ్వరా
దులన్=మహేశ్వరుఁడు మున్నగువారిని, గెలిచినవాఁడు=జయించినవాడైన
అర్జునుఁడు=ధనుంజయుఁడు, బోయలకుఁ=చెంచువారలకు, కీడ్పడి=వశీకృ
తుఁడై, చూచుచు=కనుగొనుచు, పలుపురఁ=అనేకమందిని, కృష్ణ భార్య
లఁ=శ్రీకృష్ణమూర్తి యిల్లాడను, నిలువబట్టఁ=వారించుటకు, సమర్థుఁడు
కాక=తగినవాడుఁగాక, ఈయఁడె=ఒప్పగించినాడుకాదా? (ఇచ్చెనని
ఆర్థము.

తా. మహేశ్వరాదుల నోడించిన పాండవమధ్యముఁడు కృష్ణుని
భార్యలను రక్షింప నసమర్థుడైనట్లు, విధిబలముఁ జాలనప్పుడెంతటి ఖునుఁడై
ననుఁ దనగౌరవమునుఁ గాపాడు కొనలేడు.

చ॥ బలయుతుఁడైన వేళ నిజబంధుఁడు తోడ్పడుఁగానియాతఁడే
బలముతోలంగెనేని తన । పాలిటి శత్రు; వడెట్లుపూర్ణుఁడై,
జ్వలనుఁడుకానఁగాల్చులఱిసఖ్యముఁజూపునువాయుదేవుఁడా
బలియుఁడుసూక్ష్మదీపమగుపట్టుననార్పవెగాలిభాస్కరా. 74

టీ. భాస్కరా! బలయుతుఁడు=శౌర్యవంతుఁడు, ఐనవేళఁ, అయి
నకాలమందు, నిజబంధుఁడు=ప్రేమచుట్టము, తోడ్పడుగాని=సాయపడునుఁ

78. శ్రీకృష్ణబలరాముల నిర్యాణానంతరమునఁ జెంచువాండు కృష్ణుని
భార్యలనెత్తుకొని పారిపోవుచుండ నర్జునుండు నాబోయవాండ్రతో ఢీకొని
సంగరముననోడిపోవఁ బోయలాస్త్రీలనుఁ గొంపోయిరి. దైవానుగ్రహము లేని
కతనఁ బశుపతినిగెల్చిన పార్థుఁడు బోయవాండ్రతో నోడిపోయెను.

గాని; అతఁడె=అచుట్టమే, బలము=శక్తిని, తొలంగె నేని=పాపె నేని, తన
పాలిశత్రువు=తనకు విరోధియై యగును, అది + ఎట్లు=అది ఏలాగుననఁగా,
జ్వలనుఁడు=వీతిహోత్రుఁడు, పూర్ణుఁడై=నిండినవాడై, కానన్=కొననమును
(అరణ్యమును) కొల్చుతఱిన్=దహించెడి వేళయందు, వాయుదేవుడు=గాలి,
సఖ్యము=చెలిమి=(ప్రేత్తి) చూపును=చూపించునుఁగాని, అబలియుఁడు=
బలశాలియగునా అగ్ని దేవుఁడు, సూక్ష్మదీపము=చిన్నదివ్వె, అగుపట్టునన్=
అయినప్పుడు, గాలి=వాయువు, అర్పను + ఎ=పోఁగొట్టదా? (అర్చనని
యర్థము)

తా. మిక్కిలి బలశాలియైన యగ్ని హోత్రుఁడట విని దహించు వేళ
యందుఁ బవనుఁడాతనికి దోడ్పడుచు, నాయగ్ని చిన్న దివ్వెయైనప్పుడా
గాలియై విరోధియై, దానినార్చునటుల; జగంబున మానవుడు బల్లి
దుఁడైయున్న కాలమున హితులుదోడ్పడుచు, బలముడిగినప్పుడు స్నేహి
తుఁడై విరోధియై నాశనకారి యగును.

ఉ॥ బల్లిదుఁడైన సత్ప్రభువు • పాయకయుండినఁగాని రచ్చలోఁ
జిల్లరవారు నూలుగురు • నేరినఁదేజముఁగల్గ దెయ్యెడన్
జల్లని చందురుండెడసి • సన్నపుఁజుక్కలు కోటియున్న రం
జిల్లునెవెన్నెల్ జగము • చీకటులన్నియుఁబాయ భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! బల్లిదుఁడు=పరాక్రమసింహుఁడు, పవనత్ + ప్రభువు=
యోగ్యతఁగల రాజేంద్రుఁడు, రచ్చలోన్=సభలో, పాయక=విడిచిపోక,
ఉండినఁగాని=ఉండిననేఁగాని, చిల్లరవారు=కూర్చివారు, నూలుగురు=నూలు
మంది, చేరినన్=కూడినప్పటికిని, ఎయ్యెడన్=ఎక్కడను, లేజము=కొంతి,
శలుగుడు=లభింపను, ఎట్లనఁగా; చల్లనిచంద్రుఁడు=శీతమయూఖుఁడు. ఎడసి=
తేక, సన్నపుఁజుక్కలు=అల్పకొంతిఁగలతొరలు, కోటి = కోటిసంఖ్య,

ఉన్న = ఉండినను, వెన్నెలల్ = చంద్రకాంతులు, జగము చీకట్లు అన్నియున్ = లోకముయందలి యంధకారము లన్నియు, పాయన్ = పానీపోవునట్లు, రంజిల్లును + ఎ = వెలుగునా? (వెలుగువని యర్థము.)

తా. చంద్రదోదయమున మంచివెన్నెలలు కాయునుగాని, చక్కలెన్నియున్నను ప్రపంచమందలి చీకట్లు పోవునట్లు చంద్రక వ్యాపింపదు అట్లే సత్ప్రభు వొక్కడుండిన సభ రంజిల్లునుగాని, చిల్లరజనులెందఱున్ననుగాంతి వహింపదు.

చ॥ భుజబలశౌర్యవంతులగు • పుత్రులఁగాంచిన వారికెయ్యడన్
నిజహృదయేప్పితార్థములు • నిక్కముచేకుఱుఁ గుంతిదేవికి
విజయబలాధ్యుఁ డర్జునుఁడు • వీరపరాక్రమమొప్పు దేవతా
గజమునుదెచ్చి తల్లివ్రత • కార్యముదీర్పఁడె తొల్లిభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! భుజబల = బాహుబలము, శౌర్యవంతులు = పరాక్రమశాలులగువారు, అగు పుత్రులన్ = అయిన కుమారులను, కాంచినవారికిన్ = కలిగినవారికి, ఏ + ఎడన్ = ఎక్కడైనను, నిజ + హృదయ + ఈప్సిత + అర్థములు = తన మనస్సునకు, బ్రయఃపైనపనులు, నిక్కము = సత్యముగ, చేకుఱున్ = ఫలించును, ఎట్టులనఁగా; తొల్లి = పూర్వము, గుంతిదేవికి, విజయ = జయము చేతను, బల = పరాక్రమముచేతను, అధ్యుఁడు = కూడియున్న నాఁడు, అర్జునుఁడు శ్వేతవాహనుఁడు, వీరపరాక్రమము = శౌర్యముతోగూడిన ప్రతాపము, ఒప్పు = విలసిల్లునట్లుగా, దేవతాగజమును = విరావతమును, తెచ్చి = కొనివచ్చి, తల్లివ్రతకార్యము, జననియొక్క వ్రతకార్యమును, తీర్పఁడు + ఎ = నెఱవేర్చినవాఁడుకాడా? (నెఱవేర్చిననుట.)

తా. గుంతిదేవికి మహా బలపరాక్రమశాలియగునర్జునుండుండుటచేత నే మహేంద్రుని యైరావతంబునుఁ గొనివచ్చి తల్లివ్రతమును నెఱవేర్చినట్లు;

లోకంబున బలవంతులగు శత్రులఁగాంచిన వారి కట్టి దుర్బట కార్యములయి-
నను నెఱవేఱును.

ఉ॥ భూనుత్తులైన దేవతలు • పూర్వముకొందఱువావివర్తనల్
మాని చరింపరోయనుచు • మానవులట్ల చరింపఁజాల దం
భోనిధులన్నియుం దనదు • పుక్కిటఁబెట్టె నగస్త్యుడంచునా
పూనిక కెవ్వఁకోపునదిపూర్వమహత్త్వముసుమ్ముభాస్కరా

టీ. భాస్కరా! భూనుత్తులు=జగంబున మానవులచే స్తుతింపఁబడు
దేవతలు, కొందఱు=కొంతమంది, పూర్వము=తొల్లి, వావి=వరుసయు, వర్త-
నల్=గౌరవములను, మాని=విడిచి, చరింపఱి + ఓ=చరింపలేదా, అనుచున్=
అనిపలుకుచు, మానవులు=మనుజులు, అట్లు + అ=అసురలవలె, చరింపఁ=
సంచరించఁటకు, పోలదు=తగదు, ఎట్లనఁగా; అగస్త్యుడు=అగస్త్యమహాముని,
అంభోనిధులు అన్నియున్=సమద్రములన్నిటిని, తనదుపుక్కిటను=తననోటి
యందు, పట్టెను + అంచఁ=ఉంచెనని, అపూనికఁ=అకార్యమునకు,
ఎవ్వడు=ఏమనుజుఁడు, ఓపున్=తగియుండును, (సమర్థుఁడుకాడనుట) అది=
అట్లుచేయుట, పూర్వమహత్త్వము సుమ్ము. పూర్వులయొక్క గొప్పతనము
సుమీ.

తా. తొల్లి దేవతలు కొందరు చెడుమార్గములఁ బ్రవర్తించిరిగదా
యని మానవులుగూడ దుష్కృతములు చేయఁగూడదు. అగస్త్యమహాముని
సముద్రములఁగల జలమంతయుఁ బుక్కిటఁబట్టినట్లు మనుజులెవ్వరేనిబట్టు
టకు సాహసింపఁగలరా?

ఉ॥ భూవతి కార్మణ్యుద్ధి మదిఁ • బుట్టనిచోటఁ ప్రధానులెంతప్ర
జ్ఞాపరిపూర్ణులైనఁగొన • సాగదుకార్యము; కార్యదక్షులై

యోపిన ద్రోణభీష్మ కృప • యోధులనేకులుగూడి కౌరవ
క్షౌపతికార్యమేమయినఁ • జాలిరెచేయఁగవారుభాస్కరా

టీ. భాస్కరా! ధూపతికిఁ=మహిపతికి, ఆత్మబుద్ధి=స్వకీయపైన
బుద్ధి, మదికిఁ=మనస్సునందు, పుట్టనివోటఁ=కలుగని ప్రదేశమున, ప్రధా
నులు=మంత్రులు, ఎంతప్రజ్ఞాపరిపూర్ణులు=ఎంత గొప్పబుద్ధితో నిండినవారు,
ఐనఁ=అయినను, కార్యము=పని, కొనసాగదు=నెఱవేఱదు, ఎట్టులనఁగా:-
కార్యదక్షులు=పనులు కొనసాగింపనమర్థమైన, ఓపిన=తగియున్న, ద్రోణ=
ద్రోణాచార్యులు, భీష్మ=భీష్మాచార్యులు, కృప=కృపాచార్యులు, (మొద
లుఁగాఁగల) యోధులు=వీరులు, అనేకులు=చాలమంది, కౌరవక్షౌపతి
కార్యము=దుర్యోధనుని పని, చేయఁగఁ=నెఱవేఱుటకు, చాలిరి + ఎ=
తగిరే? (కార్యము సాధించలేరనుట.)

తా. కౌర్యాలోచన లేని గుయోధనుఁని పని నిర్వహించుటకుఁదగి
యున్నను భీష్మాదియోధులు చేయఁజాలనియట్లు ప్రభువునకు నిత్యపైన యా
లోచనదలప నప్పుడు ప్రధానులెంత వివేకముఁగలవారయినను కార్యము
నిర్వర్తింపజాలదు.

ఉ॥ భూరిబలాధ్యుడై నదల • పోయక విక్రమశక్తిచేనహం
కారమునొందుటలేతగవు • గాదతడొక్కఁడమోసపోవుగా
వీరవరేణ్యుడట్లునుఁడు • వింటికి నేనధికుండనంచుఁ దా
సూరకవింటి నెక్కిడగ • నోపఁడుకృష్ణుడులేమిభాస్కరా! 79

టీ. భాస్కరా! తలపోయక=యోజననేయక, భూరిబలాధ్యుఁడు=
మిక్కిలి బలవంతుఁడు, ఐనఁ=అయినప్పటికిని, విక్రమశక్తిచేతఁ=పరాక్ర
మాత్మికయముచే, అహంకారము=గరువము, కొందుటలే=పోందుటలు, తగ
వుఁగాదు=మిదివిగాదు, ఆతడు=అదియవంతుఁడు, ఎక్కి + ఎడఁ=ఒక్క

వోట, మోసపోవుగా=హానిఁజెందుచుండునుఁగదా, ఎట్టులనఁగా: వీరవరే
ఋణుఁడు=బలకాలులలోనఁగిడుఁడగు, పార్థుడు, వింటికిఁ=బాణమునకు,
నేనుఁ=నేను, అధిమండఁ + శంచుఁ=మిక్కిలి నేర్పుఁగలవాఁడననుచు
కృష్ణుఁడు లేమిఁ=కృష్ణమూర్తి లేకుండుటచే, ఊరక=మిన్నక, వింటిఁ=
చాపమును, ఎక్కు + ఇడఁగఁ=సంధించుటకయిన, ఓపఁడు=సమర్థుఁడు
కాదు, (తగఁడని అర్థము.)

తా. పార్థుఁడు త్రిభువనములలోఁ దాను మేటి విలువిద్యా ప్రవీ
ణుండనని గర్వించుచు, కృష్ణమూర్తి నిర్యాణానంతరము, బాణము నెక్కు
పెట్టుటకైన సమర్థుఁడు కానట్లు, మనుజుండు తా నెంత బల్లుఁడైనను, అం
దఱికన్న నేనే మిన్నయని గర్వపడఁ గూడదు. అట్టి బలకాలిగూడ నొకా
నొకప్పుడు హానిఁజెందును.

ఉ॥ భ్రష్టునకర్థవంతులగు • బాంధవులెందఱుగల్గినన్ నిజా
దృష్టములేదు గావున ద • ద్రిద్రతఁబాపఁగ లేరు; సత్కృపా
దృష్టినినిల్పి లోకుల • కతిస్థిరసంపదలిచ్చు లక్ష్మీయా
జెష్ఠకదేటికిం గలుగఁ • జేయదుతోడనే పుట్టిభాస్కరా 80

టీ. భ్రష్టునకుఁ=పనికిమాలినవానికి, అర్థవంతులు=ధనవంతులు,
అగు బాంధవుల్=అయిన చుట్టములు, గల్గినన్=కలిగియున్నప్పటికి, నిజాదృ
ష్టము=తనయొక్క భాగ్యరేఖ, లేదుకావునఁ=లేదుకాబట్టి, ద్రిద్రతఁ=వీద
తనమును, పాపఁగ లేరు=నశింపజేయజాలరు, ఎట్లనఁగా; సత్ + కృపాదృ
ష్టిని=మంచి ప్రేమతో గలిగినచూపును, నిల్పి=ఁజంచి, లోపలకుఁ=మనుష్యు
లకు, అతి=మిక్కిలి, స్థిర=కాశ్యత మైన, సంపదలు=విశ్వరథములు, ఇచ్చు
లక్ష్మీ=ఇదనట్టిలక్ష్మీదేవి, తోడనే=జెష్ఠతోగూడనే, పుట్టి=జన్మించి, జె
ష్ఠకుఁ=ద్రిద్రదేవతకు, అదేటికిఁ=అదియేకారణమున, కలుగఁజేయదు=ఓపఁ
గదు. (భాగ్యము)

తా. శ్రీదేవి కరుణాకటాక్షవీక్షణములను జనులపై నిల్పిమిక్కిలిసంపదలొసంగుచుఁ దనతోఁబుట్టువగు దరిద్రదేవతకు భాగ్యముల నీయనటుల; కొఱఁగానివానికి ధనాధిపతులు చుట్టములైనను వానిపేదరికమునుఁబాపఁజాలరు;

చీ॥ మదిఁదనునాసపడ్డయెడ • మంచిగుణోన్నతుఁడెట్టిహీనునిఁ
వదలఁడుమేలుపట్టున న • వశ్యము మున్ను గనాదరించుగా
త్రిదశవిమానమధ్యమున • దెచ్చిక్రపామతి సారమేయముఁ
మొదలనిడండెధర్మజుఁడుఁమూగిసురావళిచూడభాస్కరా81

టీ. భాస్కరా! మంచిగుణోన్నతుఁడు=సగుణములచే నధకుఁడైనవాఁడు, తన్నుఁ=తన్నుగూర్చిన, మదిఁ=మనస్సునంగు, అసపడ్డయెడఁ=అశించిన సమయమందు, ఎట్టిహీనునిఁ=ఎటువంటి నీచునైనను, వదలఁడు=విడిచిపెట్టఁడు, మేలుపట్టునఁ=మంచియవసరమున, అవశ్యము=తప్పకుండ, ముందుగఁ=ముందుగా, అదరించుఁ + కౌ=కరుణఁ జూచునుఁగదా, (ఎట్లఁనగా)ధర్మరాజు, కృపామతిఁ=కరుణాస్వభావముతో, సారమేయముఁ=మక్కను, తెచ్చి=కొనివచ్చి, సురావళి=దేవతాసమూహము, పరివేష్టించి=

81. పరీక్షిత్తునకుఁ బట్టముగట్టిన తరువాత ధర్మరాజు సోదరులతోను భార్యంగూడి వనంబున కరుగుచుండ, భీమార్జున ద్రౌపదు లొక్కొక్కరు బ్రాణములు విడిచిపెట్టిరి. అదినుండి తన్ను వెంటాడి వచ్చుచున్న మక్కమాత్రము వానితోఁ బోవుచుండెను. అట్లుఁజచ్చిన సోదరులకై జింతింపక మఱికొంతమూలమేగిన తరువాత, సురలు విమానారూఢులైవచ్చి, యిందునెక్కుమని ధర్మరాజును బ్రార్థింపగా, తన్నునమ్మి వచ్చుచున్న శునకమును ముందు గూర్చుండఁబెట్టి, తానునుఁగూర్చుండి దేలొకమునకుఁ బోయెను.

మూగి, చూడఁ = చూచుచుండఁగా, త్రిదశవిమాన మధ్యమునఁ =
మానమునందు, మొదలఁ = మొదటను, ఇడండు + ఏ = కూర్చుండబెట్ట లేదా
(కూర్చుండఁబెట్టెననుట)-

తా. తన్నునమ్మి వెంబడించి నచ్చుచున్న శునకమును ధర్మరాజు
దేవతలచ్చెరువంద దేవతావిమానమునఁకూర్చుండఁబెట్టినట్లు, సుగుణవంతు శుభు
ఎంతసీచుండైననుఁ దన్నాశ్రయించిన వానిని వదలక సమయముఁగల్గిన
ప్పుడు ముందుగా నాతని నాదరించును.

ఉ॥ మాటలకోర్వఁజాలఁడభి • మానసమగ్రుఁడు ప్రాణహానియకా
చోటుల నైనదానెదురు • చూచుచునుండుఁగొలంకు లోపల
నీటమునింగినప్పుడతి • నీచములాడిన రాజరాజు పో
రాటమొనర్చి నేలబడ • డాయెనె భీమునిచేతభాస్కరా 82

టీ. భాస్కరా! అభిమాన సమగ్రుఁడు = అభిమానముచేసిండిన
వాఁడు ప్రాణహాని = జీవముల కపాయము, ఔచోటుల నైనఁ = అగునట్టిప్ర
దేశములయందు నైనను, తాను = ఆ అభిమాన ధురంధరుఁడు, ఎదురుచూచు
చుండుఁ = నిరీక్షించుచుండుచుఁగాని, మాటలకుఁ = పలుకులకు, ఓర్వఁజా
లఁడు = సహింపలేడు, రాజరాజు = దుర్యోధన మహారాజు, కొలంకులోప
లఁ = మడుగులోపల, నీటమునింగినప్పుడు = జలమునఁ దాగినప్పుడు, అతి =
మిగుల, నీచములాడినఁ = పరుషోష్ఠలాడిన, పోరాటము = యుద్ధము, (రణము)
ఒనర్చి = సలిపి, భీమునిచేత = వాయునందనునిచేత, నేలఁ = ధరయందు, పడఁ
డాయెఁ = పడలేదా? (మృతినొందినాడనుట)

తా. దుర్యోధనుఁడు సమస్తమునుఁ గోలుపోయి ప్రాణభీతిచే నొక
కొలనులో జలస్తంభన విద్యచేఁ దాగియుండి పాండవుల నిఘ్నరాలాపముల
సహింపలేక రణమొనర్చి, భీముని గదాఘాతములచేఁ దొడలు విడిచి

మృతః జేందినట్లుఁ అభిమానపంతుఁడు ప్రాణములనైనఁ బాయునుగానిఁ
పరుల మాషణలను సంహింపఁజాలఁడు.

ఉ॥ మానవనాథుఁడాత్మ రిపు • మర్మమెఱింగినవాని నేలినం
గాని జయింపలేఁ డగులఁగార్ముక దక్షుఁడు రామభద్రుఁడా
● దానవనాయకున్ గెలువఁ దానెటు లోపుఁదదీయ నాభికా
స్థానసుధన్విభీషణుఁడుఁ తార్కొనిచెప్పకయున్న భాస్కరా. 83.

టీ. భాస్కరా! మానవనాథుఁడు=ధరాధిపతి, (ప్రభువు) ఆత్మరిపు
మర్మమున్=నిజవిరోధియొక్క రహస్యమును, ఎఱింగిన వానిని=తెలిసికొనిన
వానిని అరులకొ=శత్రువులను (పగతురను) జయింపలేఁడు=చంపఁజాలఁడు
ఎట్లనఁగా; విభీషణుఁడు=రావణుని తమ్ముఁడు, తార్కొని=(శ్రీరాముని)
దరిఁజేరి, తదీయ=రావణుని సంబంధమైన, నాభికాస్థాన=బొడ్డుయందున్న,
సుధకొ=అమృతకలశమును, చెప్పకయున్నకొ=చెప్పకుండినవో, కార్ముక
దక్షుఁడు=దనుర్విద్యాపారంగతఁడైన, రామభద్రుఁడు = రఘురాముడు,
గెలువఁగకొ=జయించుటకు, ఎటులు + ఓపుకొ=ఎట్లు శక్తుఁడగును? (సమ
ర్థుడుకాడనుట)

తా. రావణుని వత్సస్థలమున నమృతముఁగలదని విభీషణుఁడు శ్రీరా
మమూర్తికి నెరుకఁజేయకయున్న, నెంతటి ధనుర్విద్యాకాశలుఁడైనను రావ
ణుని జయింప సాధ్యము కానటుల; రాజునకు కాత్రవమర్మమెఱింగిన సేవ
కుఁడు లేనియెడల నాపృథివీపతి పగతుర జయింపఁజాలఁడు.

83. శ్రీరాముఁడు రావణసంహారముచేయ నెంతఁ బ్రయత్నించినను
సాధ్యముఁ గాకపోవుటచే, రావణుని హృత్కమలమునఁ గల యమృతము
భేదించినఁ జచ్చునని విభీషణుఁడుఁ జెప్పఁగా, నంత రామచంద్రుఁడాగ్నే
యాస్త్రమునుఁ బ్రయోగించి, యమృతమును హరించి, పిదప నాదనుజుని యవ
లీలఁగాఁ జంపివేసెను.

ఉ॥ మానవుఁడౌత్మక్తిష్టమగు • మంచిప్రయోజన మాచరించుచో
గానక యల్పుఁడొక్కఁడది • గాదని పల్కినవాని పల్కుకై
మానఁగఁజూడఁ జావని నా మంచితభోజనవేళ నీగకా
లూనినవంటకంబుఁదినఁకుండఁగ నేర్పగునోటుభాస్కరా. 84

టీ. భాస్కరా! మానవుడు=మనుష్యుడు, (మర్త్యుడు) అత్మకు
మనస్సుకు=(చిత్తమునకు) ఇష్టము=హితము, అగు మంచి ప్రయోజనము-అయి
నట్టి మంచి కార్యము, అచరించుచో = ఒనరించు సమయమందు,
అల్పుడు=నీచుడు ఒక్కఁడు కానక=అకార్యమువలన ఫలితము నెఱుం
గక, అది=అపని. కానని=చేయఁగూడదని, బల్కినవా=నుడివినచో, వాని
పల్కుకై=వాని పలుకులకోసము, అపని=అప్రయోజనము, మానగక=
విడిచిపెట్టుటకు, చూడఁడు=యోచింపడు. యెట్లనఁగా; సమర్థునిత=మంచి
భోజనవేళకై=భక్షణ సేయుకొలనుండు, ఈగకాలు + ఊనినవంటకము=ఈగ
కాలుచూపిన, వంటకంబు=తినెడి పదార్థము, తినకుండగన్=భుజింపమానుట
నేర్పు + అగునోటు=నేర్పరితనమగునా? (కాదని యర్థము.)

తా. మానవుడు భుజించునప్పుడా యన్నముపై నిగ్రవాలినంత
మూత్రమున నావంటకమును విడువక భుజించునట్లే; తన కిష్టమైన కార్య
మును మనుజుఁడొ గావించునప్పుడొక నీచుఁడు వలదని వచించినను తత్కా
ర్యమును విడువరాదు

ఉ॥ మానినిచెప్పు న క్షణముక • మాలినవాఁడటుచేసినకొ మహా
హానిఘటించు నేఘముని • కైన ననంతయ ముర్విపైఁ గృపా
హీనతఁబల్కినకా దళర • ధేర్వరుఁడంగనమాటకై గుణాం
భోనిధిరాముఁబాసి చనిపోవఁడె శోకముతోడభాస్కరా. 85

టీ. భాస్కరా! ఎటుకమాలినవాఁడు=అవివేకియగువాఁడు, మా
ని=తనభార్య, ఎట్లు చెప్పను=ఏరీతిగాఁ బలుకునో, అటుచేసినాఁ=అప్రకృ
రముగ నాచరించినయెడల, ఉర్విపైఁ=దూమియందు, ఏఘనునికైనను=ఎంత
గొప్పవానికయినను, మహాహాని=గొప్పయాపద, ఘటించుఁ=సంభవించును,
అనంశయము=సందియ మెంతమాత్రమును లేను, ఎట్లనఁగా; కృపాహీనతఁ=
శ్రేమలేకపోవుటచే, పలికినఁ=చెప్పఁగా, అంగనమాటకై, భార్యయగు
కైకేయి వచనములకు, దశరథ + ఈశ్వరుఁడు=దశరథమహారాజు=గుణాంభోని
ధిఁ=గుణసముద్రుని, రాముఁ=రామభద్రుని, పాసి=వదలి, శోకముతో
డఁ=దుఃఖభరముచే, చనిపోవఁడె=ప్రాణములఁబాయలేదా? (చచ్చెనని
యర్థము.)

తా. దశరథమహారాజు, భార్యయగు కైకేయి యాజ్ఞాప్రకారము
సుగుణధాముఁడగు శ్రీరాముని గుట్టలఁబట్టించి, తద్వియోగములను భరింప
లేక ప్రాణంబులఁ గోలుపోయినట్లే, అవివేకియగువాఁడు, భార్యనుసార
ముగఁ బ్రవర్తించినచోఁ దానెంతటి ఘనుఁడైనను, గొప్పయాపదలకు
బాల్పడును.

చ॥ మునుపొనరించు పాతకమఁమోఘము జీవులకెల్లఁబూనియా
వెనుకటి జన్మమందనుభవం వింపకదీటుదు; రాఘవుండు వా
లినిబడనేసి తా మగుడఁ లీల యదూర్ధ్వపుండ్రై కిరాతుచే
వినిశితబాణపాతమున • వీడ్కొనఁడేతనమేనుభాస్కరా. 86

టీ. భాస్కరా! మునుపు=పూర్వము, ఒనరించుపాతకము=జేసినను
ష్కృతము, అమోఘము=వృథాకాదు, జీవులకుఁ + ఎల్లఁ=సమస్తప్రాణు
లకు, పూని = ప్రయత్నించి, ఆవెనుకటి జన్మమందుఁ=తరువాత జన్మ
మందును, అనుభవింపక = జెందక, తీరదు = కనుపడదు, (అనుభవింపకఁ

దప్పదు.) (ఎట్లనఁగా) రాఘవుండు=శ్రీరాముండు, వాలిని=వాలియను మర్కటప్రభువును, పడఁ + ఏఁ=మృతినొంది, తాఁ=తాను, రాముండు మగుడఁ=మర్థల, లీలఁ=విలాసముగ, యదూద్భవుండు + ఐ=యాదవకుల మునఁబుట్టినవాడయి, కిరాతుచేఁ=బోయవానిచేత, వినిశిత=పదునైన, బాణ=బాణముయొక్క, పాతమునఁ=దెబ్బచే, తనమేను=తనశరీరమును, వీడ్కొనఁడు + ఎ=విడిచిపెట్టలేదా? (మృతిఁజెందెననుట).

తా. రామమూర్తి వాలినిఁజంపిన పాతకంబుచేఁ గృష్ణావతారమున ఎఱుకవానిబాణపాతముచే దేహమునువిడిచిపెట్టినట్లు; ఎంతటిమహానుభావుఁడైనను తొలిజన్మమునఁజేసిన పాపఫలమును మరల జన్మమున యనుభవింపక దీరదు.

ఉ॥ రాకొమరుల్ రసజ్ఞునిఁ ది • రంబుగ మన్నననుంచినట్లు భూ లోకమునందు మూఁఁడు దమలోపలనుంపరు; నిక్కమేకదా చేకొని ముద్దుగాఁజదువు • చిల్కను బెంతురుగాక, పెంతురే కాకమునెవ్వరై న శుభకారణ సన్మునిసేవ్య భాస్కరా. 87

టీ. శుభకారణ=వంగశ్రవణమున కాధారపైనవాడా! సత్ + ముని సేవ్య=సన్మునిశిష్యులచే స్తుతింపఁబడువాడా! రాకొమరుల్=రాజకుమారులు, మన్ననఁ=గౌరవముతో (తిరంబుగఁ=నిలుకడగా, (స్థిరముగ) రసజ్ఞునిఁ=రసికుని, ఉంచినట్లు=నిలుపుకొనినట్లు, భూలోకమునందుఁ=ధరలో, మూఁడు

86. వాలి=సుగ్రీవున క్రగఁజుండు. వీరిరువురు నిండ్రుఁవలన యహల్య యందుఁబుట్టినవారు. గౌతమునిశాపమువలనఁ గోతులైరి. సీతా స్వేషణంబున సుగ్రీవుండు రాముని శరఃఁబుగోరుటచే, సీతామనోహరుండు వాలినొకకోలచే గూలగోసెను.

=మూర్ఖుని, తమలోపలన్ = తమగృహములో, ఉంపరు = ఉండరియరు, స్కము + ఎ = నిజమేకదా! (ఎట్లనఁగా) ఎవ్వరైనన్ = ఎటువంటివారయినను, చేకొని = కరమునఁదొంచుకొని, ముద్దుగఁ = ముచ్చటగా, చ్చదువు = పఠించుచున్న, చిలుకను = పికమును, పెంతురుగాని = పోషింతురుగాని, కౌకమున్ = వాయసమును, పెంతురా = పెంచెదరా? (పెంచరనుట).

తా. లోకములో మనుష్యులు ముద్దుపలుకులఁ బలుకుచుఁడెడి చిలుకను బెంచెదరుగాని, కౌకినిఁ బెంచరు. అట్లే, ప్రభువులు రసజ్ఞతఁగలవారి నాదరింతురుగాని, మూర్ఖులఁ జేరఁదీయరు.

ఉ॥ లోకములోన దుర్జనుల । లోతునెఱుంగక చేరరాదు సు
శ్లోకుఁడు చేరినంగవయఁ జూతురు చేయుదు రెక్కనక్కెముల్
కోకిలఁ గన్నచోట గుమిఁగూడియసహ్యపుఁగూతలార్చుచుం
గాకులు తన్న వేతఱిమిఁకాయము తల్లడమందభాస్కరా. 38

టీ. భాస్కరా! లోకమునన్ = లోకమందు, సుశ్లోకుఁడు = సత్కీర్తిఁగలవాఁడు, దుర్జనులలోతును = ఖలులయభిప్రాయమును, ఎఱుంగక = తెలిసికొనక, చేరరాదు = దరిఁజేరఁగూడదు, చేరినన్ = ఒకవేళఁబోయినయెడల, కవయన్ = కలియఁబడుటకు, చూతురు = ఆలోచింతురు, ఎక్కనక్కెముల్ = వికటపుమాటలు, (వేళాకోళపుఁ బలుకులు) చేయుదురు = వచింతురు, ఎట్లనఁగా; కాకులుఁ కోకిలన్ = కోయిలను, కన్నచోటన్ = చూచినతావునందు, గుమిగూడి = ప్రోవయి, అసహ్యపుఁగూతలు = చెడుకూతలను, అర్చుచున్ = కూయుచు, కాయము = (దాని) శరీరము, తల్లడము + అందన్ = భిక్షులునట్లుగా, తఱిమి = వెన్నాడి, తన్నవె = తన్నవా? (పాదములతోఁదాడించుననుట)

తా. లోకమున మంచివాఁడు దుర్జనుల యూహను గ్రహించకుండ వారలఁ జేరరాదు. అటులజేరినదో గాకులు కోకిలమును గాంచినంతనే

జాట్టుముట్టికేకలు వేయుచు వెంబడించి పద తాడనముఁ గావించునట్లు, దుష్ట తుష్టులు సజ్జనుని దఁజేరి యపహసింతురు.

ఉ॥ లోనుదృఢంబుగాని పెనులోభిని నమ్మియసాధ్యకార్యముల్
కానక పూనునేనతఁడు • గ్రక్కునఁగూలును; నోటిపుట్టిపై
మానవుఁడెక్కిపోవ నొకమాటుబుటుక్కున ముంపకుండునే
తానొకలోతునంగెడసి • దానిఁదరింపఁగ లేక భాస్కరా. 89

టీ. భాస్కరా! లోను=మనస్సు, దృఢంబుగాని=గట్టిదికాని, పెను
లోభిని=మిక్కిలిఁ బేరాసఁగలవానిని, నమ్మి=విశ్వసించి, అసాధ్య=సాధింప
శక్యముగాని, కార్యము=పనులను, కానక=ఎఱుంగక (తెలిసికోక) పూను
నేని=ప్రయత్నించునేని, అతఁడు=అమనుజుఁడు, గ్రక్కునఁ=తక్షణమే,
కూలున్=నాశనవుగును, ఎట్లనఁగా; మానవుఁడు=మనుష్యుఁడు, ఓటిపుట్టి
పైఁ=మిక్కిలిశిథిలమైన పడవమీదను, ఎక్కి=అధిరోహించి, పోవఁ=
వెళ్లఁగా, తాను=అపడవ, అప్రవాహమును తరింపన్ + కఁలేక=దాటలేక
ఒకమాటు=ఒకసారి, బుటుక్కునన్=బుటుక్కుమని, ముంపక + ఉండును
+ ఎ=దానిపైనున్న మర్త్యుని ముంపకుండునా? (ముంచివేయుననియర్థము.)

తా. శిథిలమగు పడవమీద మనుష్యుఁడెక్కి గంభీరమగు నొక జల
ప్రవాహమును దాట యత్నించెనేని, యాపడవ జలంబునందొరగి వానిని
ముంచివేయునట్లు; మనుజుఁడు కడులోభివానిని విశ్వసించి కార్యనిర్వాహ
ణకైబ్రయత్నించెనేని తానిమూలమునఁ దప్పకనశించును.

ఉ॥ వంచనయింతలేక యెటువంటి మహాత్ముల నాశ్రయించినన్
గొంచెమొకాని మేలు సము కూడ దదృష్టములేనివాఁకిన్
సంచితబుద్ధి బ్రహ్మ పని శంబును వీఁపున మోయునట్టి రా
యంచకుఁడమ్మితూండ్లుఁదిననామొగదాఫలమేమిభాస్కరా

టీ. భాస్కరా! వంచన=శక్తివంచన, (కృత్రిమము) ఇంత లేక=కొంచెమైనను లేకుండ, ఎటువంటిమహాత్ములన్=ఎంతటిమహానుభావులను, అశ్రయించినన్=భక్తిశ్రద్ధలఁజేరినను, అదృష్టములేనివారికిన్=అభాగ్యులగు మానవులకు, కొంచెమెకాని=కొద్దియేఁగాని, మేలు=మంచి, సమకూడదు=ప్రాప్తించదు. ఎట్లనఁగా; సంచితబుద్ధిన్=పూర్వార్జితజ్ఞానముచేత, అనిశంబున్=నిత్యమును, వీపునన్=వెన్నుచేతి, బ్రహ్మను=నలువను, మోచునట్టి=మోయుచున్న, రాయంచతున్=రాజహంసకు, తమ్మితూండ్లు=నుంపతూండ్లు, (తామరకాడలు) తిననాయెగదా=భక్షించుటయ్యెగదా! ఫలము=లాభము, ఏమి=ఏమికలను? (ఫలము లేదనుట.)

తా. లోకమును సృజించెడి బ్రహ్మననిశంబునుఁ దనవీపుపైనిడుకొని మోయుచున్న రాజహంస తామరతూండ్ల నాహారముఁజేసికొనినట్లు; అదృష్టహీనుఁ డెంతటిభాగ్యవంతునిఁ జేరినను విశేషలాభము లేదు.

ఉ॥ వట్టుచుఁదండ్రి యత్యధమ • వర్తనుఁడైననుగాని వానికిం బుట్టినపుత్రుండు తన • పుణ్యవశంబున దొడ్డధన్యుడౌ; నెట్టనమట్టివిత్తు మునుఁ పెంతయుఁగొంచెము దానఁబుట్టు నాచెట్టు మహాన్నతత్వమునుఁజెంద దెళాఖలనిండి భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! తండ్రు=జనకుడు, వట్టుచున్=కృశించుచు, అతి=మిక్కిలి, అధమవర్తనుఁడు=నుష్ప్రవర్తనఁగలవాఁడు, ఐనన్ + కాని=అయినప్పటికిని, వానికిన్=అయ్యధమప్రవర్తకునకు, పుట్టినపుత్రుఁడు=జన్మించిన కొమారుఁడు, తనపుణ్యవశంబునన్=తొల్లిచేసినపుణ్యమువలన, దొడ్డధన్యుఁడు=గొప్పకృతార్థుఁడు, ఔన్=అగును, ఎట్టు + అనన్=ఏలాగుననఁగా, మట్టివిత్తు=వటబీజము, మునుపు=పూర్వము, ఎంతయున్=మిక్కిలి, కొంచెము=చిన్నది, దానన్=అవిత్తునంగు, పుట్టునాచెట్టు=పుట్టినయామట్టిచెట్టు,

కాఖలన్ = కొమ్మలచేత, నిండి = విజృంభించి, (అవరింపబడి) మిగులపాడవును, చెందను + ఎ = పాండదా? (పొందునని యధా-ము.)

తా. మట్టివిత్తు కొద్దినైనను దానినుండి పుట్టినది గొప్పవృక్షమగునట్లు జనకుడు యల్పుడైనను వానికిఁగలిగిన కుమారుడు పూర్వపుణ్యముచే దొడ్డవాడగును.

చ॥ వలనుగఁ గానలందుఁ బ్రతివర్షమునం బులి నాలుగైదు పిల్లలఁగను దూడనొక్కటి నిలంగనుధేనువు రెండుమూడు నేడుల కటులైన బెబ్బలికుటుంబము లల్పములాయె నాలమందలుగడువృద్ధిఁజెందఁజెలియఁధర్మముధర్మముఁ దెల్పుభాస్కరా

టీ. భాస్కరా! వలనుగన్ = బాగుగా, కానలందున్ = అడవులయందు, పులి = వ్యాఘ్రము, ప్రతివర్షమున్ = ఏఁడేఁటను, నాలుగైదుపిల్లలన్ = నాలుగేసి, అయిదేసికూనలను, కనున్ = కనుచుండును, (ప్రసవించును.) ధేనువు = గోవు, రెండుమూడు నేడులకున్ = రెండేసి, మూడేసివక్షములకు, దూడనొక్కటిన్ = ఒకలేగను, మాత్రమే, కనున్ = ఈనుచున్నది, అటులైనన్ = అవిధముగానైనను, అధర్మమున్ = (పులుల) అన్యాయమును, ధర్మమున్ = (అవుల) ధర్మమును, తెల్పన్ = తెలియఁజేయుటకు, బెబ్బలికుటుంబములు = వ్యాఘ్రముల సంతానవృద్ధి, అల్పములు + అయెన్ = తక్కువాయెను, అలమఁదలు = గోసమూహములు, కడున్ = మిక్కిలి, వృద్ధిన్ + చెందవు + ఎ = అభివృద్ధిపొందలేదా? (వృద్ధియగునని అర్థము.)

తా. దుష్ప్రవర్తనగల మృగములు ప్రతిసంవత్సరమును నాలుగైదు పిల్లలనుఁ బెట్టుచున్నను వాటిసంతతి వృద్ధిగాఁచకున్నది. ధర్మప్రవృత్తిగల యావులురెండుమూడేండ్ల కొక్కొకదూడనుఁగలిగినను వాటిసంతతి మిక్కిలి

యభివృద్ధిఁగాంచుచున్నది. అట్లే, అధర్మవృత్తానఁగలవానివంశము సాడగును. ధర్మబుద్ధిఁగలవానివంశము వృద్ధిఁజెందఁగలను.

చ॥ వలవదుక్రూరసంగతి యు వశ్యమైకప్పుడు సేయఁబడ్డచోఁ
గొలఁదియెకాక యెక్కువలుఁగూడవు; తమ్ములపాకులోపలం
గలసినసున్నమించుకయఁ కాకమఱించుక యెక్కువై నచో
నలుగడఁజులుచులుమని, నాలుకపొక్కకయున్న భాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! క్రూరసంగతి=చెడ్డ సేహము, అవశ్యము=ముఖ్యము
వలవదు=నూనవలెను. ఒకప్పుడు=ఒకసమయమందు, చేయఁబడ్డచోన్=చేసి
నయెడల, కొలఁదియెకాని, కొంచెమేఁగాని, ఎక్కువలు = అధికముగాజే
యుటలు, కూడవు=చెల్లవు, ఎట్లనఁగా; తమ్ములపాకులో=తమలపాకులందు,
కలచినసున్నము=రాచినసున్నము, ఇంచుకయఁకాక=కొంచెపైన, గాని,
మఱించుక=ఇకఁగొంచెము, ఎక్కువైనచోన్=అధికపైనయెడల, నలుగడ
లన్=నలువైపుల, నాలుక=జిహ్వ, పొక్కక+ఉన్నై=పొక్కకుండునా!
(బొబ్బలెక్కువనుట.)

తా. దుఃఖనసహవాసము తప్పకవిడిచిపెట్టవలెను. సందర్భానుసా
రముగఁ జేయవలసివచ్చినను అంటియంటక నుండవలెను. అధికానురాగము
తమలపాకులయం దెక్కుడుసున్నము పడినయెడల నాలుకపొక్కిబాధించు
నట్లు కీడుఁగలుగును.

ఉ॥ వానికివిద్యచేత సిరి • వచ్చెనటంచును విద్యనేర్వఁగాఁ
బూనినఁబూనుఁగాక తన • పుణ్యముచాలక భాగ్యరేఖకుం
బూనఁగ నెవ్వఁడోపు; నరి • పోవెవిసెందునుఁగా కదృష్టతా
సీనుఁడుకర్ణ భూషణములెట్లుగడింపఁగనోపు! భాస్కరా. 94

టీ. భాస్కరా! వానికిఁ = అపూరుషునకు, విద్యచేతఁ = చదువువలన, సిరి = సంపద, వచ్చెఁ + అటంచుఁ = కలిగినదని, విద్యఁ = చదువును, నేర్వఁ + కాఁ = అభ్యసించుటకు, పూనినఁ + పూను + కాక = ప్రయత్నంచిన యత్నించునుగాక, తనపుణ్యము = పూర్వజన్మవలనఁ గలిగిన సుకృతము, చాలక = సరిపోకున్నచో; భాగ్యరేఖకుఁ = అదృష్టపు గీతనిమిత్తము, పూనఁగఁ = ప్రయత్నించుటకు, ఎవ్వడు = ఏమనుష్యుఁడు, ఓపుఁ = సమర్థుఁడగును, (అనఁగాఁ గాడని యర్థము.) సరిపో = సరేకాని, అదృష్టతాపీనుఁడు = భాగ్యము లేనివాఁడు, చెవిపెంచునుఁగాక = చెవికన్న మునుపెంచునుగాక కర్ణభూషణములు = కర్ణాభరణములు, గడింపఁగఁ = సంపాదించుటకు, ఎట్లు + ఓపుఁ = ఏరీతి సమర్థుఁడగును, (తగదని యర్థము.)

తా. భాగ్యహీనుఁడగు మనుష్యుఁడు కర్ణముల కన్నముఁ బెంచినఁ బెంపఁగలఁడు గాని, కర్ణకుండలములు సాధింప నేరనట్లు చదువువలన నొకరికి సంపదలు ప్రాప్తించినవని, తానుఁగూడ విద్యాభ్యాస మొనర్చి భవార్జనఁ జేసినఁజేయఁగలడుకాని, తొల్లింటి సుకృతము లేనిచే యైశ్వర్యమును సంపాదింపఁజాలఁడు

ఉ॥ సంతతపుణ్యశాలి నొక • జూడనుసంపదవాసిపోయి తా
సంతటఁబోక నెట్టుకొని • నెప్పటియట్ల వసించియుండు; మా
సాంతమునందుఁ జందురుని • నన్నికళల్ పెడఁబాసిపోయినం
గాంతివహింపఁడోటు?తిరుంగంబడి దేహమునిండభాస్కరా! 95

టీ. భాస్కరా! సంపద = విశ్వర్యము, సంతత = మిగుల, పుణ్యశాలిన్ = సుకృతముచే నొప్పువానిని, ఒకజూడను = ఒకవిధముగా. పాసిపోయి = విడిచిపోయి, తాఁ = ఆ భాగ్యము, సంతటన్ + పోక = అంతమాత్రమునఁబోక, నెట్టుకొని = పొదుకొని, అప్పటియట్ల = వెనుకటిరీతినె, వసించియుండుఁ =

నివసించియుండును, ఎట్లనఁగా; మాస + అంతమునందున్ = అమవసనాఁడు,
చందురున్ = కలువలరేయిని, అన్నికళల్ = పనునారుకళలు, పెడబాసిపోయి
నన్ = విడిచిపోయినను, తిరుగంబడి = మరల, (మగుడ) దేహము = బింబము, నిం
డన్ = పూర్ణమగునట్లుగా, కాంతిన్ = కళను వహింపఁడు + డోటు = పొందఁ
డా? (చెందునని యర్థము.)

తా. చంద్రుని కళాపూర్ణమంతయు మాసాంతమున పదలిపోయిననుఁ
తనకళామృతమును సురలకిచ్చినట్టి సుకృతముచే వెండియుఁ గ్రమక్రమముగా
సహజకళను సంపూర్ణముగఁ బొందునట్లు, ప్రతిదినమును పుణ్యములనుఁ
జేయువాని కొకరీతిగా సిరిలభించును.

చ॥ సకలజనప్రియత్వము ని + జంబుగఁగల్గినఁ బుణ్యాశాలి + కొ
క్కొకయెడ నాపదై నఁదడ + వుండదు వేగమెపాసిపోవుగా
యకలుషమూర్తియైనయమృతాంశుడు రాహువుతన్ను మింగినం
డకటకమానియుండడె? దృఢస్థితి నెప్పటియట్ల భాస్కరా. 96

టీ, భాస్కరా! సకలజన ప్రియత్వము = జనులందరియొక్క ప్రేమకుఁ
బాత్రుండైయుండుట, నిజంబుగన్ = నిశ్చయముగా, కల్గినన్ = కల్గినయట్టి
పుణ్యాశాలికిన్ = పుణ్యాత్మునకు, ఒక్కొక్కయెడన్ = ఒకొకొకవేళయందు,
అపద = ఇక్కట్లు, ఐనన్ = కలిగినను, తడవుఉండదు = ఎక్కవకాలము నిలు
వను, వేగమున + ఎ = తక్షణమే, పాసిపోవున్ = నశించునుగదా, ఎట్లనఁగా,
అకలుష = నిష్కళంకమైన (కళంకరహితమైన) మూర్తి = రూపముఁగలవాఁడు
ఐన + అమృత + అంశుడు = అమృతకిరణుండైన చంద్రుఁడు, తన్నున్ =
తన్ను, రాహువు = రాహువుఅనెడి గ్రహము, మింగన్ = మింగినప్పటికిని,
టకటక = తొందరపాటును, మాని = విడిచి, దృఢస్థితిన్ = స్థిరమైనయునికిచేత,
ఎప్పటియట్లు = మునుపటివలెనె, ఉండదు + ఎ = కళాపూర్ణుడైయుండడా?
(ఉండునని యర్థము.)

తా. అకలుషమూర్తియగు చంద్రుడు రాహువుచే మ్రింగబడి కళారహితుడైనను, మరలఁ గొడ్డికాలములోనె సహజకాంతినిఁ గాంచునట్లు; ప్రజానుకూలుండైన వాని తొకప్పుడుఁ జిమ్మలు తటస్థించినను, వెంటనే సుఖోపవిష్టుండగును.

ఉ॥ సన్నతకార్యదత్తుఁడొక • చాయ నిజప్రభ యప్రకాశమై
యున్నపుడై న లోకులకు • నొండొకమేలొనరించు సత్వసం
పన్నుఁడు భీముఁడాద్విజుల • ప్రాణముకావడె యేకచక్రమం
దెన్నికగా బకాసురుని • నేపునరూపడిఁగించి భాస్కరా. 97

టీ. భాస్కరా! సన్నత=స్తుతింపఁబడుచున్న (పొగడఁబడుచున్న) కార్య=పనియందు, దత్తుఁడు=సమర్థుడైనవాఁడు, ఒకచాయ=ఒకపట్టున నిజప్రభ=తనకాంతి, అప్రకాశము+వి=స్పష్టముకానిదై, ఉన్నపుడు + వినన్=ఉన్నసమయమందైనను, లోకులకున్=జనలకు, ఒండొకమేలు=ఒకానొకయుపకారము, (ఎట్టులనఁగా) సత్వసంపన్నుఁడు=బలముతోఁగూడి యున్న, భీముఁడు = మంత్రీపుత్రుఁడు, ఏకచక్రమందున్=ఏకచక్రమనుపురమందు, ఎన్నికగాన్=ప్రసిద్ధిగా, బకాసురున్=బతుడనురాక్షసుని, ఏపునన్=పరాక్రమముచేత, రూపు + అడగించి=చంపి, అద్విజులప్రాణములు=బ్రాహ్మణాయసువులను, కావడు+ఎ=రక్షింపలేదా? (కాపాడెననుట.)

తా. ఏకచక్రపురంబున భీముఁడు భిక్షాటనమునేయుచు, నచ్చటవారి కెల్లరకు విరోధియగు బతుడను రాక్షసునిఁ జంపి బ్రాహ్మణబాలుని రక్షిం

97. తా. బకాసురుఁడు - వీ డొకదైత్యుఁడు. ఏకచక్రపుర సమీపారణ్యమున నివసించుచుండెను. వీ డప్పరియందుగల మనుష్యుల దినమున తొక్కసివంతుగా నేర్పఱచుకొని భక్షించుచుండెను. భీముఁ డాయదనెఱింగి పోయి యారాక్షసునిఁ జంపి పురరక్షణముఁగావించెను,

చినట్లు, లోకమున నేర్పరియగు వాఁడొకవేళ నసమర్థుడైయున్నను, లోకుల
కుపకారము సేయుచుండును.

చ॥ సరసగుణప్రపూర్ణునకు • సన్న పుదుర్గుణమొక్క వేళయం
దొరసిననిట్లునీకుఁదగు • నోయనిచెప్పినమాన నేర్చుగా
బురదయొకింతుకంత తముఁ • బొందిన వేళలఁజిల్లవిత్తుపై
నొరసిన నిర్మలత్వమున • నుండవెనీరములెల్ల భాస్కరా.98

టీ. భాస్కరా! సరసగుణప్రపూర్ణునకు = మనోహరమగు గుణ
ములచే నిండినవానికి, సన్న పుదుర్గుణము = చిన్న చెడుగు, ఒక్కవేళయందున్ =
ఒక సమయమందు, ఒరసినన్ = ప్రాప్తమయినవో, ఇట్లునీకున్ తగున్ +
ఓ = ఇట్లు సేయుటనీకుఁదగునా, అని చెప్పినన్ = అని వచించినవో, మానన్ +
నేర్చున్ + కా = విశదించునుఁగదా! బురదతాన్ = అపంకము (బురద) ఒకిం
చుకంత = కొంచెము, తమున్ = తమ్ము, పొందినవేళన్ = పొందినట్టి తరుణముల
యందు, చిల్లవిత్తు = విందుపుగింజ, పైన్ = తనమీద, ఒరసినవోన్ = తాకిన
వో, నీరములు ఎల్లన్ = ఉదకములన్నియు, నిర్మలత్వమునన్ = శుభ్రత్వము
చే, ఉండవు + ఎ = ఉండవా? పరిశుభ్రముగా నుండుననుట.)

తా. జలము లోకప్పుడు బురదగానున్నను, ఇందుపుగింజ గంధము
బురదనీటిలోఁ గలిపిన నెట్లునిర్మలముగానుండునో, అట్లే గుణవరితున కా
దుగుణమున్ననది యెవ్వరైనఁజెప్పినవో దానిని వర్జించకొనఁగలఁడు.

చ॥ సరసదయాగుణంబుఁగల జాణమహింగడునొచ్చియుండియుం
దఱచుగవాని కాసవడి • దాయగఁజేతురు లోకులెట్లనం
జెఱకురసంబుగానుఁగను • జిప్పిలిపోయిన మీఁదఁబిప్పియై
ధరఁబడియున్న జేరజెముఁదంబునఁజీమలు పెక్కుభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! సరసదయాగుణంబు = మంచికృపాస్వభావము, కల
జాణ = కలిగిన నేర్పుగలవాఁడు, మహిన్ = భూమియందు, కడున్ = మిక్కి
లి, నొచ్చియుండియున్ = నలగియున్నప్పటికిని, తరచుగన్ = ఎప్పువగా,
లోటులు = జనులు, వానికిన్ = అబాధపడుదాత నిమిత్తము, అసపడి = అపించు
కొని, దాయన్ + క + వత్తురు = సమీపించెదరు, ఎట్లు + అనన్ = ఏలాగు
ననఁగా, గానుగన్ = గానుగవలన, చెఱువరసంబు = ఇత్తురసముయొక్కసిరు,
చిప్పిలిపోయినన్ = కారిపోగా, మీదన్ = పమ్మట, పిప్పి + ఐ = రసావిహీన
పైనదయి, ధరన్ = భూమిమీద, పడియున్న = పడినప్పటికి, పెట్కుచీమలు =
అనేకపిపీలికములు, ముదంబునన్ = సంతోషముతో, చేరవు + ఏ = చేరి
యుండవా?

ఇత్తురసమంతయు గానుగవలనఁ బిండఁబడినవెనుక నాపిప్పియంత
యు చీమలపాలగునట్లు; దాతద్రవ్యహీనుఁడైనను ప్రజలాతని వద్దకేఁ జేరు
చుండెదరు.

ఉ॥ సారవివేకవర్తనల • సన్నుతికెక్కిన వారిలోపలం
జేరినయంత మూఁగులకుఁ • జేపడ దానడ; యెట్టులన్నఁగా
సారములోన హంసములు • సంగతినుండెడి కొంగపిట్టకే
తీరునఁగల్గనేర్చును ద • దీయగతుల్దలపోయభాస్కరా. 100

టీ. భాస్కరా! సారా = బలమైన, వివేక = యోగ్యాయోగ్యముల వివ
రముగలఁ, వర్తనలన్ = నడవడులచే, సన్నుతికెన్ = పొగడ్తు, ఎక్కినవారి
లోపలన్ = ఎక్కినమనుజులలో, చేరినయంతన్ = కూడినమాత్రముచే, మూ
ఁగులకున్ = యోగ్యత నెఱుంగనివారికి, అనడ = ఆశుంచిప్రవతకన, చేపడను =
ప్రాప్తముకొందు, (ఎట్లనఁగా) కౌసారములోనన్ = తటాకములో, హంస
ములసంగతిన్ = రాయంచలయొక్క చెర్మితో, ఉండెడి కొంగపిట్టకున్ =

నసిం చెడి బకమునకు, తదీయగతుల్ = అహంసనడకలు, తలపోయక = అలోచింపఁగా, ఏతీరునక = ఏవిధమున, కల్గ నేర్పును = లభించును? (కలుగదని యధకము.)

తా. కొలనులో రాయంచలఁగూడి నిత్యముసంచరించుచున్న హంసగమనములు కొంగలకు లభింపనట్లు; లోకమున జ్ఞానులతో నెన్నిదినములు, చెలిమిఁజేసినను, మూఖుల కాసత్ప్రతికూల రాబోదు.

ఉ॥ స్థానము తప్పివచ్చునెడఁ • దానెటువంటి బలాధ్యుడు నిజ
స్థానికుడైన యల్పునిక • తంబుననైనను మోసపోవుగా;
కానలలోపలన్ వెడలి • గంధగజంబొకనాఁడు నీటిలోఁ
గానకచొచ్చినన్ మొసలి • కాటునలోఁబడదోటుభాస్కరా.

టీ. భాస్కరా! తా = తాను, ఎటువంటిబల + అధ్యుడు = ఎంతటిబలముఁగలవాడయినను, స్థానము = తవదోటును, తప్పి = విడిచి, వచ్చునెడ = వచ్చినయెడల, నిజస్థానికుడు = తనతావుననున్నవాఁడు, ఐనయల్పునికతంబుననైన = అయినట్టి నీచునిచేతనైనను, మోసపోవును = వంచింపఁబడును, ఎట్లనఁగా; గంధ = మదించిన, గజంబు = గజేంద్రుఁడు, ఒకనాఁడు = ఒకదినమందు, కానలలోపల = అరణ్యములలోనుండి, వెడలి = బయలుదేరి, కానక = చూడక, నీటిలో, చొచ్చినక = కొలనులోఁజొరఁబడఁగా. మొసలి కాటుకు = నక్రముయొక్కనోటికి, లోఁబడదోటు = లొంగిపోయినదికాదా?

101. తొల్లి గజేంద్రుఁడు స్త్రీగజంబుల వేంటగొనివచ్చి దప్పిచేసొకతటాకంబున జలముఁ గ్రోలుచుండెను. ఆకొలనులోనివసింపియున్న మొసలియొకటి గజేంద్రుని కాలాడిసిపట్టి వదలకున్న; నా గజముతనక్తిక నంతయు ధారవోసి వేయివత్సరములు మకరితో బోరాడినను జయింపలేక హరినిఁ బ్రార్థించెను. శ్రీమహావిష్ణువుఁ దనచక్రముచే నక్రమును సఁహరించి గజరాజును రక్షించెను.

తా. గజేంద్రుడు బలముగలవాడైనను, స్యస్తానమును విడిచి, కొలనులో దిగినంత మాత్రమున నల్పజంతువగు మొసలికిఁజిక్కినటుల, లోకములో మనుష్యులు తామెంత బలముగలవారయినను తమస్తానమునువిడిచి వచ్చినప్పుడు ఊద్రులమూలమున నే వంచింపబడుదురు.

చ॥ సిరిగల వానికెయ్యెడలఁ • జేసినమేలది నిష్ఫలంబగున్
నెఱిగుఱిగాదు పేదలకు • నేర్పునఁజేసిన సత్ఫలంబగున్
వఱపునవచ్చి మేఘుఁడొక • వర్షమువాడిన చేలమీదటం
గురిసినఁగాక యంబుధులఁ • గుర్వఁగ నేమిఫలంబుభాస్కర

టీ. భాస్కరా! సిరి=సంపద, కలవానికిన్=కలిగియున్నవానికి, ఏ + యెడలన్=ఎట్టివేళల యందును, మేఘ=శుభము, చేసిన=ఒనర్చినచో, అది=అ మేలు, నిష్ఫలంబగున్=ప్రయోజనము లేకపోవును, నెఱి=నిండ యిన, గుఱికాదు=లక్ష్యముండదా, పేదలకున్=బీదవారికి, నేర్పునన్=ఉపాయముచేత, చేసినన్=శుభముఁగూర్చినచో, సత్ఫలము=మంచిలాభము అగున్=అగును, ఎట్టులనఁగా; మేఘుఁడు=జలదము, వఱపునన్=మరియని కొలమున, ఒక వర్షమున్=ఒకవానను, వాడిన చేలమీదటన్=పాడువారి యున్న సస్యములమీద, మరిసినన్ + కాక=వర్షించిన నేఁగాని, అంబుధులన్=సముద్రములయందు, గుర్వఁగన్=వర్షింపఁగా. ఏమిఫలంబు=ఏమిప్రయోజనము, కలదు. (లాభము లేదనుట).

తా. వానలు లేక నెండిపోవుదున్న సస్యములపై మేఘుఁడు మరిసినచో లాభముండునుఁగాని, సముద్రములలో నెంతవర్షించిన నేమిఫలము. అట్లే మనుజులు నిరుపేదలకు మేలుఁజేసిన ఫలంబుగాని, భవిష్యకుఁజేసిన నేమిలాభము లేదు.

చ॥ సిరివలె నేని సింహగుహ • చెంతవసించినఁజాలు సింహముల్
కరులవధింపఁగానచటఁ • గల్గునుదంతచయంబుముత్యముల్
హరువుగనక్కబొక్కకడ • నాశ్రయమందిన నేమిగల్గెడుం
గొరిసెలుదూడతోకలునుఁగొమ్ములునెమ్ములుగాక భాస్కరా

టీ. భాస్కరా! సిరి=భాగ్యము, ఎలెనేని=కావలసినవో, సింహ
గుహ చెంత=సింహము వసించెడి, గుహయొక్క చెంత=సమీపమున
వసించిన=నివసించినవో, చాలు=తగును, ఏషనఁగా, సింహముల్,
కరుల=గజములను, వధింపఁగా=చంపుచుండుటచేత, దంతచయంబు=
కరులయొక్క దంతముల సమూహము, ముత్యముల్=గజముల కుంభస్థలముల
నున్న, ముత్యములు, అచట=అస్థలమున, కల్గును దొరుకును, ఎట్టులనఁ
గా; హరువుగ=చక్కఁగా, నక్కబొక్కకడ=జంబుకంబు యొక్క
బొక్కకడ, ఆశ్రయము + అందిన=ఆశ్రయించినవో, గొరిసెలు=గిట్టలు,
ను, దూడతోకలును=లేగల, పుచ్చములును, కొమ్ములు=చచ్చినజంతువులకొ
మ్ములును, ఎమ్ములు=ఎముకలు,లు (శల్యములు) కాక=తప్ప, ఏమిగల్గెడుం
ఏమిలభించును, (ఏమియు దొరకవనుట).

తా. విశ్వరథమునుఁ గోరువాడు, సింహము గుహయొద్దకేగిన లాభ
మున్నదిగాని, నక్కబొక్కదగ్గఁ గనిపెట్టుకొనియున్న నేమి ప్రయో
జనము లేదు.

చ॥ స్థిరతరధర్మవర్తనఁ • బ్రసిద్ధికి నెక్కినవాని నొక్కము
ష్కరుఁడతినీచవాక్యములఁ • గాదనిపల్కిననమ్మహాత్ముఁడుం
గొఱతపహింపఁడయ్యెడ; నకుంతితపూర్ణసుధాపయోధిలో
నరుగుచుఁగాకి రెట్టయిడినందున నేమికొఱంత భాస్కరా

టీ. భాస్కరా! ఒక్కముష్కరుఁడు=ఒక మూర్ఖుడు, స్థిరతరధర్మ
వర్తనఁ=మిగుల దృఢమైన న్యాయవర్తనముచేత, ప్రసిద్ధికిఁ + ఎక్కినవా
నికిఁ=కీర్తి నొందినవానిని, అతిసంచవాక్యములఁ=మిక్కిలికఠినోక్తులచే
కాదు అని=నిలదఁజేసి, పల్కినఁ=నుడివినను, అయ్యెడఁ=అసమయము
నందు, అమ్మహాత్ముఁడుఁ=అఘనుఁడును, కొఱతఁ=లోపమును, వహిఁ
పడుఁ=చెందఁడు, ఎట్లనఁగా, కాకి=వాయసము, అరుగుచుఁ=పైకెగిరిపో
వుచు, అకుంతిత=ఎక్కువ. పూర్ణ=నిండయిన, సుధాపయోధిలోఁ=అమ్మ
తనరస్సున, రెట్ట ఇడినందునఁ=మలము విడిచినంతమాత్రమున, ఏమిఁ
ఱంత=ఏమిలోపము. (లోపము లేదనుట)

తా. వాయసము గగనమార్గమున నెగిరి పోవుచు నమృతవారాశి
యందు రెట్టవైచినను లోపమెంతమాత్రముఁ గలుగనటుల; ధర్మాత్ముని న
చుడొకఁడు నిందించిన మాత్రమున నాతనికిమియులోటు గలుగదు.

చ॥ స్థిరతర కీర్తిమంతులగు • పుత్రులఁగాంచినఁగాక మూఢము
ష్కరులఁగనంగఁ దేజములు • గల్గవుగా: మణిఁగీలితాంగుళా
భరణము లంగుళంబుల శు • భస్తితిఁపెట్టినఁగాక గాజటుం
గరములు పెట్టినందునవికానముఁగల్గునటయ్యభాస్కరా. 105

టీ. భాస్కరా! స్థిరతర=మిక్కిలి ప్రకాశముగానున్న - కీర్తిఁ
వంతులు=యశస్కాము లైనట్టివారు, అగుపుత్రులఁ=అయినట్టి పుత్రులను
కాంచినఁ + కాక=కాంచినవో లాభముముగాని. మూఢ=మూర్ఖులగు,
ముష్కరులఁ=అజ్ఞానులను, కనంగఁ=కనినట్లయిన, తేజములు=ప్రతిష్ఠలు,
కల్గవుగా=కలుగ నేరవుగదా? ఎట్లనఁగా; మణి=రత్నములచే, కీలిత=స్థగితమై
న, (కూర్పబడిన) అంగుళాభరణములు=అంగుళీయకములు, (ఉంగరములు)
అంగుళంబులఁ=వేళ్లయందు, శుభస్థితిఁ=మఁగళకరముగా, పెట్టినఁ

గాక=ధరించిన సేగాని, గాజుటుంగరములు, పెట్టినందునక=ధరించుకొనుటవలన, వికాసము=అందము (వెలుగు) కలుగునటయ్యు=కలుగునా? (కలుగదనుట.)

తా. చేతివేళ్ళకు రత్నస్థితిములగు నుంగరంబుల ధరించినవోఁ గాంతినిచ్చునుఁ గాని, గాజుటుంగరములు దాల్చిన వికాసము కలుగదు. అట్లే యశోవంతులగు పుత్రులఁగాంచినఁ బ్రతిష్ఠవచ్చునుగాని, మాధులఁగ న్నవో లాభము లేదు.

ఉ! హీనకులంబునందు జని • యించినవారికి సద్గుణంబులే
న్నేనియుఁగల్గియున్న నొక నేరముచెందకపోదు; పద్మముల్
భూనుతిఁగాంచియున్ బురదఁబుట్టుటవల్ల సుధాకరోదయం
బై నసహ్యమొందవెప్రియంబునఁజూడఁగ లేకభాస్కరా.108

టీ. భాస్కరా! హీనకులంబునందున్=శక్కువజాతియందు, జనియించి
నవారికిన్=పుట్టినవారికి, సద్గుణంబులు=మంచిగుణములు ఎన్నియుకల్గినవో=
ఎన్నిగుణములు కల్గియున్నను, ఒక నేరము=ఒకకిత్తు, చెందకపోదు=కలుగక
మానదు, ఎట్లనఁగా; పద్మముల్=కమలములు (తామరపూవులు)భూనుతిన్=
భూప్రజలయొక్క స్తోత్రమును, గాంచియున్=చెందుచున్నను, బురదన్=
అడుసునందు, పుట్టుటవల్లన్=జనియించుటనేడు దోషముచే, సుధాకరోద
యంబునన్=చర్మదోదయమైనప్పుడు, ప్రియంబునన్=ప్రేమతో చూడఁగా
లేక=చూడలేక, అసహ్యము ఒందవె=విహ్యముగా నుండదా?

తా. పద్మములుమిగుల భ్యాతిఁగాంచినను బురదయందు బుట్టుట
చేత గలిగిన పాపముచే చర్మదోదయమునందనిష్టముతోఁ గాంచుచుండును
గాని, ప్రియముతోఁ జూడనటుల; గొడ్డివంకమున జనించిన మానవుఁడెన్ని
నదుగుములుఁగలవాడైనను నేదియో యొక హీనగుణ ములపడియుండును.

ఉ॥ ఇంచుక నేర్పుచాలక వి • హీనతఁజెందిన నాకవిత్వముఁ
మించువహించె నీకతన • మిక్కిలియెట్లనఁదోలుబొమ్మలఁ
మంచివివేకి వానితెర • మాటుననుండి ప్రళస్తరీతి నా
డించిన నాడవేజనుల • డెందమునింపవె ప్రీతిభాస్కరా.109

టీ. భాస్కరా! ఇంచుక = కొంచెము, నేర్పు = చతురత, చా
లక = లేక, విహీనతఁ = నీచత్వమునకు, చెందిన = పొందిన, నాకవి
త్వముఁ = నాకవనముగూడ, నీకతన్ = నీశుభనామమునుఁ బద్యాంత
ముల జేర్చిన హేతువుచేత, మిక్కిలి = ఎక్కువగా, మించువహించెన్ =
ప్రకాశించెను, ఎట్లనఁగా; మంచివివేకి = మంచిబుద్ధిఁగలవాఁడు, తోలు
బొమ్మలఁ = చర్మవిగ్రహములను, వాని తెరమాటునన్ = వానియొక్క య
వనికచాటున, ఉండి = వసింది, ప్రళస్తరీతిఁ = మంచివద్దతిఁ, అడించినఁ =
స్వత్యము చేయించినయెడల, అడవే = నాట్యము సేయవా? ప్రీతిఁ = సంతో
షముచే, జనుల డెందము = ప్రజలయొక్క హృదయమును, నింపవు + ఎ = పూరిం
పవా; నిండిలప లేవా? (నిండుచున్నవని అర్థము.)

తా. గుణవంతుఁడు తెరచాటుననుండి నేర్పుతోఁ దోలుబొమ్మనీనా
డించి ప్రజానంద మొసంగునట్లుగా, నీకగుణవలన నాకవిత్వము మానవులకు
మహానందము గలిగించి విరాజిల్లకుండునా? (ఓనూర్యభగవానుఁడా! నిజ
ట్లాడించిన, నట్లాడితినెఁగాని నేనెందును స్వతంత్రుండనుఁగానని యీ
పద్యాంతమునఁ దనయిష్టదేవుని భక్తిపూర్వకముగా స్తుతించి శతక రచన
మును విరమించెను.)

టీకా తాత్పర్య సహితము

భాస్కర శతకము

సంపూర్ణము.

భక్త కథామంజరి

వెల 0—3—0

నారదుడు మొదలగు భక్తులచరిత్రములు 4-5 తరగతుల విద్యార్థులకు బరసీయ గ్రంథముగ నుండునటుల చక్కని శైలిలో వ్రాయబడినది. నీతిబోధకము. ప్రతివిద్యార్థియు చదివితీరవలయును. బెజవాడ మ్యునిసిపల్ ట్రాను ప్ట్రాస్కూలు ఉపాధ్యాయులు పి. వెంకట సుబ్బారావు, B. A., L. T. వారి వీరిక.

హిందూ దేశ చరిత్ర.

వెల 0—4—0

నాలుగవ తరగతికి అనుకూలముగ సులభశైలిని వ్రాయబడినది. ఇందు 34 చరిత్రకథలు విపులముగ గలవు. దీనిని గురించి పలువురు ఉపాధ్యాయులు మంచియభిప్రాయముల నిచ్చియున్నారు.

వలయువారు :—

మారుతీ రాం అండ్ కో.,

బుక్ సెల్లర్స్,

బెజవాడ

